

உலகத்தமிழ்

ஆசிரியர் : முனைவர் கா.மு.சேகர்

மலர் : 1

தொழில் : 1

திருவள்ளூர்வராண்டு 2049

விளம்பி, ஆளி

காலாண்டிதழ்

வெளியீடு

உலகத் தமிழ்ச் சாங்கம், மதுரை

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் க.பாஸ்கரன்

துணைவேந்தர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

முனைவர் கோ.விசயராகவன்

இயக்குநர் (பொ)
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை.

முனைவர் அராங்க. யாரி

பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
சிதம்பரம்.

ஜெயராமசர்மா

விக்டோரியா இந்துக்கல்வி மையத்தின் ஆலோசகர்.
அக்கினிக்குஞ்சி மின்னிதழ் இலக்கிய ஆலோசகர்.
“தடாகம்” தமிழ் இலக்கிய வட்டத்தின் பண்பாட்டு இலக்கிய ஆலோசகர்.
ஆசுதிரேலியா.

வி.ஜீவகுமாரன்

அரச நூலகத்தில் தமிழ்ப் பகுதியின் பொறுப்பாளர், ஆலோசகர்.
நகரசபையின் புவியியல் சார்ந்த தொழில்நுட்பப் பிரிவின் பொறுப்பாளர்.
டென்மார்க்.

தலைமை ஆசிரியர்
முனைவர் கா.மு.சேகர்

உலகத்தமிழ்

1

சூன் 2018

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

தமிழ்: 1

இதழ்: 1

திருவள்ளூர்வராண்டு 2049/ விளம்பி, வைகாசி-ஆனி

ஆசிரியர் & வெளியிடுபவர்:

முனைவர் கா. மு. சேகர்

இயக்குநர்,

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம்,

அரசு சட்டக் கல்லூரி அருகில்,

மருத்துவர் தங்கராசு சாலை,

மதுரை - 625020.

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

தொலைபேசி: 0452- 2530766.

மின்னஞ்சல்:

utsmdu2@gmail.com

Editor & Publisher

Dr. K. M. Sekar

Director,

World Tamil Sangam,

Near, Govt Law College

Dr. Thangaraj Salai,

Madurai - 625020.

Tamilnadu, India.

Telephone: 0452- 2530766

E.Mail:

utsmdu2@gmail.com

வரவேற்கப்படுகின்றன...!

தமிழ்நாடு அரசு நிறுவனமான உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், உலகளாவிய தமிழ் அமைப்புகளுக்குத் தமிழ்ப் பணி தொடர்பான செய்திகளை எடுத்துச் செல்வதற்காக 'உலகத்தமிழ்' எனும் மின்னிதழினையும் தொடங்கியிருக்கிறது. உலக நாடுகளில் இயங்கி வரும் அனைத்துத் தமிழ்ச்சங்கங்கள், தமிழ் அமைப்புகள், நிறுவனங்கள், தமிழ் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளும் நிறுவனங்கள் ஆகியவை பற்றிய விவரங்களைத் தொகுத்தல், உலகமெங்கும் இயங்கிவரும் இவ்வமைப்புகளை ஒரு குடையின்கீழ் பதிவு செய்து ஒருங்கிணைத்துக் கூட்டமைப்பு உருவாக்குதல் என்பது நோக்கமாகும். மேலும், தமிழறிஞர்கள், கலைஞர்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பித் தமிழ்மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு முதலியவற்றைப் பரப்புவதல், தமிழர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் வாழும் அயல் நாடுகளுக்கு ஆய்வாளர்களை அனுப்பித் தமிழர் நிலையினை ஆய்தல், அந்நாட்டு ஆய்வாளர்களைத் தமிழகத்திற்கு வரவழைத்துக் கருத்துப் பரிமாறுதல், பிறநாட்டுத் தமிழர் களஞ்சியம் தயாரித்தல், தமிழ் மொழியிலுள்ள சங்க கால நூல்கள், இலக்கியங்கள் முதலியவற்றை அயல்நாடுகளில் உள்ள தமிழர்கள் அறிந்து தெளிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துதல் மட்டுமல்லாமல் தமிழாராய்ச்சியை வளப்படுத்தும் நிலையில் உலக நாடுகளில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்மொழி பற்றிய ஆராய்ச்சி மையம் அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தல், உலக நாடுகளில் தமிழர்கள் வாழும் இரு நாடுகளைத் தேர்வு செய்து ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஆய்வரங்கங்கள், கருத்தரங்கங்கள் நடத்துதல், கலைநுட்பம் வாய்ந்த சிற்பங்கள், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றை அயல்நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் கண்டு, பாராட்ட வாய்ப்பு ஏற்படுத்துதல் இன்றைய தேவையாகும். தமிழின் தொன்மையைக் காக்கும் பொருட்டு உலக நாடுகளின் அருங்காட்சியகங்களில் இடம் பெற்றுள்ள தமிழ் தொடர்பான ஓலைச்சுவடிகள், அரிய கையெழுத்துச்சுவடிகள், அரிய கலைப் பொருட்கள் முதலிய தரவுகளைத் திரட்டுதல் போன்ற பணிகளைச் செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த மின்னிதழினை மேம்படுத்தித் தகுந்த ஆலோசனைகள், தமிழ் மற்றும் தமிழர் தொடர்புடைய செய்திகள், தமிழாய்வுக் கட்டுரைகள் போன்றவை வரவேற்கப்படுகின்றன.

முனைவர் கா. மு. சேகர்
ஆசிரியர், உலகத்தமிழ் மின்னிதழ்.

மலரின் உள்ளே...

வ.எண்	தலைப்பு	ஆசிரியர் பெயர்	ப
கட்டுரைகள்			
1.	தமிழ் இலக்கியம்	திரு.க. பாண்டியராஜன்	04
2.	பருவத்தே தமிழ் செய்வோம்!	முனைவர் மா. பூங்குன்றன்	08
3.	தமிழறிவோம்	புலவர் வெற்றியழகன்	14
4.	ஐங்குறுநூற்றில் சுற்றுச்சூழல்	முனைவர் கா. மு. சேகர்	18
5.	மொழிநூல் உருவாக்கம்: சில குறிப்புகளும் தரவுகளும்	முனைவர் சோ. ராஜலட்சுமி	22
6.	இலக்கியங்கள் காட்டும் பூதஉடல்	மோ. செளந்தர்ராஜன்	28
7.	கோதை தமிழ்	கீ. ராஜேஸ்வரி	32
8.	சிலம்பில் நோயும்... மருத்துவமும்...	முனைவர் இரா. இராமகுமார்	35
9.	தமிழ் இலக்கியம் கற்பிக்கும் நெறிமுறைகள்	மு.சதீஸ்குமார்	39
10.	தாய்மொழி...! அதுநம் உயிர்மொழி...!!	அ.பா. கலீல்அஹ்மத்பாகவீ	44
11.	பழந்தமிழராடை	முனைவர் செ.பொன்மலர்	46
கவிதைகள்			
1.	வாழ்வின் பொருள் என்ன...	வேதா. இலங்காதிலகம். டென்மார்க்.	49
2.	வானுயர்ந்து நிற்கிறது !	எம். ஜெயராமசர்மா, மெல்பேன் - அவுஸ்திரேலியா.	50
சிறுகதைகள்			
1.	என் காதலே	அனு பாசில், ஹாங்காங்	51
2.	பிரிந்தவர் கூடினால்..	ரமணி, சென்னை	53

தமிழ் இலக்கியம்

மாண்புமிகு திரு.க. பாண்டியராஜன்

தமிழ் ஆட்சிமொழி, தமிழர் பண்பாடு மற்றும் தொல்லியல்துறை அமைச்சர்

முன்னுரை

பயிராலே நிலம் அறிமுகமாவது போலவும் பழத்தாலே மரம் அறிமுகமாவது போலவும் நிழலாலே உருவம் அறிமுகமாவது போலவும் மொழியினாலே ஒரு நாடு உலகிற்கு அறிமுகமாவது உண்மை. அவ்வாறு நாட்டினை அறிமுகப்படுத்தும் மொழியோ தன்மாட்டு மலர்ந்து மணம் வீசும் இலக்கியங்களாலேயே தன்னை அறிமுகம் செய்து கொள்ளும். அவ்விலக்கியங்களோ ஒரு நாட்டின் நயத்தகு நாகரிகத்தினையும் வியத்தகு செயல், சிந்தனை நிலைகளையும் முரசறைந்து முழங்குவனவாகும். சீர்த்த இலக்கியங்கள் ஒரு நாட்டின் நயத்தகு சிந்தனை நிலைகளையும் ஒரு நாட்டின் வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் செய்யும் தொண்டினையும் துல்லியமாக அவ்வப்போது விளக்கிக் கூறாமல் இருக்கலாம். ஆனால், சமூகத்தில் அவற்றின் செல்வாக்கு படிந்திருப்பது சமூகத்தை நகர்த்திச் செல்லும் காலத்தின் மீது படியும் முத்திரைகளை நுனித்து நோக்குவோர்க்குப் புலனாகாமல் போவதில்லை.

இலக்கியத்தின் கருவும் உருவும்

மக்களின் பல்வேறு உணர்வு நிலைகளும் செயல்களும் பெருகிய எழுத்துப் பதிப்பே இலக்கியம். இலக்கியம் உருப்பெற உதவும் உணர்வுகளும் கருப்பொருள்களும் காலந்தோறும் மாறிவருதல் இயல்பே. பெருஞ்சித்திரனாரின் நெஞ்சைக் கரைக்கும் வறுமைநிலை. பாரிமகளிரின் கண்ணீர்த் துளிகள், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் தலையாலங்கானத்துப் போர் இவையெல்லாம் ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு நிலையில் பாடுபொருள்களாயின. எல்லாவற்றிலும் புதுமையை விரும்புவது இக்கால இலக்கிய இயல்பு. பழமை என்று கூறின

உடனேயே சீறிவிழும் இயல்புடையோர் பலர். ஆனால், பழமை அவ்வளவு சுலபமாக நம்மைவிட்டு நீங்கிவிடுவதாகவும் தெரியவில்லை. பழமை பாராட்டுவதே மரபின் அடிப்படை. உலகிடை உள்ள பலவற்றில் நாம் மரபையே பின்பற்றுகிறோம். அதிலும் கலைகள் எல்லாம் மரபை ஒட்டியே நிலைத்துள்ளன. மரபுமட்டும் இல்லையானால் ஒருவர் உருவாக்கிய கலையை மற்றவர் அனுபவிக்க முடியாமல் போய்விடும். இலக்கியம் மரபுகளை ஒட்டி நிலைத்திருக்கும் ஒரு கலையாகும்.

தமிழ் மொழியில் இலக்கியம்

இலக்கியம் கையாளும் மொழி நடைமுறையில் கையாளப்படும் மொழியிலிருந்து மாறுபடுகிறது. ஓர் இலக்கியம் காட்டும் பொருளும் நடைமுறை மொழி அறிவுறுத்தும் பொருளிலிருந்து வேறுபடுகின்றது. ஒரு கவிதையோ, இசையோ, ஓவியமோ, பொதுவான கலைக்கூற்றின் ஊடக வெளிப்பாடுகள் எனலாம். இலக்கியப் படைப்புகளில் உள்ள கலைத்தன்மையும் பல்வேறு ஊடக வெளிப்பாடுகள் எனலாம். இலக்கியப் படைப்புகளில் உள்ள கலைத்தன்மையும் பொதுக் கலைத்தன்மையின் கூறாகக் காணலாம். இத்தன்மையை இலக்கியங்கள் மொழியின் வழியாகவே கட்டமைக்கின்றன. இலக்கியங்கள் தமக்கென மொழி அமைப்பைக் கட்டமைத்துக் கொள்வதால் அவை படைக்கின்ற உலகம் வேறுபட்டதாக அமைகிறது. பொதுவான மொழியமைப்பு பயன்பாட்டு விதிகளை மீறுவதன் வழியாக நடைமுறையில் சொல்ல இயலாத கருத்துகளைக் கவிதை இலக்கிய மொழியால் சொல்ல முடிகிறது (மருதநாயகம் 2001).

ஓர் இலக்கியத்தின் கலைச் சிறப்பை நுட்பமாக உணர்ந்தால்தான் முருகியல் இன்பம் பெற முடியும். இலக்கியத்தின் கலைச்சிறப்பையும் இலக்கியத்தில் மொழி எவ்வாறு கையாளப்படுகிறது என்பதையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதன் வழியாக உணர்த்தலாம்.

இலக்கியக் கொள்கை

இலக்கியம் என்பது இலக்கிய வரலாறு, இலக்கியத் திறனாய்வு, இலக்கியக் கொள்கை என்ற முக்கரங்களை அடக்கியது. முக்கோணத்தில் எந்த ஒரு பக்கத்தை நீக்கினாலும் பரப்பு அடைபடாததுபோல் இம்மூன்றில் ஒன்று இல்லாவிட்டாலும் இலக்கிய ஆய்வு முற்றுப்பெறுவது இல்லை. இம்மூன்றனுள் இலக்கியக் கொள்கை என்றால் என்ன? என்பதை முதலில் அறிதல் வேண்டும்.

பலாமரம் ஒன்றைக் காண்கிறோம். அஃது எப்பொழுது தோன்றியது? எந்த அளவு வளர்ந்துள்ளது? கிளைகள் எத்தனை? என எண்ணிப் பார்ப்பது ஒரு வகை. இதனை இலக்கிய வரலாறு எனலாம். பழங்கள் இனிப்பா, புளிப்பா சதைப் பிடிப்புடன் உள்ளனவா? நார்ப் பாங்காயுள்ளனவா? என்பவற்றை அறிவது மற்றொரு வகை. இதனை இலக்கியத் திறனாய்வு எனலாம். மரத்தின் வளமைக்கும் கனியின் சுவைக்கும் காரணமாய் அமைந்து மரம் வேரூன்றிப் பற்றி நிற்கும் மண்ணின் தன்மையை இலக்கியக் கொள்கை என்னும் அறிஞர் கருத்து எண்ணத்தக்கது.

எண்ணற்ற இலக்கியங்களும் போதுமான அளவு இலக்கணங்களும் தமிழ்மொழியில் உள்ளன. முத்தமிழ் என்ற வழக்கு இடைக்காலத்தில் தோன்றியதற்கேற்ப இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று துறைகளிலும் நூல்கள் அதிகமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

இலக்கியத்தில் புதுவழிப் போக்கு

இந்தியாவில் உள்ள பேச்சுமொழிகளில் இலக்கிய வளம்பெற்ற இணையில்லா மொழி தமிழ். மூவாயிரம் ஆண்டு இலக்கிய வரலாற்றை முறையாகக் கொண்டது அது. இலக்கியம் வாழ்க்கையின் வெளிப்பாடு என்பதைச் சங்க இலக்கியம் கூறுகின்றது. எனவே, தமிழ் இலக்கியத்தை ஆராய்வது மிக்க பயன் அளிப்பதாகும்.

இலக்கிய அடிப்படை

தமிழ் இலக்கியத்தில் உலகாய்தம் என்னும் பொருள் குறித்து தமிழ்ச் சொல் என்னும் உலகினை ஆய்கின்ற முறை என்பது பொருள். திருத்தொண்டர் புராணத்தை இயற்றிய சேக்கிழார் 'அநபாயன்' என்ற சிறப்புப்பெயர் கொண்ட இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்தவர் (கி.பி.1113-1150) என்பது ஆராய்ச்சியாளர் கண்ட முடிவாகும். பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இவ்வளவு சிறந்த காப்பியம் தமிழ்நாட்டில் தோன்றுவதற்கு என்ன இலக்கியஅடிப்படை இருந்தது என்பதைக் கண்டுணர வேண்டும்.

எவ்வளவு சிறந்த இலக்கியமாயினும் ஒன்று தோன்ற வேண்டுமாயின், அது தோன்றும் காலம் அந்தத் தோற்றத்திற்கு உதவி செய்வதாகவே இருக்கும். பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு இத்தகைய இலக்கியங்கள் தோன்றத்தக்க நினைவுகளாக இருந்ததா? என்று ஆராய வேண்டும்.

“மல்லல் ஞாலம் புரக்கின்றார்

மணிமா மவுலி புனைவதற்குத்
தில்லை வாழ்அந் தணர்தம்மை
வேண்ட அவரும் செம்பியர்தம்
தொல்லை நீடுங் குலமுதலோர்க்கு
அன்றிச் சூட்டோம் முடிஎன்று
நல்கார் ஆகிச் சோலன்றன் மலைநாடு
அணைய நன்றுவார்
- (பெ.4-கூற்று வ நாயனார் 4)

இவ்வித அரசியல் சூழ்நிலையே மக்கள் மனதில் புரட்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தது. மக்கள் தம்

மனதில் அமைதியைத்தேட இலக்கியத்தை நாடினர் என்ற கருத்தும் இப்பாடலில் புலப்படுகின்றது.

தேசிய இலக்கியம்

ஏழாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய சமயப் புரட்சியின் முடிபே பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பெரியபுராணமாகத் தோன்றியது. ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லையில், குறிப்பிட்ட கருத்தின் முடிவாக இந்நூல் தோன்றிற்று என்ற காரணத்தால், பெரியபுராணம், முன்னும் பின்னும் தொடர்பற்றுத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஒற்றையாக நிற்கிறது போலும் என்று கருதிவிடத் தேவையில்லை. சிறந்த இலக்கியத்தை ஆக்கும் கலைஞன் தன் இனத்திலிருந்தும் காலத்திலிருந்தும் விடுபட்டு நிற்பவன் இல்லை. அவனுக்கு முன்னர் உள்ள காலத்தோடும் பின்னர் வரப்போகும் காலத்தோடும் தொடர்பு கொண்டிருப்பான். அவன் காலத்தில் வாழும் மக்களின் சிறந்த பண்பாடுகளையும் எடுத்துக்கூறும் ஆசிரியனும் ஆவான்.

சங்ககால இலக்கியங்களில் திருமுருகாற்றுப்படை காணப்பெறுகிறது. சிலப்பதிகாரத்திலும் இறைவன் பெருமையும் அடியார் பெருமையும் பேசப்படுகின்றது. மணிமேகலையிலும் புத்ததேவன் பெருமையும் சமய வாழ்க்கையின் இன்றியமையாமையும் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றது. சீவகசிந்தாமணி இன்பத்தை அளவுக்குமீறிக் கூறினும் இடைஇடையேயும் இறுதியிலும் சமய வாழ்க்கை பற்றிப்பேசியே நூலை முடிக்கிறது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைக் கற்பவர் இப்பொதுத் தன்மையை அறிவதோடு இரண்டு சிறந்த உண்மைகளையும் அறிதல் வேண்டும். மிகப் பழங்காலந்தொட்டு இலக்கியத்தில் தொடர்ந்து காணப்பெறும், இதனையே தமிழ் இனத்தின் தேசிய மனப்பான்மை (National trend) என்று கூறுகிறோம்.

ஒரு நாட்டின் தேசிய இலக்கியங்கள் என்றால் என்ன? கிரேக்கம், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு முதலிய மொழிகளில் தோன்றிய சில

இலக்கியங்கள் அந்நாட்டின் தேசிய இலக்கியங்கள் என்று கூறுகிறார்கள் .

இலக்கியமும் பயனும்

இலக்கியம் கலைகளின் அரசி. காலத்தால் வாடாது (Cannot wither in) 'நெஞ்சையள்ளும்' உவகையும் (Enjoyment) நெடுபயனாய் உயர்வையும் (Enlightenment) தரவல்லது இலக்கியம். இதனையே ஹோரஸ், (Horace) "இலக்கியத்தின் இனிமையும் பயனும் (Pleasure and Utility)" எனக் குறிப்பதைக் காணலாம். மனித வாழ்க்கையின் பதிவாக இருப்பதால் இலக்கியம் ஒரு சமுதாய ஆவணமாக (Social document) விளங்கும் சிறப்பும் பெறுகிறது. இலக்கியம் குறித்த மேனாட்டறிஞர்கள் எண்ணங்கள் சிலவற்றையும் இங்குக் காண்பது தேவையான ஒன்றாகும்.

LITERATURE – இலக்கியம்

- ❖ Literature is the thought of thinking souls – (Carlyle) - சிந்திக்கும் ஆற்றல் கொண்ட ஆன்மாக்களின் சீரிய சிந்தனையே இலக்கியம் ஆகும்.
- ❖ Great Literature is simply language charged with meaning to the almost possible degree – (Ezra pound) – எந்த அளவு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அதிகமான பொருள் திணிவு கொண்ட மொழியே சிறந்த இலக்கியம் ஆகும்.

'it is life that shakes and rocks us! it is literature which stabilizes and Contours (H.W. Garrard) வாழ்க்கை நம்மைக் குலுக்குகிறது; புரட்டிப் போடுகிறது. ஆனால், இலக்கியம் நம்மை நிலைநிறுத்துகிறது; சமநிலைப்படுத்துகிறது.

- ❖ Literature is a very bad church, but a very good walking stick (charkas limb) – இலக்கியம் என்பது மிக மோசமான ஆலயம். ஆனால், மிகச் சிறந்த ஊன்றுகோல்.

❖ Literature is the immortality of speech –
(Frederick schlegel) அழியாத
பேச்சாற்றலே அழகிய இலக்கியமாக
வடிவெடுக்கிறது.

முடிவுரை

காலத்திற்கேற்ப இலக்கியங்கள் மாற்றம் பெருகின்றன. ஏனென்றால் ஒவ்வொரு காலகட்டத்தையும் இலக்கியங்கள் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இலக்கியம் தோன்றுவதற்குக் காலமும் ஒரு காரணமாக அமைகின்றது. மக்களின் வாழ்வியல் இன்ப துன்ப நிகழ்வுகளே பாடுபொருளாக அமைகின்றன. எனவே ஒவ்வொரு சிறந்த இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு அவ்விலக்கியம் தோன்றும் காலமும் சூழ்நிலையும் தான் முக்கிய காரணமாக அமைகின்றது.

ஆய்வுக்கு உதவிய நூல்கள்

1. தேசிய இலக்கியம், அ.ச. ஞானசம்பந்தன்
2. இலக்கியத்தில் மனித உரிமைகள், பேராசிரியர் இராஜமுத்திருளாண்டி.
3. தமிழ் இலக்கியத்தில் உலகாய்தம், முனைவர் க.நெடுஞ்செழியன்.
4. தமிழ் இலக்கியங்கள் கட்டவிழ்ப்பும் கட்டமைப்பும், முனைவர் இராமமூர்த்தி.
5. இலக்கியச் சிந்தனைகள், முனைவர் சிலம்பொலி ச.செல்லப்பன்.
6. இலக்கியக்கலை – கழக வெளியீடு.
7. தமிழ் இலக்கியத்தில் சமுதாயச் சிந்தனைகள், முனைவர் ச.முருகேசன்.
8. தமிழ் இலக்கியச் செல்வம் (தொகுதி-4), முனைவர் சோ.ந.கந்தசாமி.

மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் திரு.எடப்பாடி கே. பழனிசாமி அவர்கள் இன்று (5.4.2018) தலைமைச் செயலகத்தில், 2016-ஆம் ஆண்டுக்கான உலகத் தமிழ்ச் சங்க விருதுகளான இலக்கிய விருதினை சிங்கப்பூர் நாட்டைச் சேர்ந்த திரு.நா. ஆண்டியப்பன் அவர்களுக்கும், இலக்கண விருதினை பிரான்சு நாட்டைச் சேர்ந்த திரு.பெஞ்சமின் லெபோ அவர்களுக்கும், மொழியியல் விருதினை ஜெர்மனி நாட்டைச் சேர்ந்த முனைவர் சுபாஷினி அவர்களுக்கும், மற்றும் 2017-ஆம் ஆண்டுக்கான உலகத் தமிழ்ச் சங்க விருதுகளான இலக்கிய விருதினை ஆசுதிரேலியா நாட்டைச் சேர்ந்த முனைவர் சந்திரிகா சுப்ரமணியன் அவர்களுக்கும், இலக்கண விருதினை ஜெர்மனி நாட்டைச் சேர்ந்த முனைவர் உல்கே நிகோலஸ் அவர்களுக்கும், மொழியியல் விருதினை ஆசுதிரேலியா நாட்டைச் சேர்ந்த திரு. மகாதேவ ஜயர் ஜெயராமசர்மா அவர்களுக்கும் வழங்கி சிறப்பித்தார்கள். உடன் மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் திரு.ஓ. பன்னீர்செல்வம், மாண்புமிகு உயர்கல்வித் துறை அமைச்சர் திரு.கே.பி. அன்பழகன், மாண்புமிகு தமிழ் ஆட்சிமொழி மற்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் திரு.க. பாண்டியராஜன், தலைமைச் செயலாளர் முனைவர் கிரிஜா வைத்தியநாதன், இ.ஆ.ப., தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித்துறைச் செயலாளர் திரு. இரா. வெங்கடேசன், இ.ஆ.ப., அ.கியோர் உள்ளனர்.

பருவத்தே தமிழ் செய்வோம்!

முனைவர் மா. பூங்குன்றன் பதிப்பாசிரியர்,
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி இயக்ககம்

மொழித் தொல்லியல் (Linguistic Archeology) என்ற புதிய மொழியியல் துறையின் ஆய்வுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, உலகில் மொழி தோன்றிய காலத்திலேயே தோன்றிய மொழி தமிழ். மொழிப் பதிவுகளில் முற்பட்டதாகக் கூறப்படும் பாறை ஓவிய எழுத்துக்கள், மட்பாண்டக் கிறுக்கல் எழுத்துகள் தமிழ்மொழி எழுத்துகள் என்று அடையாளம் காணப்படுகின்றன. அவற்றிற்கு ஒலிப் பொருத்தம் ((Photonic Value) கொடுத்து மொழிப் பனுவலாக்கம் (Decipherment) செய்யப்படுகின்றன. சிந்துவெளி போன்ற புதையுண்ட நாகரிகங்களில் கிடைக்கும் மொழிசார் தொல் பொருள்களிலிருந்து மீட்டெடுக்கப்படும் சொற்களும், தொடர்களும் தமிழ்மொழியில் ஒப்பீடு செய்து தமிழாகப் படிக்கப் பெறுகின்றன; அவை தமிழ்மொழி தான் என நிறுவப்படுகின்றன.

அதே நேரத்தில், உலக வரலாற்றில் புகழ்பெற்ற பல பேரரசுகளோடு பரவலாக ஆட்சி செய்த பழம்பெரும் மொழிகள் பல, இன்றைக்கு மக்கள் வழக்கிழந்து இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விட்டன.

தமிழ்நாட்டை ஆண்ட தமிழ்ப் பேரரசுகள் கழகம் வைத்து இலக்கியங்களை உருவாக்கியும் தொகுத்தும் தமிழ் வளர்த்துள்ளனர். தொடக்ககாலத்தில் கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், ஓலைச்சுவடிகளில் வாழ்ந்துவந்த தமிழ், இன்றைய அறிவியல் உலகத்தில் நூல் வடிவிலும், கணிப்பொறியிலும் தன்னைத் தக்கவைத்துள்ளது. ஒருங்குகுறி வழக்குக்கு வந்ததன் விளைவாகத் தொடர்ந்து பதிவுகோல் (Pen drive), இணையம், முகநூல், கீச்சகம்

பயன்பாடுகளிலும் தமிழ்மொழி பயன்படுத்தப்பட்டு உலா வருகிறது. மக்களின் வழக்கிலும் கருத்திலும் பதிவிலும் இடம்பெற்று, இத்தொழில்நுட்பக் காலத்துக்கேற்ற ஏராளமான கலைச்சொற்களின் உருவாக்கத்திற்குத்தகச் சொல்வளத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டுள்ள மொழி தமிழ்மொழி. இவ்வாறான தொடர் பயன்பாட்டுடன் உலக மொழிகளிலேயே நீண்ட நிலைத்த வாழ்நாளைப் பெற்றதோர் அரிய மொழியாகத் தமிழ் விளங்குகிறது.

இம்மொழியின் நீண்டகாலத் தொடர்ச்சிக்குத் தமிழ் மக்களால் வழங்கப்பட்டு வரும் பேச்சு வழக்கும், பல்வேறு இயல், இசை, நாடகக் கலை வடிவங்களும் கழகக்காலம் முதல் இக்காலம் வரை தொடர்ந்து வரும் பல்வேறு இலக்கிய வடிவங்களும் தாம் உறுதுணையாக இருந்து வருகின்றன.

மாந்தர்இனம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து மொழிகள் பலவும் தோன்றிக் கொண்டும் அழிந்துகொண்டும் இருக்கும் நிலையில் தமிழ் மொழியின் இந்த நீண்டகால இருப்புக்கு மொழியியல் காரணங்கள் பலவும் கூறப்படுகின்றன.

தனக்கு வேண்டிய சொற்களுக்குத் தமிழ் தம் வேர்மூலத்தைப் பயன்படுத்திச் சொற்களை உருவாக்கிக்கொண்டு தன்னிறைவு பெற்ற மொழியாகவும், தனித்தியங்கவல்ல மொழியாகவும் விளங்குகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், பிற மொழிகளுக்கும் தன் வேர்மூலத்தையும் சொற்களையும் நல்கி வந்துள்ளது. பிறமொழிகளிலிருந்து சொற்களையும், இடைக்காலமாகப் பெயர்ச்சொற்களைப் பெற்றாலும், அவற்றை இரவல்சொற்களாகக் கொண்டு தமக்கென உடனே புதிய சொற்களை உருவாக்கிக் கொள்ளுமே ஒழிய நிலையாக அவற்றைச்

சேர்த்துக் கொள்ளும் பண்பு தமிழுக்கு இல்லை. மொழியில் பல சொற்களையும் உருவாக்கிக் கொள்ளும் கூறான வினைச்சொற்களை இரவல்பெறும் அமைப்புத் தமிழுக்கு அறவே இல்லை. இவ்வாறு பிறமொழிக் கலப்பைத் தவிர்த்து வந்ததே, தமிழின் நெடுங்கால வாழ்வின் நிலைப்புக்கு ஒரு பெருங்காரணமாகக் கூறமுடிகின்றது. அவ்வாறே சில சொற்களை ஏற்றுக் கொள்ள நேரின் அவை திரிபுற்று வேற்று மொழியாகப் போய்விடும் நிலைதான் நிலவுகிறது.

ஒரு மொழியின் வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உயர்நிலையில் மொழியைக் கையாளும் அறிஞர்களும் படைப்பாளர்களும் மட்டுமல்லாமல் அதைப் பல்வேறு கருத்தாட்டத்திற்கும் நடைமுறையில் பயன்படுத்தும் அடிப்படை மக்கள் தொகையும் ஒரு முகாமையான கூறாகும். அந்த வகையில் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட மக்கள் நெடுங்காலமாகத் தமிழைத் தங்கள் வாழ்க்கை மொழியாகவும், பேச்சு வழக்கு மொழியாகவும் போற்றி வந்துள்ளனர்.

மக்களை வழி நடத்தும் அரசும் மொழிகாக்கும் கூறாக விளங்குகிறது. ஓர் அரசு எண்ணினால் ஒரு மொழியை நலிவிக்கவும் வளர்க்கவும் மீட்கவும் முடியும் என்பதற்கு உலகில் வரலாற்றுச் சான்றுகள் பல உள்ளன.

அந்த வகையில் மொழியையும் மக்களையும் ஒன்றிணைத்துக் காத்த - மொழியைப் போற்றி வளர்த்த மன்னர்கள் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தில் அமைந்தனர் என்பதைத் தமிழ் மொழியின் நெடிய வரலாறு உணர்த்துகிறது.

அதன் பயனாகத்தான் தமிழ்மொழி இக்காலம்வரை நீடித்து, செழித்து இயங்கி வருகிறது. மக்கள் பயன்பாட்டிற்கும் இயல், இசை, நாடகக் கலை வடிவங்களுக்கும், அறிஞர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும், மக்களுக்கும், தொழில்நுட்பத்திற்கும், வல்லுநர்களுக்கும் கைப்பாவையாக வளைந்தும் குழைந்தும் துணையாக இருந்து தன்னளவில் தமிழ் வளர்ச்சி பெற்றுக்கொண்டு வருகிறது.

இன்றைய காலம் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குமேல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் அறிவியல் வளர்ச்சியும் மிக்கிருக்கும் காலம் ஆகும். அதற்குத்தக மொழி தன்னைத் தகுதிப்படுத்திக் கொண்டு ஈடுகொடுக்க வேண்டிய தருணம் இது. மக்களும், அறிஞர்களும் மட்டுமே மொழி வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டினால் போதாது. அரசும் இக்காலத்தில் மொழி வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

குறைவான மொழி வளர்ச்சியே போதும் என்கிற நிலையிலும், அந்நாளில் அரசே மொழியைப் பேணிவளர்த்த காலம் அக்காலம். மொழி வளர்ச்சியைக் கவனத்தில் கொள்ளவும் மொழியைப் பேணவும் தவறிய பேரரசுகளின் விளைவால் வளமான பல மொழிகளையும் இந்த உலகம் இழந்துபோனது. அவை சார்ந்த இனங்களும் அழிந்தன. இன்றைக்குத் தமிழும் இருக்கிறது; தமிழினமும் இருக்கிறது என்றால் அன்றைய அரசுகளின் மொழி போற்றுதல்களே முதன்மைக் காரணமாகும்.

அரசு எண்ணினால் உலகில் அழிந்துபோகும் நிலையிலும் கூட மொழியை மீட்டெடுத்துவிட முடியும் என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உள்ளன. ஈபுரு மொழியே அதற்கு உலகறிந்த சான்று.

ஈபுரு மொழி முற்றழிவின் விளிம்பில் ஒட்டியிருந்த நிலையில், ஈபுரு மொழியைத் தெரிந்த ஒரு சில முதியவர்கள் மட்டுமே வாழ்ந்திருந்தார்கள். அவர்களை வைத்துக்கொண்டு அன்றைய இசுரேல் மன்னன் மொழிப் பாடத்திட்டத்தை உருவாக்கி, இளம் பிஞ்சுக்குழந்தைகளுக்கு மொழிக்கல்வியைப் புகட்டினான். அந்நாட்டிலே அழிந்துவிட்ட, யாருக்கும் தெரியாத தங்கள் தாய்மொழியை அந்த இனமே, அந்தப் பிஞ்சுக் குழந்தைகள் வழியாகத்தான் பெற்றுக்கொண்டது. குழந்தைகள் பள்ளியிலிருந்து வரும்வரை காத்திருந்த வீட்டிலிருக்கும் தாய்மார்கள் அந்தக் குழந்தைகள் வந்தவுடன் அவர்களை வாரியணைத்ததுடன், அவர்களிடமிருந்து அன்றன்றைக்கும் அவர்கள் கற்றதைத் தெரிந்துகொண்டு, அண்டை அயலாருடனும், தங்களுக்குள்ளும் பேசிப்பழகி

அந்நாடே அந்த மொழியைக்கற்று மீட்டுக்கொண்டது. தாயிடமிருந்து குழந்தைகள் கற்கவேண்டிய தாய்மொழி, இதற்கு மாறாகக் குழந்தைகளிடமிருந்து தாய்மார்கள் கற்றுக் கொண்டதன்வழி அம்மொழி மீட்டெடுப்புச் செய்யப்பட்டது. இன்றைக்குக் கணினித் தொழில்நுட்பம் வளரவளர அந்த மொழியும் அவற்றில் இணையாக வளர்ச்சி பெற்று உயர்மொழியாக உலகில் உலவுகிறது. தமிழ்மொழிபோல் நீண்ட வளர்ச்சியைக் காட்டவல்லதான அம்மொழியை இன்றைக்கு மொழியறிஞர் மா.சோ.விக்டர் அவர்கள் தமிழ் மொழியுடன் ஒப்பீடு செய்து ஆய்வுசெய்கிறார் என்றால், இன்றைக்கு ஈபுரு மொழி வாழும் மொழியாகி விட்டதுதான் காரணம்.

இன்றைக்குச் சமற்கிருதம் மக்களின் பேச்சுமொழியாக இல்லாத நிலையில், வாழும் மொழிகளோடு தம் சொற்களைக் கலப்புச் செய்தால் மட்டுமே, அந்த மொழியோடு இணைந்து மக்கள் வழக்கில் வாழக்கூடிய நிலை - வளரமுடியும் என்கிற நிலை. எனவேதான் இடைக்காலத்திலும் இப்போதும் தமிழ்மொழியோடு கலந்து எழுதும் வழக்கத்தைத் திணித்தனர். 'மணிப்பிரவாள' நடையை உருவாக்கினர். அவ்வாறே அம்முறை வளர்ச்சி பெற்றிருந்தால் இன்றைக்குத் தமிழ் இருந்திருக்காது. மொழிக் கலப்பினால் ஒரு மொழி வளரத்தான் செய்யும் என்று தலைகீழ்ப் பாடம் பயிற்றினர்.

மறைமலையடிகள் தோற்றுவித்தத் 'தனித்தமிழ் இயக்கம்', அதன்பின் பாவாணர், பாவேந்தர், பெருஞ்சித்திரனார் ஆகியோர் அரும்பாடுபட்டு இந்த அளவில் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கவில்லையானால் தமிழ்மொழியே அழிவை நோக்கிச் சென்றிருந்திருக்கும். தமிழினத்திற்கும் அதே நிலைதான் எட்டியிருக்கும்.

தனித்தமிழ் இயக்கம் தோன்றிய காலம் தமிழை மீட்டெடுப்புச் செய்த காலம் ஒரு காலம். இந்தித் திணிப்பை எதிர்கொண்டு தமிழுணர்வைப் புதுக்கியது ஒரு காலம். இந்தியெதிர்ப்பை முன்வைத்து, தமிழுக்கு நலம் செய்ய திராவிடக் கட்சிகள் அரசேறியது ஒரு காலம்.

தமிழ் வளர்ச்சிக்கெனத் தனித்துறை அமைக்கப்பெற்று, எங்கும் தமிழ்; எதிலும் தமிழ் என்று முழங்கப்பெற்றது. தமிழுக்கான ஆக்கப் பணிகள் பல செய்யப்பெற்றன. அடுத்தடுத்த ஆட்சிகளில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், உலகத் தமிழ் மாநாடுகள், தமிழ்க் கழகங்கள் உருவாக்கப் பெற்றன. 'தமிழ் வாழ்க, தமிழ் வெல்க' என்றெல்லாம் அரசு அலுவலகங்களில் ஒளிர்விளக்குகள் மிளிர்ந்தன. ஒளிர் விளக்குகள் பேணுகையின்றி ஓரோர் எழுத்து உதிர்வது போன்று நாளடைவில் தொடர்ந்து தமிழ்மொழிக்கு ஆக்கப் பணிகளில் தொய்வு ஏற்பட்டது. பேரறிஞர் அண்ணா போன்ற தமிழுணர்வுகொண்ட தலைவர்கள் ஓய்ந்தபின், தமிழ் வளர்க்கும் அரசு அலுவலகங்கள் ஆங்கில ஆட்சி அலுவலகங்கள்போல் வாலாயமான (வழக்கமான) நடைமுறையைப் பணியோடு இயங்கத் தொடங்கின.

இடையில் எழுந்த எழுச்சிகளெல்லாம் சிறிது சிறிதாகப் பின்னடைவுற்றன. "இந்தித் திணிப்பை எதிர்ப்பதே தமிழைக் காப்பதற்காக என்று அல்லாது ஆங்கிலத்திற்கு வழிவிடுவதற்குத்தான்" என்ற நிலையில் ஆங்கிலத்தின் ஊடுருவலும் கலப்பும் அதிகமாயின. தமிழ்வழிக்கல்வி படிப்படியாக நெகிழ்ந்துபோனது. தனியார் பள்ளிக்கு வழிவிட்டு ஆங்கிலவழிக் கல்வியே கோலோச்சியது. அரசுப் பள்ளிகளிலும் ஆங்கிலமே நுழைந்தது. ஆங்கிலமே ஆட்சி மொழி, வழக்கு மொழியானது. வழிபாட்டு மொழியாகவும் தமிழுக்கு எங்குமே இடம் இல்லாமல் போனது. ஊடகத் துறையிலும் தொலைக்காட்சிகளிலும் தமிழில் பேசுதல் இழிவாகக் காட்டப்பட்டது. அதன் தாக்கத்தால் மக்கள் பேச்சு மொழியிலும் தமிழ் மெலிவு பெற்றது. தமிழாசிரியர்கள் கூடத் தங்கள் பிள்ளைகளைத் தமிழ்வழியில் படிக்க வைப்பதில்லை. அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் கூட, தங்கள் பிள்ளைகளை அரசுப் பள்ளியில் சேர்ப்பதில்லை.

அந்த அளவில் அரசுப் பள்ளிகளும் தரத்தை இழந்துவிட்டதாகக் கருதப்பட்டன. தமிழின் நிலைப்பாடு குறைந்ததுபோல்

தமிழ்நாட்டு அரசின் சார்பில் இயங்கும் அரசுத் துறைகள், அரசு மருத்துவமனைகள், அரசுப் பள்ளிகள் என அனைத்தும் தரமிழந்து மதிப்பிழந்துபோயின.

எந்தத் தேசிய இனத்தின் வளர்ச்சியிலும் ஆர்வம் காட்டாத இந்திய அரசு, இதை வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்தியையும் சமற்கிருதத்தையும் எல்லாத் துறைகளிலும் நுழைத்துக் கொண்டுள்ளது. அந்தந்த மாநில அரசுகள்தாம் எச்சரிக்கையாக இருந்து அவரவர் மொழியைக் காத்துக் கொள்ளவேண்டிய நிலை.

இந்நிலையில் ஏதாவது ஒரு சிறு தீப்பொறி கிடைக்காதா என்று காத்திருக்கும் நிலைதான் தமிழ்நாட்டின் நிலையாக இருந்தது. பாவலரேறு ஐயா கூற்றுப்போல், “உமி மலையில் ஓரரிசி காண்டற்றால்...” என்ற நிலைதான் நம்நிலை. ஒரு தனி மாந்தரை நம்பிக் காத்திருக்கவில்லை. ஆனாலும் இந்த மொழியையும் இந்த இனத்தையும் மீட்டெடுக்கக்கூடிய ஒரு முயற்சியைத் தமிழக அரசு எடுக்கவேண்டும் என்று காத்திருந்தோம்.

நெடுநாளைக்குப்பின், தமிழ் வளர்ச்சித்துறைக்கென ஓர் அமைச்சர் அமர்த்தப்பெற்றுள்ளார். தமிழ் வளர்ச்சிக்கென புதியபுதிய திட்டங்களை ஏற்றுக் கொள்வதுடன் அதைச் செயற்படுத்த அறிவியல் வழியிலும் ஆக்கவழியிலும் சிந்திக்கிறார். இந்நடைமுறை நீடிக்க வேண்டுமே, செயல்பட வேண்டுமே என்று எண்ணி அங்காப்புடனும் எதிர்பார்ப்புடனும் நாம் காத்திருக்கிறோம்.

மொழியின் வளர்ச்சிக்கு அம்மொழியில் உள்ள அனைத்துச் சொற்களையும் திரட்டி ஒரு தரவகம் (Corpus) அமைப்பதும், அனைத்துத் துறைகளின் வளர்ச்சிக்குத்தக்கப் புதிய தமிழ்க் கலைச்சொற்களை (Technical Terms) உருவாக்கிச் சொற்களைப் பெருக்குவது முகாமையானதும் முதன்மையானதுமாகும்.

தமிழ் வளர்ச்சி அமைச்சகத்தின் ஒரு துறையான செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி இயக்ககம், கடந்த சில மாதங்களாகப்

பல்வேறு துறைசார்ந்த பிறமொழிச் சொற்களுக்கு இணையான புதிய கலைச்சொற்களை வடிவமைத்து, அவற்றை மக்கள் பயன்பாட்டிற்கென வழங்கும் பணிகளில் மும்முரம் காட்டிவருகிறது. 1974இல் மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணரை இயக்குநராகக் கொண்டு தொடங்கப்பட்ட செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித்துறை 2011இல் பேரகரமுதலிப்பணியை நிறைவுசெய்து 31 பெருந்தொகுதிகளை வெளியிட்டது.

ஆக்சுபோர்டு அகரமுதலி (Oxford University Dictionary) எவ்வாறு ஆங்கிலமொழிக்கு அதிகாரம் படைத்த அமைப்போ, அவ்வாறே இறுதியாக அண்மையில் தமிழ்மொழிக்குப் பேரகரமுதலிப்பணியை நிறைவுசெய்த இயக்ககம் என்ற வகையில் தமிழ்மொழிக்கு அதிகாரம் படைத்ததாக விளங்கத் தகுதியானது. தமிழ்மொழியில் உள்ள சொற்களின் எண்ணிக்கையைச் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் பதிப்புத் துறை அறிவித்தது. அதனுடன் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் வழி பேராசிரியர் அருளி வெளியிட்ட ‘அருங்கலைச்சொல் அகரமுதலி’, இணையக்கல்விக்கழகம் வெளியிட்ட ‘தமிழ்க் கலைச்சொற்கள்’ 14 தொகுதிகள் ஆகிய அனைத்தையும் சேர்த்து, நாளிதுவரை தமிழ்மொழியில் உள்ள மொத்தச்சொற்களின் புள்ளிவிளக்க எண்ணிக்கையைத் தொகுத்து வருகிறது.

இந்நிலையில், தமிழ் மொழியிலுள்ள அனைத்துச் சொற்களையும் திரட்டித் தமிழ்மொழித் தரவகம் (Tamil Language corpus) உருவாக்குதலே தமிழ் வளர்ச்சியின் முதற்பணியாகும் எனத் தமிழ் வளர்ச்சிப்பிரிவின் கீழ் இயங்கும் அனைத்துத் துறைக் கலந்துரையாடல் ஆய்வுக்கூட்டத்தில், செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம், தமிழ் வளர்ச்சித்துறையின் மாண்புமிகு அமைச்சருக்கு முதல்கோரிக்கையாக வைத்தது. இப் பணிகளைக் கண்ணுற்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் க.பாண்டியராசன் அவர்கள் அது தொடர்பாக மூன்று திட்டங்களை

உருவாக்க வழியமைத்தார். அவை பின்னர் விரிவடைந்தது என்றாலும் அம் மூன்றும் முத்தாய்ப்பானவை.

1. தமிழ் மொழியிலுள்ள அனைத்துச் சொற்களையும் திரட்டி 'தமிழ்ச் சொற்குவை' என்ற பெயரில் தமிழ்மொழித் தரவகம் (Tamil Language corpus) உருவாக்குதல், பயன்பாட்டுக்குத்தக அன்றாடம் உலகில் உருவாகும் அறிவியல் மற்றும் பிறதுறைகளின் கலைச்சொற்களைத் தமிழில் உருவாக்கித் தமிழ்மொழிச் சொற்களின் எண்ணிக்கையை இப்போது உள்ளதிலும் பன்மடங்காக உயர்த்துதல். (இப்போது மைசூரில் அமைந்துள்ள மொழியியல் நிறுவனத்தின் தரவகம், தமிழில் 30 இலக்கம் சொற்கள் உள்ளன எனக் கணக்கிட்டுள்ளதாகத் தனியார் அகரமுதலி ஒன்று கூறுகிறது.)

2. உலகத்தில் தமிழ் பேசுவோர் எண்ணிக்கைப் பட்டியலின்படி 14 - ஆம் இடத்தில் இருப்பதாகப் புள்ளி விளக்கம் கூறுகிறது. தமிழ் பேசத்தொரியாத தமிழர்கள் உலகின் பல பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். வெளியினத்தவர் பலர் தமிழ்கற்க விரும்புகின்றனர். அவர்களுக்கெல்லாம் தமிழ்கற்பித்து, மேற்கண்ட தமிழ்பேசுவோர் பட்டியலின் எண்ணிக்கையை 10ஆம் இடத்திற்குக் கொண்டுவரும்படி அதன் எண்ணிக்கையை உயர்த்துதல்.

3. உலகில் 188 நாடுகளில் தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர். அங்கெல்லாம் தமிழ்க் கழகங்கள் உள்ளன. இவற்றுடன் இணைந்து உலக நாடுகளில் இந்திப் பரப்புக்கழகம் (இந்திப் பிரசார சபை) போல் தமிழ் வளர்மன்றங்களை இந்திய ஒன்றிய அரசின் துணை கொண்டு அமைப்பதற்கு அனைத்துச் செயற்பாட்டையும் உருவாக்குவது.

இம்மூன்று திட்டங்களைத் தமிழ் வளர்ச்சி அமைச்சுத்தின் கீழ் இயங்கும் அனைத்துத் துறைகளின் கலந்துரையாடல் ஆய்வுக்கூட்டத்தில் அறிவித்து, அதை அவர் கலந்துகொள்ளும் கல்லூரி மற்றும் உள்நாட்டு,

வெளிநாட்டுத் தமிழ் இலக்கியக் கூட்டங்களிலும், நிறுவனங்களின் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளிலும் அறிவித்துச் செய்தி வெளியிட்டு வருகிறார்.

இப் பணி அரசினால் முழுவிச்சில் செயற்படுத்தப்படுமேயானால் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு இது பொற்காலமாக அமையும் என்றே கூறலாம். தமிழ்ப்பணியை முன்னெடுத்த திருமூலர் தன் வாழ்க்கையையே தமிழுக்கு ஒப்படைக்கும் வண்ணம்,

'என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாய் தமிழ் செய்யுமாறே'

என்று முழங்கினார். தமிழ் வளர்ச்சிக்கான பணியைத்தான் தமிழ் செய்தல் என்று கூறினார் என்றே கொள்வோம். இதேபோல் தமிழ் வளர்ச்சிக்கென நெடுநாளைக்குப் பிறகு இன்று அமர்த்தப்பெற்றுள்ள பொன்னான ஓர் அமைச்சர் வழி இந்த அரசு இத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்த வகைசெய்யுமானால், நெடுநாள் ஏங்கியிருக்கும் தமிழறிஞர்கள், தமிழ் உணர்வாளர்கள், தமிழ்மக்களுக்கு இப்போது உருவாகியுள்ள இப் பருவம் ஒரு நல்ல பருவம் என நம்பலாம்.

அரசே செய்யவேண்டும் என்றில்லாமல் தமிழ் வளர்ச்சியை நோக்கமாக வைத்து இயங்கும் உலகின் பல்வேறு தனி அமைப்புகளும், தமிழார்வமும் தமிழறிவும் பெற்றுள்ள பிற துறை தனியொரு அறிஞர்களும்கூட தமிழில் பலதுறைப் பணிகளையும் முன்னெடுத்துச் செய்யலாம்.

இன்றைக்கு ஆங்கில வளர்ச்சியென்பது உலகின் பல நாடுகளிலுமுள்ள பலதுறையறிஞர்கள் தங்கள் ஆய்வுப் படைப்புகளை ஆங்கிலத்தில் கொண்டு குவித்ததால், அவர்களின் ஆய்வும் வளர்ந்தது. ஆங்கிலமும் வளர்ந்தது. ஆனால், அவ்வாறு தமிழை வளர்க்கத் தமிழர் மட்டுமே உள்ளனர். இன்று தமிழர்கள் உலகமுழுதும் பரவி பலநாடுகளிலும் பலதுறைகளிலும் பலரும் வல்லுநர்களாக உயர்ந்து விளங்குகின்றனர். அவர்களின் பலதுறை ஆய்வுப் படைப்புகளையும் தமிழர்களிடையே தமிழில் பகிர்ந்துகொண்டாலே அவர்களின் துறை ஆய்வுகள் உலகெங்கும்

பரவும்' தமிழும் அத்துறைகளில் வளம்பெறும். ஆங்கிலத்திற்கு அடுத்தபடியாக வளர்ந்த மொழிகளுள் ஒன்றாகத் தமிழ் விளங்கும் வாய்ப்பை இன்றைக்குள்ள ஊடக வளர்ச்சியால் எட்டி விடலாம். இதனால் தமிழும் வளம்பெறும். தமிழினமும் வளர்ச்சி பெறும். அவர்களின் ஆக்கப்படைப்புகள் உலகின் மூலைமுடுக்கெல்லாம் சென்றடைய அமைச்சர் உருவாக்குவதாக உறுதியளித்திருக்கும் தமிழ் வளர் மன்றங்கள் பயன்படுமாறு இருக்கும்.

மாண்புமிகு அமைச்சரின் மதிப்புமிகு திட்டங்கள் நிறைவேறவேண்டுவோம்! அத்துடன் நாமும் பருவத்தே தமிழ் செய்வோம்!

*****

11.04.2018 அன்று நடைபெற்ற ஆய்வரங்கம் -10 "இணையத்தில் தமிழ் - வளர்ச்சியும் தேவைகளும்" என்னும் தலைப்பில் முனைவர் சந்திரிகா சுப்ரமணியன் ஆய்வுரை வழங்கியபோது... உடன் உலகத் தமிழ்ச் சங்க இயக்குநர் முனைவர் கா.மு. சேகர், முனைவர் இராஜேஸ்வரி செல்லையா மதுரை.

தமிழறிவோம்

புலவர் வெற்றியழகன், தமிழறிஞர், சென்னை. தொடர்-1

முன்னுரை

தமிழறிவோம்! ஆம்; நம் தாய்மொழியாம் தமிழை அறிவோம்! நம் தாய்மொழியாகிய தமிழை நாமே சரியாக அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்கின்றோம்! தமிழின் சிறப்பினை அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்கின்றோம்! அதன் இயற்கைத் தன்மையினை அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்கின்றோம்! அதன் அறிவியல் தன்மையினை அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்கின்றோம்! அதன் உடற்கூறியல் தன்மையினை அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்கின்றோம்!

தமிழ்மொழியின் தொன்மை, வளமை, எளிமை, இனிமை, தனித்தன்மை உள்ளிட்டவற்றை அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்கின்றோம்! அவற்றை முழுமையாக அறிந்து கொள்வோமாக! அதற்காகத்தான் இந்த தொடர்.

தமிழ்மொழியின் சிறப்பு

தமிழ் மொழியின் சிறப்பினைத் தண்டியலங்காரநூலின் ஆசிரியர் - அணி இலக்கணத்துக்காக எடுத்துக் காட்டுக்காகப் பாடிய நேரிசை வெண்பா,

“ஓங்க லிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி

யேங்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்றும் -

ஆங்கவற்றுள்

மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது தன்னே ரிலாத தமிழ்!”

என்பது,

உலகத்தில் பரவுகின்ற புற இருட்டை நீக்குவது சூரியன்; மற்றொன்று தனக்கு நிகரில்லாத தமிழ் என்று தண்டியலங்கார ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சூரியன் உலக இருட்டைப் போக்குகிறது. தமிழ் உள்ளத்து இருட்டை போக்குகிறது.

தமிழ் மொழியின் சிறப்பினைத் தமிழராகிய நாம் அறிந்து கொள்வதற்கு முன்னராக மதம் பரப்ப வந்த வெளிநாட்டுப் பாதிரிமார்தாம் தமிழ் மொழியினையும் அறிந்து உலகிற்கு அளித்தனர்.

வீரமாமுனிவர் திருக்குறளின் சிறப்பினைப் படித்து உணர்ந்ததனால் தான் கி.பி.1730இல் திருக்குறளை இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். அந்நூல் பிரஞ்சு, ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட பல மொழிகளில் மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டது.

வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்தில் அப்பொழுது இந்தியாவின் தலைநகராக இருந்த கொல்கத்தாவிற்கு ‘இலார்டு மின்டோ’ என்ற அதிகாரி வந்தார். அவரைச் சந்திக்கத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பலர் சென்றிருந்தனர். அவர் ஒவ்வொருவரையும் அழைத்து எங்கிருந்து வந்துள்ளீர்கள் என்று வினவியபோது - ஒருவர், “என் பெயர் சரபோஜி; நான் தமிழ்நாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய தஞ்சைப் பகுதியை ஆள்கின்ற மன்னன்” என்றார்.

உடனே இலார்டு மின்டோ கேட்டார். “உம் நாட்டில் திருக்குறள் என்று ஒரு சிறந்த நூல் இருக்கிறதே அதனை நீர் படித்தீரா?” என்று கேட்டார். அது வரையிலும் படித்தறியாத சரபோஜி மன்னன் “படித்தேன்! மிகச் சிறந்த நூல்” என்று சொல்லிவிட்டார்.

தஞ்சைக்கு வந்ததும்-அரசுப் பணியாளரிடம் திருக்குறள் ஒலைச் சுவடியினைக்

கண்டுபிடித்துக் கொண்டு வரும்படி ஆணையிட்டார். அவர் தேடிப் பத்தாயிரம் ஓலைச் சுவடியினைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டு வரும்படி ஆணையிட்டார். தேடிப் பத்தாயிரம் ஓலைச் சுவடிகளைக் கொண்டு வந்தனர். அவற்றுள் தமிழ்-மலையாளம்-தெலுங்கு-கன்னடம்-சமஸ்கிருதம் ஓலைச்சுவடிகள் இருந்தன; திருக்குறள் ஓலைச் சுவடியும் இருந்தது.

பத்தாயிரம் ஓலைச்சுவடிகளும் பாழ்பட்டுவிடுதல் கூடாது என்பதற்காக அவற்றை வைத்து ஒரு நூலகமாக அமைத்து அதற்கு இட்ட பெயர்தான் "சரசுவதிமகால்" என்பது. ஒருவெள்ளைக்கார அதிகாரி விடுத்த வினாவினால் திரட்டப் பெற்ற அறிவுச் செல்வம் தான் "சரசுவதி மகால்". தமிழைத் தமிழணைத் தமிழ்நாட்டினை உலகுக்குத் தெரிவைத்தது திருக்குறள்தான். உலகப்பந்தில் இந்தியப் பகுதியில் தமிழ்நாடு என்று ஒரு நாடு இருக்கிறது; அதில் தமிழர் என்று ஓர் இனம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது, அந்த இனத்தில் தோன்றிய திருவள்ளுவர் ஆக்கிக்கொடுத்த அரும்செல்வம்தான் திருக்குறள் என்று தமிழினின் முகவரியாகத் திருக்குறள்தான் அமைந்தது.

அமெரிக்காவில் "பயோனிர்-3" பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமெரிக்க வானியல் ஆய்வுக் கூடத்திலிருந்து செவ்வாய்க் கோளுக்கு ஓர் ஆய்வுக் கலத்தினை அனுப்பினர். செவ்வாய் கோளில் மனிதன் இருக்கின்றானா? பறக்கும் தட்டில் மாந்தன் வருவதாகக் கூறுகின்றனரே அந்த மாந்தன் செவ்வாய்க் கோளில் இருந்துதான் வருகின்றானா? என்று ஆய்வதற்காக ஏவப்பட்ட கலம் அது.

அந்தக் கலத்தின் பெயர் "பயோனிர்-3" என்பது. அதில் இன்றிருக்கும் மூவாயிரம் மொழிகளுள் ஏதாவதொரு மொழியினை அல்லது அமெரிக்க நாட்டின் மொழியாகிய ஆங்கிலத்தினைப் பதிவு செய்து அனுப்பவில்லை; வேறு எந்த மொழியினையும் பதிவு செய்து

அனுப்பவில்லை; நம் தாய்மொழியாகிய தமிழ் மொழியைத்தான் பதிவு செய்து அனுப்பினர்.

அந்தகலன் - செவ்வாய்க் கோளில் இறங்கி அந்தத் தமிழ்ச் சொல்லை ஒலிக்கும் அதனைக் கேட்டு விடை பகர்ந்தால் அஃது இங்கே வரும். ஆங்கிலத்தினையோ அல்லது வேறு மொழியினையோ பதிவு செய்து அனுப்பாமல் தமிழை ஏன் பதிவு செய்து அனுப்பினீர் என்று கேட்டதற்கு, அறிவியலார் அளித்த விடை "தமிழ் உலக முதல் மாந்தன் பேசிய மொழி; செவ்வாய்க் கோளில் மாந்தன் வாழ்ந்தால் அவன் தமிழனாகத் தான் இருப்பான்; அதனால்தான், தமிழ் மொழியைப் பதிவு செய்து அனுப்பினோம்" என்றனர். அமெரிக்கருக்குத் தெரிந்திருக்கிறது தமிழின் தொன்மை.

மேலும் ஓர் ஆய்வுக்கலம்

அமெரிக்க அறிவியலாளர் மேலும் ஒரு கலத்தினைச் செவ்வாய்க் கோளுக்கு அனுப்பினர்; அது படம் எடுத்து அனுப்பியது. அந்த படத்தில் மூன்று மலைகள் தெரிந்தன. அம் மலைளுக்கு அமெரிக்கர் மூன்று பெயர்களைச் சூட்டியுள்ளனர். அப்பெயர்களாவன. முதலாவது மலைக்குப் "பொங்கல்" என்று தமிழர்தம் அறிவு சார்ந்த பொங்கல் விழாவினைக் குறிப்பதாகும். அடுத்து இரண்டாவது மலைக்கு "கோகினூர்" என்று பெயர் அமைந்துள்ளனர். தமிழ்நாட்டில் புகழ் மிகுந்த வயிரத்தின் பெயராகும். மூன்றாவது மலைக்குத் "தாஜ்மகால்" என்று பெயர் சூட்டியுள்ளார். அஃது இந்தியாவின் புகழ்மிகுந்த அழகு மிகுந்த கலைச் செல்வமாகும்.

இரழ்சியாவில்

இரழ்சிய நாட்டின் தலைநகராகிய மாசுகோவில் தலைமைச் செயலகக் கட்டடத்திற்குக் "கிரெம்ளின்" மாளிகை என்பது பெயராகும். அந்தப் பெயரை நான்கு மொழிகளில் எழுதிவைத்துள்ளனர். முதலாவதாக இரழ்சிய

மொழியில் எழுதி வைத்திருக்கின்றனர். அஃது இவரது நாட்டு மொழியாகும். இரண்டாவதாகச் சீன மொழியில் எழுதிவைத்துள்ளனர். அதற்கு அவர் “உலகிலேயே ஒரே மொழியைப் பேசுகின்றோர் பெரும்பான்மையோர் சீனரே. அதனாலும், எமது இரழ்சிய நாட்டில் சீனர் மிகுதியாக வாழ்கின்றனர். அதனால், அந்த மொழியில் எழுதிவைத்துள்ளோம் என்றனர். மூன்றாவதாக ஆங்கில மொழியில் எழுதிவைத்துள்ளனர். அதற்கு “ஆங்கிலேயர் உலகம் முழுவதும் பெரும்பான்மையான பகுதியை ஆண்டதனால் ஆண்ட பகுதிகளினெல்லாம் ஆங்கிலத்தினை நிலைநிறுத்திவிட்டு வந்துவிட்டனர்; அதனால் ஆங்கிலத்தில் எழுதிவைத்துள்ளோம் என்றனர்.

நான்காவதாகத் தமிழில் எழுதிவைத்துள்ளனர். அதற்கு - உலகத்திலேயே பழைமையான மொழி தமிழ்தான். அதனால், தமிழில் எழுதிவைத்துள்ளோம் என்கின்றனர். இரழ்சியர்க்குத் தெரிகிறது தமிழ் மிகவும் பழைமையான மொழி என்று.

எரியாத அறையில்

இரழ்சியாவின் கிரெம்ளின் மாளிகைக்குள் “இலெனின்” நூலகம் இருக்கின்றது. அதில் இலட்சக்கணக்கான நூல்கள் இருக்கின்றன. ஏதாவதொரு காரணத்தினால் தீப்பிடித்து எரிந்துவிடும் என்பதனால், தீப்பிடித்து எரிந்துபோனால், சில சிறப்பு மிகுந்த நூல்கள் எரிந்துவிடுதல் கூடாது என்பதனால், எரியாத - அழியாத மாழை(உலோகத்தினால்) யினால் செய்த - அமைக்கப்பெற்ற சிற்றறையில் வைத்துப் பாதுகாத்துள்ளனர். அவை; 1. விவிலியம் (பைபிள்), 2. மூலதனம் (கேபிடல்), 3. திருக்குறள் என்பது எவ்வளவு பெருமையாகும். இரழ்சியர்க்குத் தெரிந்துள்ளது - தமிழின் பெருமையும்; திருக்குறளின் பெருமையும்.

இங்கிலாந்தில்

இங்கிலாந்து நாட்டின் இளவரசியார் ஒவ்வொரு நாளும் காலை யில் இரண்டு நூல்களைப் படிக்கின்றார். அவற்றுள் ஒன்று விவிலியம் (பைபிள்). மற்றொன்று நம்முடைய திருக்குறள் (ஜி.யு. போப்பின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு) அவர்களுக்குத் தெரிந்துள்ளது. நம் தமிழின் - திருக்குறளின் பெருமை.

இங்கிலாந்து போக்குவரத்து துறையில்

இங்கிலாந்து நாட்டின் தலைநகராகிய இலண்டன் மாநகரின் போக்குவரத்துப் பற்றிய எல்லா விளக்கங்களையும் இணையத் தளத்தின் வாயிலாகப் பல மொழிகளில் விளக்கமளிக்கின்றனர். அவற்றுள் தமிழ் மொழியும் ஒன்று என்பதனை அறியும்போது மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

ஜெனூசலம் மலையில்

ஜெனூசலம் மலையில், ஏசுநாதரின் பத்துக்கட்டளைகளைப் பதினான்கு மொழிகளில் செதுக்கி வைத்துள்ளனர். அப்பதினான்கு மொழிகளுள் நம் தமிழும் ஒன்று என்பது பெரு மகிழ்ச்சிகுரிய செய்தியாகும்.

சீகன் பால்குவின் தமிழ் மொழிப்பற்று

மதம் பரப்பத் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்த கிறித்தவப் பாதிரிமாருள் சீன்பால்கு என்றவரும் ஒருவர். இவர் தமிழ் நாட்டில் தரங்கம்பாடியில் அச்சகம் நிறுவித் தமிழ் எழுத்தில் அச்சிட்டுக் கிறித்தவ மத நூலையும் தமிழ் இலக்கண நூலையும் வழங்கியவர் என்னும் செய்தி செவியில் தேன் பாய்ந்த செய்தியாகும்.

தமிழகத்தில் மதம் பரப்பிய அரிய தொண்டினுக்காக இலண்டன் மாநகரில் ஒரு பாராட்டுக்கூட்டம் நடத்தி இலத்தீன் மொழியில் ஒரு பாராட்டிதழினைப் படித்துக்கொடுத்தனர். இறுதியில் ஏற்புரை வழங்கிய அறிஞர் சீகன்பால்கு “சிறந்த மொழி இலத்தீன் மொழி

என்று கருதியே நீர் இலத்தீன் மொழியினில்
எனக்கு பாரட்டிதழை வழங்கியுள்ளீர். அதனை
விட இனிய - எளிய - அருமையான
மொழியாகிய தமிழ் மொழியில் எனது
ஏற்புரையினை வழங்குகின்றேன்” என்று
ஏற்புரை வழங்கினார் சீகன்பால்கு. ஒரு
செருமானிக்காரருக்குத் தெரிந்திருந்தது
தமிழ்மொழியின் பெருமை.

தமிழ்-ஆட்சிமொழி

தமிழ் மொழி நம் தமிழ்நாட்டில்
ஆட்சிமொழியாக இருப்பதனைப் போன்று -
இந்திய மொழிகளுள் தமிழ் மொழி
ஒன்றுமட்டுமே பல வெளிநாடுகளிலும்
ஆட்சிமொழியாக இருக்கின்றது.

மலேசியாவில்

மலேசியாவில் அரசே மலாய்மொழி,
சீனமொழி, தமிழ்மொழி, ஆங்கிலமொழி என
நான்கு மொழிகளையும் ஆட்சிமொழிகளாக
ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

இலங்கையில்

சிங்கள மொழியுடன் தமிழும்
ஆட்சிமொழியாக உள்ளது.

சிங்கப்பூரில்

சிங்கப்பூரில் - மலாய், சீனம், தமிழ்,
ஆங்கிலம் ஆகிய நான்கு மொழிகள்
ஆட்சிமொழிகளாக உள்ளன.

மொரியசு தீவில்

மொரியசு தீவில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாக
உள்ளது.

கனடாவில்

கனடாவில் தமிழ் ஆட்சிமொழியா
உள்ளது.

தமிழ் ஈன்றெடுத்தவை

தமிழ்மொழி நேரடியாக - தெலுங்கு,
கன்னடம், மலையாளம், துளு உள்ளிட்ட
நாற்பத்து மூன்று மொழிகளை
ஈன்றெடுத்துள்ளது.

செனகல் மொழியில் இருபத்தொரு
விழுக்காடு தமிழ்மொழியாக உள்ளது. சப்பான்
மொழியில் ஏராளமான சொல் தமிழ்ச்
சொல்லாகவே இருக்கின்றன. ஆங்கிலத்தில்
அயம்பது விழுக்காட்டுக்கு மேலாகத் தமிழ்ச்
சொல்தான் இருக்கிறது.

எபிரேயம் முழுக்க தமிழே!

கொரியமொழி பெரும்பான்மையும் தமிழே!

தேவநேயப் பாவாணர் சொன்னார்;
“தமிழ் இந்திய மொழிகளுக்குத் தாயாகவும்; உலக
மொழிகளுக்கு வேராகவும் உள்ளது”.

*****

உலகத் தமிழ்ச் சங்க இயக்குநர் முனைவர் கா.மு. சேகர்
அவர்கள் முனைவர் இராஜேஸ்வரி செல்லையாவுக்கு பரிசு
வழங்கியப்போது....

ஐங்குறுநூற்றில் சுற்றுச்சூழல்

முனைவர் கா. மு. சேகர் , இயக்குநர், உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை.

முன்னுரை

இயற்கையின் கொடையாகிய நீர், நிலம், வளி, காடு, செடி, கொடி, மரங்கள் சுற்றுச்சூழலின் சின்னமாக உலகப் பரப்பில் விளங்கி மனித வாழ்க்கைக்கு மகத்தான உதவிபுரிகின்றன. இந்த பூமிப்பந்து ஐம்பூதங்களால் ஆனது. இவற்றை உள்ளது உள்ளபடி துய்க்கலாமேன்றி அவற்றை மாசுபடுத்தும் உரிமை நமக்கில்லை. ஐநூறு கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் உருவானதாய்க் கருதப்படும் பூமி வஞ்சனையின்றி இயற்கைச் செல்வத்தை வாரித் தந்திருந்தது. மனிதன் இயற்கையை மதிக்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்; துதிக்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். போற்றவும், புரக்கவும் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

நமக்குத் துணையாய் நின்று நமது அனைத்துச் செயல்களுக்கும் அச்சாணியாய் விளங்கும் இயற்கை இன்று சீரழிந்து வருகிறது. மாசும் தூசும் மரணத்தின் வாசலுக்கு மனிதனைச் சீட்டின்றி இட்டுச் செல்கின்றன. மாசில்லா காற்றும், தூசில்லா தூய்மையும் இருந்தால் மட்டுமே மனிதன் சுத்தமான காற்றைச் சுவாசித்து, சுகாதாரமான வாழ்க்கையை வாழ முடியும்.

சுற்றுச்சூழலைக் காப்போம்

சுற்றுச்சூழல் மாசுபட்டதால் உலகம் மிகப்பெரிய அபாயகரமான, ஆபத்தான இக்கட்டில் சிக்கியுள்ளது. விழித்துக் கொள்வது விவேகம்; வீறு கொண்டு சுற்றுச்சூழலைப் பழைய நிலைக்கு இழுத்துச் செல்வது நம் கடமை; பொறுப்பும் கூட.

சங்க இலக்கியங்களின் தோற்றம்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய காலங்களில் தோன்றிய இலக்கியங்கள், மனித வாழ்வின் பண்பாட்டையும், நாகரிகத்தையும் தொழில் முறைகளையும், உணவு, உடை, உறவுகளையும் ஒவ்வொன்றின் சிறப்பையும் சீர்மையும் எடுத்து இயம்பும் வண்ணம் எழுதப்பட்டன.

ஒழுக்கத்தின் உயர்வும், உறவுகளின் செறிவும் செம்மையாய் எடுத்தெழுதப்பட்டன. இலக்கியங்கள், குறிப்பாய், எட்டுத்தொகை நூல்களில் இயற்கைக்குத் தனியிடம் கொடுக்கப்பட்டது. இயற்கையை இறையாய் வழிபடும் முறைமை பின்பற்றப்பட்டது. இயற்கையை வணங்கும் வழக்கம் தொன்றுதொட்டு சுற்றுச்சூழலில் மனிதர்களுக்கிருந்த அக்கறையை இயம்புவதாய் அமைந்தது.

மரங்களைக் காத்த மனிதம்

தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் 'எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே...' என்பது போல், இயற்கை அளித்த எல்லாப் பொருட்களுக்கும் ஏதோ ஒரு பயன்பாடு இருக்கவே செய்யும். பண்டைக்கால மக்கள் மரங்களின் பால் மட்டற்ற பற்று வைத்திருந்தனர். உயிரை விட உயர்வாய் மரங்களைப் போற்றினர். இராஜஸ்தான் மாநிலத்தின் 'கேஜர்லி' கிராம 'பிஷ்னாய்' இனமக்கள் மரங்களை வெட்டுவதற்கு அனுமதிக்காத அதிசய மக்களாய்த் திகழ்ந்தனர்.

அப்பகுதியை ஆண்ட மன்னன் ஒருவன் கோட்டை கொத்தளங்களை அமைக்க அவ்வின மக்கள் காத்த மரங்களை வெட்டத் துணிந்தான். மரங்களைக் கட்டிப்பிடித்து காப்பாற்றப்

போராடிய முந்நாறுக்கும் மேற்பட்டோர் மரத்துடன் வெட்டிச் சாய்க்கப்பட்டனர்.

வாஸ்கர் மாத்தாய்

'மரங்களை மண்ணில் வைக்கின்ற போது நம்பிக்கை விதைகளை ஊன்றுகிறோம். வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு நாம் விட்டுச் செல்லும் உயர்ந்த சொத்து மரங்கள்தான். எனவே, நம் உயிரைக் கொடுத்தாவது மரங்களைக் காப்பாற்றுவோம்' என நோபல் பரிசு வென்ற வாஸ்கர் மாத்தாய் கூறினார். இவர் மூன்று கோடி மரங்களை நட்பவர். அயல்நாட்டு நிறுவனம் இம்மரங்களை வெட்ட முற்பட்டபோது, அதை எதிர்த்துப் போராடி மரங்களைக் காத்தவர்.

மரங்கள் உயர்திணையாய் மதிக்கப்பட்ட காலங்கள் உண்டு. இன்றும் சில இடங்களில் இறந்தோரைப் புதைத்த இடத்தில் மரம் நடும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. இயற்கையை மனிதன் வெல்வது இயலாது. அதனுக்கு ஆட்பட்டே வாழ்ந்தாக வேண்டியவனாய் மனிதன் திகழ்கிறான். மனிதன் இயற்கையை வழிபடத்தான் முடியும், படைத்திட முடியாது. உவமை, உள்ளுறை, இறைச்சி, குறியீடு, பின்னணி போன்ற நோக்கங்களின் நிறைவேற்றத்தில் இயற்கை எடுத்தாளப்படுகிறது. உணர்வை வெளிப்படுத்திடும் களனாக இயற்கை விளங்குகிறது.

இயற்கையின் ஆட்சி

சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை தனிப்பெரும் ஆட்சி வகித்தது. இயற்கை பற்றிய செய்திகள், சங்கப் பாடல்கள் எங்கெங்கிலும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. மரமும், செடி கொடிகளும், வயலின் வனப்பும் திணைப் புனத்தின் திரட்சியும் சுற்றுச்சூழலாய் அமைந்த எழிலான பாடல்கள் இலக்கியங்களில் ஏராளமாக இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

சுற்றுச்சூழலின் தாக்கம்

மலர்களின் பெயர்கள் தலைவியின் பருவ வரவுக்கும், களவுக்கும் காதலுக்கும், இன்பத்திற்கும் இன்னபிற உணர்வுகளுக்கும்

உரியனவாய் பயன்பாட்டைத் தருகின்றன. அகப்பாடல்களிலும், புறப்பாடல்களிலும் சுற்றுச்சூழலின் தாக்கம் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. புறப்பாடல்களில் ஒவ்வொரு நாட்டுக்குமான காவல் மரங்கள் இருந்தன. எதிரிகள் போரின்போது, இம்மரங்களைச் சாய்ப்பதன்மூலம் அந்நாட்டு அரசனின் சினத்துக்கு ஆளாகின்றனர். போருக்குச் செல்லும் வீரர்கள் பனம்பூ, அத்திப்பூ, வேப்பம்பூ மாலை அணிந்து செல்லுதல், வென்றபின் மலர்மாலை சூடி மகிழ்வுதல் நடைபெற்றன.

ஐவகைத் திணைகள்

சங்க இலக்கியங்களில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனும் ஐவகைத்திணைகள் அமையப் பெற்றதைக் கொண்டு சுற்றுச்சூழலின் இன்றியமையாமையை அறிய முடியும். தொல்காப்பிய அகத்திணையியல்- 5 ல்

**"மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே"**

என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஐவகை நிலங்களை ஒட்டிய குறவர், ஆயர், உழவர், பரதவர், மறவர் தோன்றினர். அந்தந்த நிலத்துக்கு உரிய வளத்தைக் கொண்டே அவர்களின் பிழைப்பும் நடைபெற்றது.

சுற்றுச்சூழல் பின்னணியில் இலக்கியங்கள்

சுற்றுச்சூழலின் பின்னணியிலேயே இலக்கியங்கள் வகுக்கப்பெற்றன. இலக்கியங்களில் பாடல்களைப் புனைந்த புலவர்களும் இயற்கையை மிகவும் விரும்பினர். அவர்கள் நாட்டுவளத்தையும், நலிவிலா இயற்கைப்பொலிவையும் தம் பாடல்களில் திளைக்கத் திளைக்கத் தந்தனர். மனித இயல்புகள் இயற்கை இயல்புடன் ஒட்டி அமைய, பாடல்களும் இவற்றின் தன்மையை ஒட்டியே எழுதப் பெற்றன.

ஐங்குறுநூறு

நற்றிணை, குறுந்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய எட்டுத்தொகை நூல்களில் சுற்றுச்சூழலுடன் இயைந்த பாடல்கள் மிகுதி. குறிப்பாய், 'ஐங்குறுநூறு' அளிக்கும் அழகு மிளிர் பாடல்களின் எழிலை எடுத்துச் சொல்லுவது கூடகடினம். ஐங்குறுநூற்றின் ஐந்நூறு பாடல்களிலும் சுற்றுச்சூழலின் தாக்கம் சுழன்று தெரிக்கின்றன.

**“உயர்கரைக்கான் யாற் றவிநற லகந்துறை
வேனிற் பாதிரி விரிமலர் குவைஇத்
தொடலை கைஇய மரவரன் மகளே” (361)**

தலைவனுடன் உடன்போக்கிற் செல்லும் காதலி பாலைப் பெருவழியில் பாதிரி மலர்களைக் கொய்து மாலை தொடுத்து விளையாடி வரும் வேடிக்கையைத் தலைவன் மேற்கண்ட பாடலில் கூறுவது நோக்கத்தக்கது.

ஐங்குறுநூற்றில் அடங்கியுள்ள பாடல்கள் அனைத்தும் குறுகிய வரிகளை உடையவை. இனிய, எளிய பாக்களால் அமையப் பெற்றதும் கூட. ஆயினும் பொருள் நயத்திலோ விரிந்த பாங்கினதாகும்.

ஐந்திணை பாடிய புலவர்கள்

ஓரம்போகியாரின் மருதத்திணை, அம்மூவனாரின் நெய்தல் திணை, கபிலரின் குறிஞ்சித்திணை, ஓதலாந்தையாரின் பாலைத்திணை, பேயனாரின் முல்லைத்திணைப் பாடல்களிலும், தலைவன் தலைவி வாயிலாகச் சொல்லப்படும் போது, நாமும் அவர்களுடன் ஒன்றிக் கலந்து விடுகின்ற உணர்வை எய்துகிறோம்.

**“மருதம் ஓரம்போகி; நெய்தல்அம் மூவன்
கருதும் குறிஞ்சி கபிலன்; -கருதிய
பாலை ஓதலாந்தை; பனிமுல்லை பேயனே;
நூலையோ தைங்குறுநூறு”**

என பழைய வெண்பா திணை ஆசிரியர்களைத் தெளிவுறத் தெரிவிக்கிறது.

இயற்கை இழைந்தோடுதல்

ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல்களில் தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி, கிழத்தி வாயிலாக மொழியப்படும் சொற்களிலெல்லாம் இயற்கை இழைந்தோடிச் செல்வது வியப்பை நல்குவதாய் அமைந்துள்ளன.

நீர்நிலைகள் ஒரு நாட்டின் வளத்திற்குப் பெரும் துணை நிற்பதாகும். பொய்கையும் அதில் பூத்த தாமரையும் பாடலில் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

**“மலர்ந்த பொய்கை முகைந்த தாமரை
தான்துறை யூரன் வரைக
எந்தையும் கொடுக்க எனவேட்டேமே!”**

எனும் பாடலில் தோழியிடம் சொல்லாடுகிறான் தலைவன். அவளும் அவனுக்கு 'அகன்ற பொய்கையிடத்தே, தாமரையின் முகைகளும் தோன்றும் குளிர்ந்த நீர்த்துறையையுடைய ஊருக்குரிய தலைவன் விரைந்து வருவானாக, எம் தந்தையும் இவளை அவனுக்குத் தருவாராக' என்று வேண்டியதாய் பதில் கூறுகிறாள். இப்பாடல் சுற்றுச் சூழலில் நீர்நிலைகளின் பாங்கை உணர்த்துகின்றன.

மனையில் வயலைக் கொடிகள் நடப்பட்டிருந்த செய்தியும் 'மனை நடு வயலை வேழம் சுற்றும்' எனும் பாடல் வழியே அறிய முடிகிறது. செடி கொடிகள், மரங்களை நடுதல் பசுமையான சூழலை ஏற்படுத்தும்.

தலைவனின் நாட்டு வளம்

ஐங்குறுநூற்றின் ஒவ்வொரு பாடலும் இயற்கை வனப்புடன் இயைந்து உருவானவையாகவே உள்ளன. தலைவனின் நாட்டுவளத்தைச் சொல்கிற போதெல்லாம் இயற்கையின் எழில் பூத்துக் குலுங்குகிறது.

**‘மருதுயர்ந் தோங்கிய விரிபும் பெருந்துறை’
(பா.33)**

எனும் வரியில் தலைவனின் பெரிய நீராடுதுறை காட்சிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

**‘வேனி லாயினும் தண்புனல் ஒழுகும் தேனூர்’
(பா.54)**

எனும் பாடலடியில் வேனிற்காலத்திலும் குளிர்ந்த நீரோடும் ஆற்றுவளம் சூழலின் வளமைக்கு எடுத்துக்காட்டு.

சிந்தனைக்கு விருந்து

உணர்வுடையோர்க்கு எல்லாப் பொருளுமே உயிர்ப்புடன் உளத்தோடே கலந்து உறவாடுகின்றன. உயிருள்ளவை, உயிரற்றவை என்கிற பேதம் இன்றி எல்லாமே புலவர்கள் சிந்தனைக்கு வித்தாய், விருந்தாய் அமைகின்றன. கழியும் கானலும், கடலும் கலனும், மீனும் உப்பும், நாரையும் குருகும், புன்னையும் தாழையும், நெய்தலும் அரும்பும், அன்றிலும் அலவனும் இவை போன்ற பிறவும் இலக்கிய நிலையிலே சான்றோரால் எடுத்துக் காட்டப் பெறுகின்றன. இயற்கையின் எல்லையில்லா இன்பங்கள் உள்ளவையும் குறைவு படாமல் கொடுக்கப்படுகின்றன.

**“சாத்த மரத்த பூழில் எழுபுகை
கூட்டுவிரை கமழும் நாடன்” (212)**

எனும் பாடலில் தலைவனது நாட்டின் செழுமை செம்மாந்து வடிக்கப்பட்டுள்ளது. சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த காட்சிக்கு இதுவே மணிமகுடம். குறவர்கள் வெட்டி எரிக்கும் அகிற்கட்டையிலிருந்து எழுகின்ற புகை சந்தனமரத்தின் நறுமணத்துடன் சேர்ந்து கலந்து நாற்புறமும் கமழ்கின்ற காட்சியைப் பயிலும். நம்மாலும் இதன் வாசம் நுகரமுடியும்.

**“சாரற் பலவின் கொழுந்துணர் நறும்பழம்
இருங்கல் விடரளை வீழ்ந்தென, வெற்பிற்
பெருந்தேன் இறாஅல் சீறும் நாடன்...” (214)**

எனும் பாடல் வரிகள் உள்ளுதோறும் உவப்பைக் கூட்டுகின்றன.

மலைச் சாரலிலுள்ள பலா மரத்திலே கொத்தாக விளங்கிய கொழுமையான நறும்பழம் பெருமலையின் பாறைப் பிளப்பிலுள்ள தேனிறாலைச் சிதைத்துத் தேனையும் கொள்கின்ற நாட்டினன் - என்கிறபோது படிப்பவர் வாயில் நீரூறச் செய்கிறது. பலாப்பழம் இனிமையானதே; அதைத் தேனில் தோய்த்தெடுத்தால் அதன் சுவையை என்னென்பது...?

முடிவுரை

இவ்வாறு பாடலுக்குப்பாடல், வரிக்குவரி ஐங்குறுநூற்றின் பாடல்கள் அனைத்தும் இயற்கை எழிலுக்கு இனிமை கூட்டுகின்றன. கண்களில் ஏந்துவோர் தமக்கு இதமாய் இசையை ஊட்டுகின்றன. இதயத்தை நிறைக்கின்றன. எழுச்சியை உரைக்கின்றன.

**தமிழை வளர்ப்பது தமிழாசிரியர்
கைகளில்: சுசிகிவம் பேச்சு**

மதுரை, ஏப். 27
“தமிழை வளர்ப்பது கைகளில் தான் உள்ளது.” என, மதுரை உலக தமிழ் சங்க நூல் அரங்கேற்ற விழாவில் சொற்பொழிவாளர் சுசிகிவம் பேசினார்.
ஆய்வு வள மையர் ஜான்சிராணி வரவேற்றார். சங்க இயக்குனர் சேகர் தலைமை வகித்தார். சுசிகிவம் பேசியதாவது:
அடுத்த தலைமுறையினருக்கும் தமிழை கொண்டு செல்வதில் தமிழாசிரியர் பங்கு முக்கியம். பாடங்களை சுவைபட எடுத்து கூறும் போது தமிழ் மீதான ஆர்வம் ஏற்படும். ஆசிரியர்கள்

தமிழை சுவைபட கற்பித்தால் தமிழில் இத்தளவு புலமை பெற முடிந்தது.
வாழ்வில் விட்டு கொடுத்து போக வேண்டும். விட்டு கொடுப்பவர் கெட்டு போவதில்லை, என்றார்.
ஊட்டல் உரிமையாளர் சங்க தலைவர் குமார், பராசக்தி கல்வி குழும தாளாளர் ஜெகதீசன், நிகழ்ச்சி ஒருங்கிணைப்பாளர் குரான சம்பந்தன், முனைவர் ஜெயச்சந்திரன், நூலாசிரியர்கள் மணிவண்ணன், புலவர் சங்கரலிங்கம் பேசினார். புலவர் சாவித் திரி, முனைவர் ஆதலை யூர் சூர்யகுமார் நூல்களை மதிப்புரை செய்தனர். ஆய் வறிஞர் சோமசுந்தரி நன்றி கூறினார்.

தினமலர் 27.04.2018

மொழிநூல் உருவாக்கம்: சில குறிப்புகளும் தரவுகளும்

முனைவர் சோ. ராஜலட்சுமி, முனைவர் பட்ட மேலாய்வாளர் (PDF)

தமிழ் இலக்கியத்துறை, சென்னைப்பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

முன்னுரை

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த தமிழ், தமிழாய்வு வரலாறு மிகமுக்கியமானதாகும். இதற்கு முந்தைய நூற்றாண்டுகளில் நிகழ்ந்த மேற்குறித்த நிகழ்வுகள் என்பது ஒன்று, இரண்டு... என்று விரல்விட்டுச் சொல்லும் அளவிற்கே நிகழ்ந்திருக்கின்றது. ஆனால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் அப்படி இல்லை. பல்வேறு உலகளாவிய மாற்றங்கள் தமிழ் மொழியிலும் நிகழ்ந்தது. இதனை மயிலை சீனிவேங்கடசாமியின் '19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம்' எனும் நூலில் சற்று விரிவாகக் காணலாம். மேலும் பேரா.வீ.அரசு அவர்கள், ஐரோப்பியர் தமது காலனியாதிக்கத்தை உறுதிப்படுத்தியதோடு மொழி, கலை, இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வு முறையியலையும் இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தினர்... பாதிரியார்கள் பண்பாட்டுத்துறை சார்ந்து தமது ஆய்வுகளை நிகழ்த்தினர். மொழிக்கற்றல் மற்றும் கற்பித்தல் தொடர்பாகக் கூடுதல் கவனம் செலுத்தினர். மொழியாக்கப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டனர். காலனிய ஆட்சியாளர்கள் ஆய்வு நிறுவனங்களை உருவாக்கினர்.

ஆசியவியல் கழகம் (1784), சென்னை இலக்கியக் கழகம் (1812), தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை (1864) மற்றும் கல்லூரிகளையும் பள்ளிகளையும் பல்கலைக்கழகங்களையும் உருவாக்கினர்... ஐரோப்பிய பின்புலத்தில் உருவான ஒப்புமொழிநூல் ஆய்வுகளை இந்திய மொழிகளிலும் நடைமுறைப்படுத்தினர்... (2010) என்று வையாபுரிப்பிள்ளையின் 'திராவிட மொழிகளில் ஆராய்ச்சி' எனும் நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையில் விளக்குகின்றார். இத்தகைய பல்வேறு மாற்றங்களில் ஒன்று; ஒரு குறிப்பிட்ட

மொழி பேசும் மக்களின் இனவரைவியலை உருவாக்கும் முறைமைகள். அதற்கான அடிப்படை அக்குறிப்பிட்ட மக்கள் பேசும் மொழி குறித்த புரிதலே. அம்மொழி குறித்த ஆய்வின் முறைமையினைக் கீழ்வரும் முறைமையில் விளக்கமுனைகிறது இக்கட்டுரை.

- மொழியும் அதன் அவசியமும்
- மொழி, இலக்கணம், மொழியியல் ஐரோப்பியச் சிந்தனைகள்
- மொழி ஆராய்ச்சியும் மொழிநூல் உருவாக்கமும்

மொழியும் அதன் அவசியமும்

மொழி என்பது ஒருவர் மற்றொருவரோடு தொடர்புகொள்ள அதாவது; கருத்தைப் பரிமாறிக்கொள்ள உதவும் அடிப்படைக் கருவி. இதில் ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிபேசும் மக்கள் தங்களுக்குள் உறவாடல் என்பது இயல்பாக நிகழ்வது. அது அம்மக்களின் தாய்மொழி எனலாம். ஆனால் வெவ்வேறு மொழிபேசும் மக்களுக்கு இது சாத்தியம் இல்லை. அத்தகைய வெவ்வேறு மொழிபேசும் மக்களின் இணைவு மிக முக்கிய நிகழ்வு. இதுவே உலகமயமாக்களின் அடிப்படை. 19ஆம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த ஐரோப்பியர் வருகை இதனை மிக விரிவாகக் கவனிக்கத் தொடங்கியது. வெவ்வேறு மொழி பேசும் மக்களின் இணைவு இந்நூற்றாண்டில்தான் நிகழ்ந்தது என்பதில்லை. குறிப்பாக; தமிழ்நாட்டில் தொன்று தொட்டே இப்படியான இணைவு இருந்திருக்கின்றது என்பதற்கு தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், சிலப்பதிகாரம் போன்றவற்றால் அறியலாம். அதற்கான அடிப்படையாக அமைந்தது வணிகம் செய்யும் பழக்கம்.

வணிகம் முதலிய பலகாரணங்களால் ஏற்பட்ட கலப்பு மொழிகள் குறித்தும் தொல்காப்பியம் விளக்குகிறது. இயற்சொல்,

திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்று வகைப்படுத்துவார் தொல்காப்பியர். இம்முறைமை அவருக்கு முந்தைய இலக்கண நூலாரின் (தமிழ்மொழி நூலார்) முடிபு. இதில் திசைச்சொல் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

“செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்துந் தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி”

(தொல். சொல். எச்ச. 4)

என்பார் தொல்காப்பியர். இதற்கான தெய்வச்சிலையார் உரைவிளக்கம் முக்கியமானது. அவர் கருத்தினை இன்றைய நிலையில் நோக்குகிற பொழுது, இலங்கை உள்ளிட்ட இந்தியாவின் பெரும்பாலான மாநிலங்களை உள்ளடக்கிய திசைகளில் இருந்து வந்து தமிழில் வழங்கும் சொற்களைத் திசைச்சொற்கள் என்பது. இன்னும் தொல்காப்பியரின் நூற்பாவினை இன்றைய உலகமயமாக்கல் நிலையில் இருந்து நோக்கின் ஒட்டுமொத்த உலக நாடுகளில் இருந்து தமிழில் வந்துவழங்கும் சொற்களை திசைச்சொல் எனலாம். இத்தகைய சூழலில் இந்தியா உள்ளிட்ட உலக நாடுகளுக்குப் பயணம் மேற்கொண்ட ஐரோப்பியப் புலமையாளர்களுக்கு மொழி குறித்த அறிவு பெரிய சவாலாக இருந்தது. குறிப்பாக, இந்திய மொழிகள் குறித்த சிந்தனை அவர்களுக்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. இதுவும் தொன்றுதொட்டு வந்த வணிகம் தொடர்பாக அவர்களின் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள மேற்கொண்ட முயற்சியின் விளைவே. தென்கிழக்காசிய நாடுகள் தவிர்ந்த மற்ற உலக நாடுகளில் வழங்கும் இலக்கிய வளம்மிக்க மொழிக்கும் இந்திய மொழிக்குமான உறவை அறிய தலைப்பட்டனர். அதில் முதல்நிலையில் வடமொழிக்கும் கிரீக், இலத்தீன் மொழிகளுக்கும் உள்ள தொடர்பின் எல்லா தன்மைகளையும் ஆராய முற்பட்டனர். ஒப்புமொழி ஆய்வின் விளைவாக வடமொழியைத் தாண்டி திராவிடமொழி என்பதனை ஆராயவும் தலைப்பட்டனர். காலவோட்டத்தில் அவர்களுக்குத் தென்னிந்திய மக்கள் உடனான தொடர்பை வலுப்படுத்தவேண்டிய கட்டாயமும் ஏற்பட்டது எனலாம்.

எனவேதான் அகத்தியமுனி தமிழ் பரப்பிய பொதிகைமலையின் எல்லைக்குட்பட்டிருந்த திருநெல்வேலியில் தங்கினார் கால்டுவெல் கங்காணியார். ஜி.யு.போப் உள்ளிட்டப் புலமையாளர்கள் தங்களைத் தமிழர்களாகவே இனங்காட்டுவதில் வெற்றியும் பெற்றனர். இவற்றிற்கெல்லாம் மிக அடிப்படைக்காரணம் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் நிகழ்ந்த போர் உள்ளிட்ட அரசியல் குழப்பங்களுக்கு இடையிலும் தமிழ்மொழி இலக்கிய, இலக்கணப் புலமையாளர்களின் கல்வி கற்றலை விடாது தொடர்ந்தமை. அதாவது பழமையைப் பேணுவதும் (சுவடி வழிக் கற்றல்) புதுமையினைச் சிந்திப்பதுமான நிகழ்வு. இதனை வடமொழிப் புலமையாளர்கள் அவ்வப்பொழுது (தொல்காப்பியர் காலந்தொட்டே) சிதைத்து, தமிழ் மொழிக்கான மூலமொழி தங்களுடைய மொழியே என்கின்ற சிந்தனையை வலுப்பெறச்செய்தனர். இதில் அவர்கள் பல தோல்விகளைச் சந்தித்திருப்பினும் சில குறிப்பிட்ட வெற்றிகளையும் கண்டனர், இது தலைமையேற்று ஆண்ட மன்னர்களைத் தங்கள் சிந்தனை வயப்பட்டவர்களாக மாற்ற அவர்கள் கையாண்ட தந்திரத்தால் நிகழ்ந்ததே. இது மொழி பற்றிய சிந்தனை பரவலாக அறியப்பட்டதன்பின் குறைந்துவிட்டது எனலாம்.

மொழி, இலக்கணம், மொழியியல் - ஐரோப்பியச் சிந்தனை

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை தங்களின் இலக்கிய, இலக்கண வளங்களை பாதுகாத்தும் பயின்றும் அதனை சிதைக்காமல் தனித்தனியாக உரை விளக்கம் கூறியும் புதிய நூல் எழுதியும் தமிழ் மொழிக்கென்று ஒரு தகுதிப்பாட்டை விடாமல் காத்தவர்களே முதல் மொழி ஆய்வு அறிஞர்கள். மொழி உருவாக்கம் குறித்த அவர்களின் சிந்திப்பு 19ஆம் நூற்றாண்டிலும் அதற்கு முந்தியும் செயற்பட்ட உலகளாவிய மொழி அறிஞர்களுக்குப் பல்வேறு சிந்திப்புகளை உருவாக்கியதில் வியப்பில்லை. இந்தியா என்கிற நிலையைத் தாண்டி திராவிட மொழி என்கிற கோட்பாட்டிற்குள் வர தலைப்பட்டது மட்டுமின்றி பிரதேச வாரிய மொழிகளை இனங்களாக, பாகுபடுத்தி சுதேசி மொழிக்கு வித்திட்டனர்.

இவையெல்லாவற்றிற்கும் சரியான ஆய்வு முடிபுகளைக் காணவேண்டுமெனில் தாய்மொழி அறிவை துல்லியமாகப் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்கிற சிந்தனையும் மேலோங்கியது. எனவே ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளை நன்கு அறிந்திருப்பின் அவரை, தமிழைப் பொறுத்தவரை இலக்கண அறிஞர் என்றும் பிறமொழி அறிஞர் என்றும் போற்றத் தலைப்பட்டனர். மொழி, இலக்கணம் இவ்விரண்டையும் தர்க்கம் உள்ளிட்ட பல்வேறு நிலையில் ஆராய்கின்றவர்கள் மொழியியல் அறிஞர்கள் எனப்பட்டனர். எத்தகையவராக இருப்பினும் அவ்வவர்க்குத் தத்தம் தாய்மொழியின் வழிஏற்படுகின்ற அறிவு மிகமுக்கியம். இதனை எஸ்.டி. சற்குணரின் 'இலக்கண ஆக்கம்'(1918) நூலின் முன்னுரை, தனது சுயபாஷையை அலசுஷ்யம் எந்த ஜாதியும் சீக்கிரத்தில் நிர்மூலமாய்ப்போய்விடும் என்றும், எத்தனை அந்நிய பாஷைகளில் எவ்வளவு பாண்டித்தியமுடையவனாயினும் தனது சுயபாஷையை நன்றாய்ப்படியாத எவனும் பெரியவன் அல்லது கல்விமான் என்று சொல்வதற்குக் கொஞ்சமும் அருகனல்ல என்றும், தமிழர்கள் தமது சுயபாஷையை எவ்வளவுகாலம் அலசுஷ்யஞ் செய்கிறார்களோ அவ்வளவு காலமும் அவர்களை உள்ளபடி நாகரிகம் அடைந்தவர்களாகச் சொல்வதற்கில்லை என்றும் மிகப்பெரிய பல ஐரோப்பிய ஆசிரியர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்... (முன்னுரை) என்று விளக்கிச் செல்வார். பள்ளி மாணவர்களுக்கான இலக்கணம் கற்றல் நூலில் இடம்பெறும் இச்செய்தி அன்றைய சூழலில் தமிழாசிரியர் மீது மற்றவர்களுக்கு இருந்த புரிதலை முறியடிக்கச் செய்த முயற்சியே எனினும் அக்கருத்துகள் மொழி நூல் உருவாக்கத்தில் அவசியமானதாகவே தோன்றுகிறது.

மொழியைப் பல்வேறு துறைசார்ந்தவர்களும் ஆராய்கின்றனர். அவரவர் துறைசார்ந்த பின்புலத்தில் இருந்து அது நிகழ்த்தப்படுகிறது. அவர்களை எல்லாம் மொழி, இலக்கண அறிஞர் என்று போற்றுவதில்லை. மொழியின் பல்வேறு கூறுகளை (அறிவியல் நோக்கோடு) அதாவது பேச்சுமொழி, எழுத்துமொழி, இலக்கிய மொழி, அம்மொழியில் செயல்படும் எழுத்தின் வடிவம் அதன் ஒலிப்பு

முறை, அதன் சேர்க்கையினால் உருவாகும் பெயர், வினைகளின் பல்வேறு உட்பிரிவுகள் என எல்லாவற்றையும் ஆராய்தல் என்பதே மொழி ஆய்வின் அடிப்படை. இப்படியான ஆய்வினை மேற்கொள்பவர்களையே மொழி ஆய்வறிஞர். இதன் விரிவான; ஆழமான வளர்ச்சியே மொழியியல் எனும் துறையை உருவாக்கியது. மொழி ஆய்வின் பல்வேறு முறைமைகளில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் கவனிக்கவேண்டியது ஒப்பீட்டு மொழி ஆய்வு என்பது. ராஸ்மஸ் கிரிஸ்தியன் ரஸ்க் என்பவர் இதனை தொடங்கினார் என்பர் அறிஞர்கள். ஒரு மொழியின் குடிவழியை அறியவும் அதன் வழி மூலமொழியை அறியவும் இவ்வொப்பீட்டு முறை உதவும் என்கிற முறையில் இது வளர்ந்தது. இதற்கு ஒலிகள் பற்றிய அறிவும் அவசியம் என்கிற உணர்வும் உண்டானது.

ஐரோப்பிய புலமையாளர்களான ஜி.யு.போப், சி.டி.இ.ரெனியல், டபிள்யு.ஹெச்.டீருக் முதலானவர்கள் தமிழறிஞர்களிடம் முறையாகத் தமிழ்க்கற்று, தமிழ் இலக்கண நூலை ஐரோப்பிய மொழியில் எழுதினர். அவ்வாறே அதே சமகால கட்டத்தில் இருந்த தமிழ்ப் புலமையாளர்கள் ஐரோப்பிய மரபினை உட்கொண்டு தமிழ் மொழிநூலை உருவாக்கினர். அவை மொழிக்கற்கைநூல் என்னும் முறைமையில் தனித்துவமிக்கனவாக இருக்கின்றன. அத்தகைய மொழிக்கற்கை நூல்உருவாக்கம் பற்றி இங்கு ஆராயப்படவில்லை.

ஐரோப்பிய மொழியில் முதலில் எழுதப்பட்ட நூல் Grammatical Damulica (1716) என்பதாகும். இந்நூல் பேத்லோமேயஸ் சீகன் பால்கு என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. தமிழ் மொழிநூலின் அடிப்படைகளை விளக்கும் நூலாக இது இருக்கின்றது. இதன் பல்வேறு வளர்நிலையாக தேயிலைத் தோட்டத்தில் பணிசெய்யும் தமிழர்களிடம் தொடர்புகொள்ள அவர்களது மொழியையும் அறியும் முயற்சியும் நடைபெற்றது.

மொழி ஆராய்ச்சியும் மொழிநூல் உருவாக்கமும்

மொழிபற்றிய ஆராய்ச்சியை மொழி பற்றியது, இலக்கியம் பற்றியது என்றும் மொழி ஆராய்ச்சி பொது, திராவிட மொழி ஆராய்ச்சி என்றும் அறியவேண்டும் என்பார் வையாபுரிப்பிள்ளை (திராவிட மொழிகளில் ஆராய்ச்சி, 2010; ப. 22). மேலும் அவர், மொழி ஆராய்ச்சி பொதுவில் மொழிகளின் தோற்றம், மொழிகளின் பாகுபாடு அவற்றின் குடும்பம், மொழியின் பரப்புநிலை விளக்கம், மொழித்தொடர்பு பற்றிய மானஸ சாஸ்திரம், மொழிப்பொருள் விளக்கம் முதலிய பலத் தனித்துறைகளும் உள்ளன.

திராவிட மொழி ஆராய்ச்சியை எடுத்துக்கொண்டால் அதன் குடும்பத்தின் மூலம், அதன் குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழிகள், ஒப்புநோக்கு மொழியாராய்ச்சி, ஒப்பு நோக்கு இலக்கணம், மூலத்திராவிட மொழியின் புனர்நிர்மாணம் முதலிய பலதிறப்பட்ட பொருள்களும் அடங்கும். (2010. பக். 22, 23) என்று விளக்கி, தமிழைப் பொறுத்தவரை செம்மொழித் தகுதிப்பாடில் ஆராயவேண்டும் என்பார். வடமொழி, ஆங்கிலம், ஜெர்மனியம் முதலான மொழிகள் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்றும் தொடக்கத்தில் அக்கொள்கையில் ஈடுபாடுடையவர்களே மொழி ஆய்வுத்துறையில் சிறந்து விளங்கியதாலும் வடஇந்திய மொழிகளே சிறப்பாக ஆராயப்பட்டது என்றும் கூறுவார். மேலும், இப்போக்கை மாற்றியமைத்து திராவிட மொழியாராய்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்களில் எல்லீஸ், கால்டுவெல் போன்றோர் முக்கியமானவர்கள் என்பார்.

ஐரோப்பியர்களின் மொழிநூல் பற்றிய சிந்தனை ஏறக்குறைய 16-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தே வந்தது என்றாலும் 18, 19ஆகிய இரு நூற்றாண்டுகளே அவை வேகமாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. ஹெர்வஸ் என்பவர் 18-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு இருந்த மொழி ஆய்வாளர்கள் சொற்களுக்கு மட்டும் தந்த

முக்கியத்துவத்தை மறுத்தார். மொழியின் ஒற்றுமையையும் காண்பது அவசியம் என்றார். அதன் தொடர்ச்சியாக பிரான்சில் கலைஞர்கழகம் உருவானது. இதனைத் தொடர்ந்து மொழிஆய்வும் வளரத்தொடங்கியது. மொழி யாராலும் உருவாக்கப்படவில்லை அது இயற்கையாகத் தோன்றியது என்று முடிபு கூறினார் ஹெடர் (மொழி மூலம், 1772). பேச்சுமொழிக்கான அனைத்துக் கூறுகளையும் ஆராய்ந்தார் ஜெனிஸ்க் (பூரணமொழியின் இலக்கணம், 1796). 1808 இல் பிரிடெரிக் வான்ஷ்லெகல் என்பவர் இலக்கண ஒப்பீட்டு முறைக்கு அடிகோலினார். ஏ.வி.ஷ்லெகல் மொழிக் குடும்பங்களை மூன்றாக வகைப்படுத்தி அறிந்தார். இதன் தொடர்ச்சியாக 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பாப், கிரிம், ராஸ்க் மொழி நூற்கொள்கைக்கானப் பல்வேறு முறைமைகளை விளக்கினார். ஒரு மொழியின் தோற்றத்திற்கான தொடக்கக் காரணங்களை அறியவேண்டுமா? என்கிற சிந்தனையின் ஊடாக வடமொழியும் திராவிட மொழியும் தனித்தனிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை என்று முடிபு கூறினார். மாக்ஸ்முல்லர், விட்னி, செய்ஜ் போன்றோர் மொழிநூல் ஆய்வில் தனி கவனம் பெற்றனர்.

ஒரு மொழியின் வேரினை அறிந்துகொள்வதன் தொடர்ச்சியே மொழிநூல் உருவாக்க காரணமாயின. மொழிநூற்கொள்கையும் தமிழ்மொழி அமைப்பும் (1913) என்னும் நூலில் இது பற்றி விளக்குவார் கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை. அவர் மொழிநூல் தன்மை பற்றி பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

மொழிநூலானது எழுத்தொலியியல், சொல்லமைப்பியல், சொற்பொருளியல் என மூவகைப்படுத்து ஆயப்படும்.(1913; ப. 12) இப்படியான முடிபிற்கு வருதற்குக் காரணம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மரபு இலக்கணத்தில் நூல்செய்த வீரமாமுனிவர் (தொன்னூல் விளக்கம்), தண்டபாணி சுவாமிகள் (அறுவகை இலக்கணம்) முதலியவர்களின் செயல்பாடுகள். மேலும் ஆறுமுக நாவலர், விசாகப்பெருமானையர் முதலியவர்களின் சிந்தனை, ஆடன் (A Progressive Grammar of Common Tamil), கால்டுவெல் (A Comparative

Grammar of the Dravidian Languages), எல்லீஸ். தாமஸ் டிரவுட்மன் (திராவிடச்சான்று) போன்றவர்களின் நூலாக்கமும் முக்கியமானது. ஆராய்ச்சியின் தொடர்ச்சியாக 20ஆம் நூற்றாண்டில் பலரும் மொழி நூல் உருவாக்கத்தில் ஈடுபட்டனர். அதில் மாகறல் கார்த்திகேய முதலியார், வி.கோ.சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், வையாபுரிப்பிள்ளை, சுந்தரம்பிள்ளை, பி.எஸ்.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி முதலானவர்களின் ஆக்கங்களை முக்கியமானதாகச் சொல்லலாம்.

உலகிற்றோன்றும் மெண்ணிலுயிர்களுள் மனிதனொருவனே தன்னெண்ணங்களைப் பிறர்க்குத் தெளிவாயுணர்த்தவல்லவன். அவ்வாறுணர்த்தற்கு உதவுஞ்சொற்களின் கூட்டமே மொழியாம். அம்மொழி ஆரியம், திராவிடம், இலத்தீன் முதலிய பலவகைத்து. அவற்றுள் திராவிடமொழி, தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளமுதலிய சிலவகைப்படும். அவற்றுள்ளும் பாண்டி சோழ முதலிய நாட்டாராய நாம் பேசுவது தமிழே. அத்தமிழினியல்பையும் அதைப் பிழையறப் பேசவுமெழுதவும் பயிற்றும் பல முறைகளையும் விரித்துரைக்கும் நூல் மொழி நூல் எனப்படும். (புதுமுறை மொழி நூல், 1906; ப. 1). சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களின் கருத்து தமிழில் மொழிநூல் உருவாக்கத்தின் முறையியலை விளக்குவதை அறியலாம். எனவே மொழி ஆய்வுப் பொதுநிலையில், மொழியின் இயல்பு, அதனை தவறில்லாமல் பேசுதல், எழுதுதல், பயிற்றுவித்தல் என்பனவற்றைக் குறித்த தெளிவை உருவாக்குதே என்பது அறியப்படுகிறது.

நிறைவாக

உலகமயமாக்கலின் ஊடாக தங்களின் ஆளுமையை இணைத்துக்கொள்ள விழையும் எவரும் பன்மொழி அறிவுடையவராக இருத்தல் நலம். ஆனால் இன்றையச் சூழலில் தமிழ் நாட்டிணைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டு பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்த பலரும் தங்களுடைய அடுத்த தலைமுறையினருக்குத் தாய் மொழியின் (தமிழ்) அடிப்படையைப்

பயிற்சியில்கூட வளர்க்கத் தயங்குகின்றனர். எத்தகைய புதுமைக்குள் நம்மை மாற்றிக்கொண்டாலும் தாய்மொழி அறிவே ஒருவனை சிந்தனையாளனாக மாற்றும் என்பதை வரலாற்றில் இடம்பிடித்தவர்களின் பட்டியலைப் பார்த்தாலே தெரியும். இக்கட்டுரையில் காட்டப்பட்ட எஸ்.டி. சற்குணரின் மேற்கோளை மீண்டும் இங்கு இணைத்துப் பார்க்கவேண்டி உள்ளது. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் மொழி நூல் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் உழைப்பு ஆங்கிலம் இன்றைய உலகளாவிய வணிக மொழியாக இருக்கின்றது. ஆனால் தமிழ்நாட்டு எல்லைக்குள் வாழும் மக்களில் எத்தனை சதவீதம்பேர் தம்தாய்மொழியில் பேசுகிறார்கள், தவறில்லாமல் பேசுகிறார்கள், எழுதுகிறார்கள், எதிர்கால சந்ததியினருக்குப் பயிற்றுவிக்கின்றார்கள் என்கிற புள்ளிவிவரம் ஒன்று தேவைப்படுகிறது. மொழியை வளர்த்தெடுக்க மீண்டும் ஒரு எழுச்சி வேண்டுமோ என்கிற வினாவும் எழுகிறது. செவ்வியல் காலம் தொட்டு தமிழ் மொழிக்கென்று தனித்த முத்திரை இருந்ததை ஐரோப்பியப் புலமையாளர்கள் கொண்டாடிய அளவிற்குத் தமிழ் அறிஞர்கள் கொண்டாடவில்லை.

மொழிநூல் தொடர்பான சில மாதிரி நூல்கள்

- 1867 - கிரேக்க இலக்கண நூல், மெடோஸ் அய்யர், ஆர்.ஆர்.மெஸர்ஸ் கண்ட்ஸ் பிரதர்ஸ், அடல்பி அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1868 - கைப்புத்தகம், ஜி.யு.போப் ஐயர், எச்.டபிள்யு.லாரி, சென்னை (மூன்றாம் பதிப்பு)
- 1868 - தமிழ் இலக்கணத்திரட்டு, என்ரி மார்டின் வின்பெரட், சி.கே.எஸ். பிரஸ், சென்னை.
- 1872 - தோட்டத்தொழிலாளர்களின் பேச்சு வழிகாட்டி, ஏ.ஜோசப், ஸ்காட்டிஸ்பிரஸ், சென்னை.
- 1876 - வாக்கியக் காரணம், எச்.எம்.வில்பர்ட், அடல்பி அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1878 - மொழியினுள் பழமையான மொழி, எம்.சேஷகிரி சாஸ்திரி, சி.வி.இ.

- சொஸைட்டி, சி.கே.எஸ். பிரஸ், சென்னை.
- 1884 - நூலாதாரம், எல்.கார்த்வெயிட்டி.
- 1886 - ஆர்ய - திராவிட மொழியாராய்ச்சிக் குறிப்புகள், தொகுதி -1, எம்.சேஷகிரி சாஸ்திரி, எஸ்.பி.சி.கே.பிரஸ், சென்னை.
- 1887 - ஆங்கில இலக்கண நூல், எஸ்.எல்.இரகுபதிராவ், திவாகரபிரஸ், தஞ்சை.
- 1892 - தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி, டி.சரவணமுத்து, ஸ்ரீநிலையம், சென்னை.
- 1892 - நூதன தமிழ் இலக்கணப் புத்தகம், ஏ.எச்.ஆர்டன் ஐயர், எஸ்.பி.சி.கே. பிரஸ், சென்னை.
- 1893 - ஆர்டனின் முன்னேற்றத் தமிழ் இலக்கணத்துணை நூல் (தொகுதி 1), ஏ.எச்.ஆர்டன் ஐயர், எஸ்.பி.சி.கே. பிரஸ், சென்னை.
- 1893 - இலக்கணாகரம், அரீக்குட்டியா பிள்ளை, விக்டர் பிரஸ், சென்னை.
- 1893 - வாக்கிய அந்வய போதினி, லிட்டரரி சன்பிரதர்ஸ், கோயம்புத்தூர்.
- 1898 - உச்சரிப்பு வழிகாட்டி நூல் - எண் 1, ஆர். சக்கரபாணி ஐயங்கார், ஸ்ரீவித்தியா அச்சுக்கூடம், கும்பகோணம்.
- 1899 - திராவிட பிரகாசிகை, சபாபதி நாவலர், சித்தாந்த வித்யாநுபாலன யந்திரசாலை, சென்னை.
- 1900 - வடமொழி தமிழ் ஏடுகள் தேடியதன் அறிக்கை, 1893-94, எம்.சேஷகிரி சாஸ்திரி, அரசினர் அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1906 - புதுமுறை மொழிநூல், குருமலை சுந்தரம் பிள்ளை, நூருஸ் இஸ்லாம் அச்சுக்கூடம், திருநெல்வேலி.
- 1913 - மொழிநூல், மாகறல் கார்த்திகேய முதலியார், R.Vivekavanda Press, Madras.

1913 - மொழி நூற்கொள்கையும் தமிழ் மொழி அமைப்பும், கா.சுப்பிரமணியம் பிள்ளை, தமிழ்நெறி விளக்கப் பதிப்பகம், சேலம்.

*****

பெருங்காட்டுச் சுவை

தேனெடுத்துக் கிழங்கெடுத்த
முப்பாட்டன் கரம் புகும்
காந்தள் மென்படுக்கை
கண்டலறும் கானகத்துப் பைங்கிளி

அகவல் கூந்தல்
அருவிப்பூ நுகர்வு
அதிர்ந்தாடும் தொண்டகம்
பொன்னிறத்துச் சிறுகுடி

யாழ் நரம்மில்
ஊர்ந்தேறும்
சிற்பெறும்பூ
இடையறாது உலவும்
பிளிறல் சங்கீதம்

அலையென எழும்பும்
மைனாக்கள்
அகிலமணக்கும் ஆலாபனை

தடாகம் தன்னில்
தவறி விழும்
முழுமதி முத்தமிடும்
உறுமீன் உதடு

கூதிரும், யாமமும்
போர்த்திய போர்வை
கதகதப்பூட்டும்
பெருங்காட்டுச் சுவை

ஆசிரியர். கூடல் தாரிக்

இலக்கியங்கள் காட்டும் பூதஉடல்

மோ. செளந்தர்ராஜன், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர் - 46

முன்னுரை

உயிரினங்களின் முழுஉருவம் உடல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. உடல் என்னும் பொருண்மையை மெய் என்ற சொல்லாலும் வழங்குவர். தமிழ் எழுத்துக்களின் பெரும்பிரிவில் 'மெய்' என்னும் வகைமை சுட்டுவதன் வழி தமிழிலகில் 'மெய்' என்பதன் முக்கியத்துவம் புலப்படுகிறது. உயிர் பிரிந்த உடல் என்றால் பிணம் (சடலம்) என்று அழைக்கிறோம். அப்பிணம் என்ற சொல்லின் பொருள் பற்றியும், பிணத்தின் வகைகள் பற்றியும் பிணம் குறித்த இலக்கிய எடுத்தாளுமைகள் பற்றியும் விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பூத உடல் (பிணம்)

ஸ்தூல சரீரம் என்பது பூதஉடலைக் குறிக்கும். 'ஸ்தூல' என்றால் அறியக்கூடியது என்று பொருள். 'சரீரம்' என்றால் தொடர்ந்து அழிந்து கொண்டிருப்பது என்று பொருள்படும். பூதஉடல் மறையும்போது மரணம் ஏற்படுகிறது. பூமியில் விதைக்கப்படும் விதைபோல இந்தப் பூதஉடலின் விதை, தாயின் கருவறையிலேயே விதைக்கப்படுகிறது. சிறிய விதையினுள் பெரிய ஆலமரம் ஒடுங்கி இருப்பதைப்போல் விந்துவில் மனிதனின் அனைத்து விவரங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இளஞ்செடி வளர்ந்து மரமாகிப் பூத்துக் காய்த்துப் பழங்களைத் தருகிறது. மனித உடலும் மரமும் இறுதியில் முடிவை அடைகின்றன. மரத்துக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள வேறுபாடு

மரத்துக்கு 'தான்' என்ற உணர்வு கிடையாது என்பதுதான். மனிதனிடம் தோன்றும் அந்தத் 'தான்' என்ற உணர்வு இல்லாத காரணத்தால் தான் மரம் எந்தப் போராட்டத்துக்கும் உட்படுவதில்லை. இப்பூதஉடல் எப்போதும் மாறிக்கொண்டே மரணமடைந்து கொண்டிருக்கிறது. மூப்பும் மரணமும் உடலுக்கும் ஏற்படுகின்றது.

பூதஉடலின் கட்டமைப்பு

இப்பூத உடலானது பஞ்ச பூதங்களால் ஆனது. பஞ்ச பூதங்கள் உடலைவிட்டு உயிர் நீங்கிய பிறகு இயற்கையுடன் கலந்துவிடுகின்றது. முதலில் நாசியின் வழியாக உடலின் உள்ளும் புறமும் சென்று வந்து மனிதனை உயிருடன் வைத்திருந்த காற்று, உயிர் பிரிந்த பிறகு காற்று வாயுமண்டலத்தில் கலந்துவிடுகிறது. அதன் பின் சுவாசம் நடைபெறாது. பின் உடலின் உஷ்ணம் அக்னி மண்டலத்தில் கலந்துவிடுகிறது. உடல் குளிர்ந்து விரைத்துவிடுகிறது. உடல் தகனமாகும் போது அதில் உள்ள நீர், நீர்மண்டலத்தில் கலந்து விடுகிறது. ஆறடி வெளியை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்த மனிதன் இப்போது கடலிலோ, பூமியிலோ எறிந்து விட்டால் அவன் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்த வெளி விண்ணில் ஐக்கியமாகி விடுகிறது. அவன் உடலை உருவாக்கிய மண், மண்ணுடன் கலந்துவிடுகிறது. எனவே இப்பூதஉடல் இயற்கையின் கூறுகளிலிருந்து தோன்றியது. அதற்குள் வந்து சேர்ந்தது அல்ல. எப்பொருளையும் ஆதாரமில்லாமல் படைக்கவோ, அழிக்கவோ இயலாது. பஞ்ச பூதங்களில் இருந்து தோன்றும் உடல் மரணத்துக்குப் பின் அவற்றில் கலந்துவிடுகிறது.

பிணம் - சொற்பொருள் விளக்கம்

பிணம் குறித்த சொற்பொருண்மைகளை அகராதி மற்றும் இலக்கியங்களில் கையாளும் பாங்கினைப் பின்வருமாறு அறியலாம்.

அழம் - பிணம் (கழகத் தமிழ் அகராதி ப.54)

பிணம் - பெரும்பாலும் மனிதர்களின் உயிர் போன உடல்

(கிரியாவின் தற்கால தமிழ் அகராதி ப.722)

களேபரம் - பிணம் (தக்கயாகப் பரணி)

சவம் - பிணம் (இணையம்)

பிசாசம் - பிணம் (இணையம்)

சடலம் - பிணம் (இணையம்)

மோத்தை - பிணம் (அப்பர் தேவாரம்)

இவ்வாறு பிணம் என்னும் சொல்லுக்கு ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஒவ்வொரு பெயர் இருந்துள்ளது. அவற்றின் பெயர் வேறுபட்டாலும் அவை பிணத்தையே குறிக்கின்றன.

களேபரம்

'என்ன அங்கே ஒரே களேபரமா இருக்கு என்று இன்று நம் கையாளும் சொல்லாடல் கூச்சல், குழப்பம், சச்சரவு என்ற பொருளில் இன்று வழங்கப்படுகிறது. இதே வார்த்தையைப் (சொல்லை) பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பயன்படுத்தியிருந்தால் அங்கே ஒரே பிணமாக இருக்கு என்று அர்த்தம்" என்பதை சோழர்கால இலக்கியமான தக்கயாகப்பரணி மூலம் அறியமுடிகிறது.

இலக்கியங்களில் பிணம் எடுத்தாளுமை

திருக்குறள்

"பொருட் பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்
எதில்பிணம் தழீஇ யற்று" (குறள் எண் : 913)

பொருள் தருவாரை விரும்பாமல், பொருளைமட்டும் விரும்பும் பொது மகளிரிடத்துப் பொய்யாகத் தழுவி மகிழும் இன்பம், பிணம் எடுப்பார் பொருள் பெறும் பொருட்டு முன்பின் அறியாத பிணத்தினை

இருட்டறையில் தழுவியெடுத்தார் போன்றது என்ற வள்ளுவரின் வாக்கின்வழி பிணத்தின் ஒப்பீட்டு இழிவுநிலையை உணரமுடிகின்றது.

முதுரை

"நற்றாமரைக் கயத்தில் நல்லன்னம் சேர்ந்தாற்போல்
கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் - கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டில்
காக்கை உவக்கும் பிணம்". (முதுரை பா.எண் : 24)

நல்ல தாமரைப் பூ நிறைந்த குளத்தை அன்னப்பறவை தேடிவருவதைப்போல கற்றவர்களைக் கற்றவரே விரும்புவர். அதுபோலக் கல்வியறிவற்ற மூடரை மூடரே விரும்பிக் கொண்டிருப்பர். இது சூடுகாட்டில் உள்ள பிணத்தைக் காகம் விரும்புவதை ஒக்கும் என்று அவ்வையார் குறிப்பிடுகிறார். இதன்வழி மூடர் உறவைப் பிணம்விரும்பி என்று உரைப்பதை அறியமுடிகின்றது.

கலிங்கத்துப்பரணி

"பிணமெத்தை யஞ்சடுக்கிப் பேயணைய
முறித்திட்டும் தூயவெள்ளை
நிணமெத்தை விரித்துயர்ந்த நிலாத்திகழும்
பஞ்சனயத்தின் மேல" (இந்திரசாலம் பா.எண் :2)

பிணத்தினை மெத்தையாக அடுக்கி அதன்மேலே பேயானது அமர்ந்திருக்கும் என்றும், மற்றொரு பாடலில்,

"இக்க ரித்தலையின் வாயில் நின்றுதிர
நீர்குடி டித்தாரும்இ டித்தெனக்
கொக்க ரித்தலகை சுற்ற மற்றிவை
குறைத்தலைப்பிணம்மி தப்பார்!"
(இந்திரசாலம் பா.எண் :11)

யானையின் தலையில் இருந்து குருதி (இரத்தம்) வடிதலையும், குறைத்தலைப்பிணம் என்றால் தலையில்லாத யானையின் பிணம் என்றும், குறைத்தலைப்பிணம் என்ற சொல்லாடலிருந்து

உயிரற்ற விலங்கினத்திற்கும் பிணம் என்ற வார்த்தை பொருந்தும் என்பதையும் அறியமுடிகிறது. மேலும்,

“நிணங்கள் பார்! நிணம் ணம்க னிந்தன
நிலங்கள் பார்! நிலம் அடங்கலும்
பிணங்கள் பார்! இவைகி டக்க; நம்முடைய
பேய்அ லாதசில பேய்கள் பார்”.

(இந்திரசாலம் பா.எண் :15)

இப்பாடலின் வழியாக நிலங்கள் முழுவதும் பிணங்கள் பார் என்று பிணத்தைக் காட்சிப்பொருளாகப் பார்ப்பதை அறியமுடிகிறது. மேலும்,

“இசைத்தலுந் தசைப்பிணம்”.

(அவதாரம், பா.எண் :76)

“கரிகளின் பிணம்இதிற் காண்மினோ!”.

(களம்பாடியது பா.எண் :23)

“பிணந்தரு நாச்சியைப் பாடரே”.

(களம்பாடியது பா.எண் :56)

என்ற அடிகளின் மூலம் உயிரற்ற உடலைச் சதைப்பிணம் என்றும், கரிகளின் பிணம் என்றும் யானையின் உடலைக் குறிப்பிடுவதையும், பிணத்தை உணவாகத்தரும் காளிதேவியைப் பாடுங்கள் என்று பேய் கூறுவதையும் மேற்காணும் அடிகளின் மூலமாக அறியமுடிகிறது.

புறநானூறு

மகனைப் பெற்றபோது இருந்த மகிழ்ச்சியைவிட அவன் போரில் படுபிணமாக இருந்த காட்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்தாள் என்பதை,

“நரம்பு எழுந்து உலறிய நிரம்பா மென்தோள்

.....
முலை அறுத்திடுவென் யான் எனச் சினைஇக்
கொண்டவாள் அடு படு பிணம் பெயராச்
செங்களம் துழவு வோள் சிதைந்து வேறாகிய

படு மகன் கிடக்கை காணாஉ
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிது உவந்தனளே”.

(புறநானூறு பாடல் : 278)

என்ற அடிகளின்வழி பிணத்தின் உயர்வை அறியமுடிகின்றது. ஈண்டு பிணம் நடுகல்லாகும் உயர்நிலையைப் போர் அறம் வழி அறியலாகின்றது.

தேவாரம்

ஒவ்வொரு பழமொழி வாயிலாகவும் ஒரு பெரும் கருத்தை முன்வைக்கும் அப்பரின் பதிகம் உள்ளிட்ட இலக்கியம் போல இன்னொரு இலக்கியம் இன்றுவரைத் தமிழில் இல்லை. பிணத்தைப் பற்றிய பழமொழியை அப்பர் கூறியதை,

“மோத்தையைக் கண்ட காக்கை போல”.

என்ற அடி மூலம் அறியமுடிகிறது.

திருவாசகம்

நடனமாடும் தொழிலை உடைய சிவபெருமானை வணங்காமலும் அவனுடைய திருவடியை வணங்காமலும் அவன் செய்த திருவிளையாடல்களைப் பாடாமலும் இருக்கின்ற நெஞ்சத்தை,

“ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான் கழற்கு

அன்புஇல்லை என்புருகிப்
பாடுகின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை
பாதமலர்
சூடுகின்றிலை சூட்டுகின்றதும் இல்லை துணைஇலி
பிணை நெஞ்சே
தேடுகின்றிலை தெருவுதோறு அலறிவை செய்வது
ஒன்று அறியனே”

என்னும் இவ்வடிகளின் மூலம் செய்ய வேண்டிய செயல்கள் யாவையுமே செய்யாமல் இருக்கும் நெஞ்சத்தைப் பிணை நெஞ்சமே என்று கூறுவதை அறியமுடிகிறது.

சித்தர் பாடல்கள்

உயிரற்ற உடலைக் கிடத்தி வைத்து அதனைச் சுற்றி வந்து உற்றாரும் உறவினரும் என்ன செய்வார்கள் என்பதையும் உயிரற்ற உடலுக்கு என்ன பெயர் வைப்பார்கள் என்பதையும் பட்டினத்தார்,

“ஊரெல்லாம் கூட்டி ஒழிக்க அழுதிட்டுப் பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பெயரிட்டுச் சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய் சுட்டிட்டு நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந்தார்களே”.
(பட்டினத்தார் பாடல்)

உயிரற்ற உடலுக்குப் பிணம் என்று பெயரிட்டு அப்பிணத்தின் முன் உற்றாரும் உறவினரும் கூடி அழுதுவிட்டுப் பின்பு பிணத்தைச் சுடுகாட்டுக்குக் கொண்டுபோய் எரித்துவிட்டு நீரில் மூழ்கி பூத உடலின் நினைப்பை மறப்பார்கள் என்பதை அறியலாம்.

முடிவுரை

பூதஉடலானது கருவறையில் தொடங்கி கல்லறையில் முடிகின்றது. உடலில் உயிர் இருக்கும்பொழுது உடலுக்கு இருக்கும் மதிப்பு உயிரற்ற உடலுக்கு இல்லை. உடலுக்கு அழிவு இருந்தாலும் உயிருக்கு அழிவுஇல்லை. உயிரானது பஞ்சபூதத்தோடு கலந்துவிடும் என்பதை மேற்காணும் இலக்கியங்கள் வழி அறியமுடிகின்றது. உயிரற்ற உடலுக்கு இழிவுநிலையே என்பதையும் மேற்காணும் இலக்கிய அடிகளின் மூலம் அறியமுடிகிறது. எனவே உடலில் உயிர் இருக்கும்பொழுதே உயிருக்கு முடிவான முக்தியைத்தேடிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை இலக்கியத்தின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

பார்வை நூல்கள்

1. கலிங்கத்துப்பரணி
2. கழகத்தமிழ் அகராதி
3. கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி
4. தக்கயாகப்பரணி
5. திருக்குறள்
6. திருவாசகம்
7. பட்டினத்தார் பாடல்
8. புறநானூறு
9. மூதுரை

*****

கண்ணில் கண்ட காட்சி

வகுப்பறையை கற்பனையாக்கினேன்!
பேராசிரியர்
கரும்பலகையில்
இரைத் தூவுகிறார்
மாணவர்கள்
வண்ண நிற கோழிக்குஞ்சுகளாக
தலை
குனிந்து நிமிர்ந்து
இரைபொறுக்கி
வயிறு நிரப்புகிறோம்
வெள்ளைத்தாளில்...?

ஆசிரியர். கவி முத்து

கோதை தமிழ்

கீ. ராஜேஸ்வரி, ஆய்வு மாணவி, திராவிட பல்கலைக் கழகம், குப்பம்

“அன்னவயல் புதுவையாண்டாள், அரங்கரக்குப் பன்னு திருப்பாவைப் பல்பதியம்-இன்னிசையால் பாடிக் கொடுத்தாள் நற்பாமாலை, பூமாலை சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு”

தமிழ்

‘தமிழ்’ என்னும் சொல்லுக்கு இனிமை என்று பொருள். தமிழுக்கு இனிமையைப் பயக்கும் பொருள் தமிழ் என்னும் சொல்லிலேயே உள்ளது. அது என்ன? அதுதான் தமிழ் மொழிக்குச் சிறப்பை அளிக்கும் ‘ழ’ கரம் என்ற எழுத்து. இந்த ‘ழ’ கரம், நம் நாட்டிலுள்ள ஏனைய மொழிகள் மட்டுமல்ல, உலகிலுள்ள எம்மொழிகளும் கிடைக்கப் பெறாததும், தமிழ் மொழிக்கே, ஏகபோக உடைமையாகவும் தனிச்சிறப்பாகவும் வாய்ந்த எழுத்தாகையால், அது சிறப்பு ‘ழ’ கரம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

மலையாள மொழி

தமிழினின்றும் உருவெடுத்தது, மலையாள மொழி. ஆகையால் அதுவும் தன் தமிழ் அன்னையின் சிறப்பை நன்கு அமைத்துக்கொண்டது. ‘ழ’கரம் வெகு அழகுபட உபயோகிக்கப்பட்டும், உச்சரிக்கப்பட்டும் வருகிறது. அம்மொழியிலும், தமிழின் தனிச்சுவை, சிறப்பு ‘ழ’ கரத்தில் திகழ்கிறது என்றால் அது மிகை ஆகாது.

ஆழ்வார்கள் கையாண்ட ‘ழ’ கரம்

ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்கள், பக்திச் சுவையுடன், தமிழ் மொழிச் சுவையும்,

நன்கு ஊட்டுகின்றன பாருங்கள்! அச்சுவை ‘ஆழ்வார்’ என்னும் சொல்லிலும் கூட ‘ழ’ எழுத்தில் பொதிந்துள்ளது. ஆழ்வார்கள், தம் அருளிச்செயல்களில் தமிழின் புகழை அழகுபட வாழ்த்துவது, ஒரு சில இடங்களில் மட்டுமா? தமிழுக்குப் புகழ்மாலை இடுவதில், அவர்களில் போட்டாபோட்டியும் எழுந்ததோ என்ற நினைப்பும் உண்டாகிறது.

குலசேகர ஆழ்வார்

குலசேகர ஆழ்வார், தம்முடைய பாசுரங்களில் தமிழின் சிறப்பைப் பற்றி கூறுவதின் அழகுதான் என்ன? “நடைவிளங்கு தமிழ், நற்றமிழ், இன்தமிழ், நல்லிசைத் தமிழ், சீரார்ந்த தமிழ், நல்லியலின் தமிழ்” என்கிறார்.

திருமங்கை ஆழ்வார்

திருமங்கை ஆழ்வாரோ, இன்னும் பலவாறாகப் பகர்கிறார். தம் பெரிய திருமொழியில் “தண்தமிழ், நண்தமிழ், வண்தமிழ், சீர்மன்னு செந்தமிழ், சங்கமுக்கத் தமிழ், கோவைத் தமிழ், நாமருவு தமிழ், தேன் ஆர் இன்சொல் தமிழ்” என்று பல இடங்களில் தமிழின் சிறப்பைக் கூறுகிறார். “செந்தமிழும் வடகலையும் திகழ்ந்த நாவர்” என்றும், “செந்தமிழோசை வடசொல்லாகி” என்றும் கூறுகிறார்.

நம்மாழ்வார்

நம்மாழ்வாரோ “சொல் வழுவாத வொண் தமிழ், செந்தமிழ், பண் ஆர் தமிழ்” என்று தமிழைப் போற்றுகின்றார்.

பெரியாழ்வார்

கண்ணன் குழலாதற் சிறப்பைச் சித்தரித்துக் காட்டுகிறார். “நாவலம்” என்னும் திருமொழியில், அவர் வரையும் சித்திரத்தின் அழகுதான் என்ன? கண்ணன் குழல் ஊதும்போது அவனுடைய திருமுகமண்டலம், திருமேனி, அங்கங்கள், நடை, உடைகள் எல்லாவற்றின் அழகும், அவ்வழகிலும் குழலோசையின் இன்னிசையிலும் ஈடுபட்டு மெய்மறந்து கிடக்கும் கோபிகைகளும், மற்றும் பசுக்கள், மான்கள், மயில்கள், குயில்கள், பறவைகள் முதலிய பட்சி இனங்களும், அவை மட்டுமா! மரங்கள், புல், பூண்டு முதலானவைகளும் கூட கண்ணனுடைய குழலோசையில் பரவசமடைந்து கிடந்ததையும், வெகு நேர்த்தியாக சித்திரம் வரைந்து காட்டுகிறார். தம் பாசுரங்களில், அதோடு நிற்கவில்லை. தமிழ் அன்னைக்குத் தம் பாசுரத்தால் அணிகலமும் இடுகிறார்.

தமிழ் மொழிக்கே ரத்தினம் பெற்றுள்ள “ழ” கர எழுத்தைத் தம் இறுதிப் பாசுரத்தில் பல இடங்களிலும் பதித்து, தமிழ் சோதியுடன் பிரகாசிக்கும் அவ்வணிகலனை தமிழன்னைக்கு அணிகிறார். அதன் அழகைத்தான் பாருங்கள்.

“குழல்! இரண்டு சுருண்டு ஏறிய குஞ்சிக்

கோவிந்தனுடைய கோமள வாயில்,

குழல் முழைஞ்சுகளின் ஊடு, குமிழ்த்துக்

கொழித்து எழுந்த அமுதப்புனல் தன்னை

குழல் முழவம் விளம்பும் புதுவைக் கோன்

விட்டு சித்தன் வித்த தமிழ் வல்லார்

குழலை வென்ற குளிர்வாயினர் ஆகிச்

சாது கோட்டியுள், கொள்ளப்படுவாரே”

கண்ணன் குழலாதுதலின் அழகுடன் தமிழின் அழகையும் புனைந்து, அழகுக்கே அழகு செய்யும் முறையில் அமைந்துள்ளது இப்பாசுரம். திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் எல்லா ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களைக் காட்டிலும் “ழ” கரம் பத்து இடங்களில் பதிக்கப்பெற்ற பாசுரம் இது ஒன்றுதான்.

மற்ற ஆழ்வார்களை விட, பகவான்பால் செய்த மங்களாசாஸனத்தின், தமது பொங்கும் பரிவாலே பெரியாழ்வார் என்று பெயர் பெற்றது போல், தமிழன்னையையும், சிறப்பு ‘ழ’ கரத்தால் சிறப்பித்ததிலும், இவரே தலைமையைப் பெற்றார்.

ஆண்டாள்

ஆனால் ஸ்ரீ ஆண்டாளோ, இத்துறையில் பெரியாழ்வாரைக் காட்டிலும் மேலாகி விட்டாள்.

பக்தி என்னும் துறையிலும், “ஆழ்வார்கள் தம் செயலை விஞ்சி நிற்கும் தன்மையள்” என்றோ! அவள். அத்துறையில் அவள் பிஞ்சாய்ப் பழுத்தவள்; பகவான்பால் கொண்ட பக்தியில் மட்டுமா ஆழ்வார்களை விட ஆண்டாள் விஞ்சியது? தமிழன்னைக்கு பத்து இடங்களில் ரத்தினங்களால் பதிக்கப் பெற்ற பாசுரத்தை சமர்ப்பித்த பெரியாழ்வாருக்கும் மேலானாள். அது எவ்வாறு? பதினொரு இடங்களில் ரத்தினங்களைப் பதித்த “ழ” கர ஒளி வீசும் தனது பாசுரத்தை அணிகலமாகச் சுட்டி வைத்தாள். சூடிக் கொடுத்த சுடர்க் கொடியாள். அதுதான் தன்னுடைய திருப்பாவையின் நான்காவது பாசுரம்.

“ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்று நீகைகரவேல்;
ஆழியுட் புக்கு முகந்துகொடு ஆர்த்தேறி
ஊழி முதல்வன் உருவம் போல் மெய்கறுத்து
பாழியம் தோளுடைய பத்மநாபன் கையில்
ஆழிபோல் மின்னி, வலம் புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
தாழாதே சார்ங்கம் உதைத்த சரமழைபோல்,
வாழ உலகினில் பெய்திடாய், நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்”

திவ்யபிரபந்தத்தின் மொத்தம் 4,000 பாசுரங்களிலும் வாசிக்கப்பெற்று, பதினொன்று இடங்களில் ‘ழ’ கர மணம் கமழும் பாசுரம் இது ஒன்றுதான். இச்சிறப்பு ஆண்டாளுக்கேயன்றி ஆழ்வார்களுக்கு இல்லை. மேலும், அணிகலமிட்டு அன்னையை அலங்கரிக்கும் பணி

பெண்களுக்குதான் உரித்தானதே தவிர, ஆண்களாகிய ஆழ்வார்களுக்கு அவ்வுரிமை தான் ஏது!

தான் அணிய விரும்பிய சூடகமே, தோள்வளையே, தோடே, செவிப்பூவே, பாடகமே, மென்றனைய பல்கலனைக் காட்டிலும் மேலான அணிகலம், தமிழன்னைக்குக் கோதை அணிவித்த “ஆழி மழைக் கண்ணா” என்ற பாசரம். இதன் அழகு தான் என்ன! இதுதான் “கோதை தமிழ்”

தன்னுடைய தமிழை, “கோதை தமிழ், கோதை வாய்த் தமிழ், கோதை சொல் தூய தமிழ், கோதை தொடுத்துரைத்த செந்தமிழ்” என்று பலவாறாக பகர்கிறாள். தன் அருளிச் செயலாகிய “நாச்சியார் திருமொழியில்”.

“ஆழிமழைக் கண்ணா” பாசரம் சாமானியமானதா! மழைத்தேவனை வணங்கி, தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்யச் செய்து, நாடு செழிப்புற்று, அடியார்கள் வாழ, சடகோபன் தன்தமிழ் நூல் வாழ, கடல் சூழ்ந்த மண்ணுலகம் வாழ, அருளிச் செய்த பாசரமாயிற்றே அது.

“சூடிக் கொடுத்த சடர்க் கொடியே! தொல்பாவை பாடியருள வல்ல பல்வளையாய் - நாடி நீ வேங்கடவற்கு என்னை விதியென்ற இம்மாற்றம் நாம் கடவா வண்ணமே நல்கு!”

இப்படிக் கோதை தமிழில் “ழ” கரமானது கையாளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுக்கு உதவிய நூல்கள்

1. நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் - முனைவர் இரா.வ.கமலக்கண்ணன்.
2. நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் - டாக்டர். துரை இராசாராம்.
3. நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் - திரு. ராமசுப்பிரமணிய சர்மா திருமதி. ஆர். பொன்னம்மாள்.

*****

ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வே- நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே.

நன்றிது தேர்ந்திடல் வேண்டும்- இந்த ஞானம் வந்தாற்பின் நமக்கெது வேண்டும்?

--- மகாகவி பாரதியார்

சிலம்பில் நோயும்... மருத்துவமும்...

முனைவர் இரா. இராம்குமார்,
உதவிப் பேராசிரியர், விவேகானந்தா கல்லூரி, கன்னியாகுமரி.

அறிமுகம்

மக்கள் வாழ்வதற்கு முக்கியமான ஒன்று உடல்நலமாகும். இந்நலத்தினைப் பாதுகாப்பது மருந்தாகும். உலகில் பொதுவாக காணலாகும் சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி மட்டுமே மருந்தாகாது. மாறாக, சிலப்பதிகாரத்தில் கூறியுள்ளது போல மக்கள் பசியை நீக்கும் விருந்தும் மருந்தாகவே அமைந்துள்ளன. பல மருத்துவக் குறிப்புகளைத் தரும் ஒன்றாகவும் சிலப்பதிகாரம் அமைந்துள்ள தன்மையைக் காணலாம்.

நோய் என்பது

இந்நாளில் குருதிக்கொடை, சிறுநீரகக் கொடை முதலாக உடலைக் கொடை ஈறாக வழங்கும் கொடைகள் யாவும் என்பும் உரியர் அன்புடையார் என்ற குறள்மணி சுட்டும் சிறப்புகளுக்கு உரியவராவர். உடற்பிணி அல்லது உடல்நோய் மட்டும்தானா நோய், மனநோய் என ஒன்று இல்லையா, மனநோய் மருத்துவர் இலரா, தனியொரு மருத்துவப் பிரிவாகக் கற்பிக்கப்படுகிறதே என்ற வினாக்கள் பலநிலைகளில் எழுந்துள்ளன.

பிறவிப்பிணி தீர்ப்பது குறித்துத் திரிகடுகம், சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி விளக்கியுள்ளன என்ற பழைய உரையாசிரியர்களின் கருத்தினையும் மறுப்பதற்கில்லை.

மருந்து கொள் மரத்தை என்று புறநானூறு கூறினால், அது மருந்தாகித் தப்பா மரத்தை என முப்பாலின் முதற்பால் ஒப்புரவறிதல் கூறுகின்றது.

சாகக் கிடந்தவனை எழுந்து நடக்க வைக்க வல்ல மருத்துவம் இருந்ததைச் சங்கச் சான்றோர் நவீனரே உள்ளனர். இவர்கள் கண்ட

அறிவு மருத்துவம் சித்த மருத்துவம் ஆகும். அமிழ்து அமிழ்து என்பவை உணவும் மருந்தும் சுட்டும் சொற்கள் ஆகும்.

விருந்தாகிய சிலம்பில் மருந்து

“முத்தமிழால் இருந்து
முத்தினால் அதிர்ந்து
மூவேந்தனும் உணர்ந்து
மூச்சையடக்கிய சிலம்பே
மருந்தும் உன்விருந்தே”

இடர்நீக்கும் தன்மைகொண்ட உணவை அல்லது பொருளை மருந்து என தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றோம். சிலப்பதிகாரத்தினை இயற்றிய இளங்கோவடிகள் ஆறு இடங்களில் மருந்து என்ற சொல்லாட்சியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். மனையறம் படுத்த காதையில்,

“அரும்பெறற் வாவாய் ஆருயிற் மருந்தே
பெருங்குடி வணிகன் பெருமட மகனே”¹

எனக் கண்ணகியை நோய்த் தீர்த்து நீண்ட நாள் வாழ வைக்கும் ஆருயிர் மருந்து என உருவகம் செய்யும் நிலையைக் காணலாம். இந்திர விழாவூரெடுத்த காதையில்,

“விருந்தின் தீர்ந்தில் தாயின் யாவதும்
மருந்தும் தருங்கொல் இம்மாநில வரைபென”²

எனத் தலைவன் தலைவியின் ஊடல் தீர்க்கும் மருந்தாகிய விருந்தினை அடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார். கானல் வரியில்,

“உறைமலி உய்யாநோய் ஊர்சுணங்கு
மென் முலையே தீர்க்கும் போலும்”³

மருந்துகளால் குணப்படுத்தவியலாத நோயினைத் தலைவியின் மென்மையான மாப்பு

தீர்க்கும் என்கிறார். இத்தொடரில் உறைமலி என்னும் சொல்லாட்சியின் வழியே, மருந்தானது அகமருந்து, புறமருந்து என இரண்டு நிலை வழக்கில் இருந்துள்ளது என அறியலாகின்றது. கொலைக்களக் காதையில்,

“மந்திரம் தெய்வம் மருந்தே நிமித்தம்
தந்திரம் இடனே காலம் கருவியென்று”

என்று களவுத் தொழிலை மேற்கொள்வோர் தற்காத்துக் கொள்வதற்கு முதலுதவி மருந்து பொருட்களைத் தங்களோடு எடுத்துக் கொண்டு செல்லுவார் எனக் கூறுவதன் வாயிலாக, புறக்காயங்களுக்கு இடப்படும் மருந்து வகைகளை முதலுதவி மருந்துகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலையினை அறியலாம். இதனை நடுகற்காதையில்,

“சிதாரி பரந்த செழுங்கடைத் தூதும்
மருந்தும் ஆயதில் மாலையென் நேத்த”⁵

என்னும் அடிகள் சான்றாக்கியுள்ளன. மனையறம் படுத்த கதையில்,

“மூவர் மருந்தின் முன்னர்த் தோன்றலின்”⁶

என்னும் அடி என முதுமையை அளிக்கவியலாது மருந்து என அமுதத்தினை எடுத்தியம்புவதன் மூலம் இளங்கோவடிகள் அகமருந்து, புறமருந்து என மேற்காட்டி இரண்டு வகையான மருந்துகளைச் சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிட்டு உணர்த்தும் நிலையைக் காணமுடிகிறது.

சிலப்பதிகாரத்தில் காணலாகும் நோய்கள்

தமிழரின் வாழ்வு மற்றும் அனுபவத்தின் சாரமாக விளங்கும் சிலம்பில் மருந்துவழும், நோய்கள் குறித்த அடிப்படைக் கூறுகளும் மிளிர்கின்றன. நமது உடல் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களைக் கொண்டு ஐம்பூதங்களின் செயல்நிலையில் இயங்குகின்றது. வாதம், பித்தம், கபம் என்னும் முக்குற்ற இயல்புத் தன்மைகளில் ஒன்று மிகுந்தாலோ, குறைந்தாலோ நோய்த் தோற்றம் பெறுகின்றது. இவ்வாறு தோற்றம் பெறுகின்ற நோயினைச் சித்தர்கள் வாதநோய், பித்தநோய், கபநோய் என திரிசங்காக தங்கள் இலக்கியங்களில் வகைமை செய்துள்ளனர். பசியும் பிணியும் பகையும்

சமுதாயத்தை அழிக்கும் காரணிகளாக விளங்குவன. நாடுவளம் காண வளர்ச்சி தழைத்தோங்க வேண்டுமெனில் இம்மூன்றும் இல்லாத நிலை வேண்டும். இதற்காகவே நம் முன்னோர்கள் இறைவனை வேண்டும் முகத்தான் விழாவெடுத்து வழிபட்டுள்ளனர். சிலம்பில் இந்திரவிழாவுரெடுத்த காதையில்,

“பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி
வசியும் வளனும் சுரக்கலென வாழ்த்தி”⁷

என்ற அடிகள்மூலம் இளங்கோ, இந்திரவிழாக் கொண்டாடிய நோக்கத்தினைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். பிணியென்னும் நோயினைப்போக்க மக்கள், தெய்வத்தையும், மருத்துவத்தையும் நம்பி வாழ்ந்தனர் என்பதனைச் சிலப்பதிகாரம் பல இடங்களில் சுட்டியுள்ளது. சிலப்பதிகாரத்தில் நோய் மற்றும் பிணி என்ற சொல்லாட்சிகள் பல இடங்களில் பயின்று வந்துள்ளன. இச்சொற்கள் யாவும் உடல்நோய், உளநோய் என இரண்டு நிலைகளில் காணப்படுகின்றன.

உடற்பிணி

காப்பிய வரையறைகளிலிருந்து மாறுபடாத சமுதாயம் மேன்மையற அமைவதற்கு மனிதனின் ஒழுக்கம், தூய்மை, கட்டுப்பாடு பொதுநோக்கு முதலியவைகளே காரணம் என்பதைச் சிலப்பதிகாரம் விளக்கியுள்ளது. நோய்க்கு அடிப்படை காரணிகளான வாயு, பித்தம், கபம் இவற்றில் ஏதாவது ஒன்று இயல்பிலிருந்து மாறுபட்டு மனித உடலில் மாற்றத்தை விளைவித்துத் தோன்றுவது உடல் நோயாகும். சிலப்பதிகாரம் உரைபெறு கட்டுரையில்,

“வெப்பு நோயும் குருவும் தொடர்”

என வரும் செய்தி மதுரை எரியூட்டப்பட்டப் பின் மழையின்றி, வெப்பம் மிகுதியானதால் மதுரையில் உள்ள மக்களுக்கு வெப்புநோய் எனப்படும் சுரமும் குருவியுமாகிய கொப்பளம் தோன்றி துன்பப்படுத்தின என்பதினை உறுதி செய்துள்ளன.

சித்த மருத்துவ இலக்கியங்கள் வெப்பு நோயினை வாதவெப்பு, பித்தவெப்பு, கபவெப்பு

என்றுரைக்கின்றன. கபவெப்பு மிகுதியால் தோன்றும் வெப்புநோய், பித்தவெப்பு எனப்படுகின்றது. இந்நோயே மதுரை மக்களை ஆட்கொண்டதாகச் சிலம்பு குறிப்பிட்டுள்ளது. மேலும் வெப்ப மிகுதியால் தோன்றும் அம்மை நோய் எனப்படும் கொப்புள நோயும் தோன்றி மக்களைத் துன்பப்படுத்தி உள்ளது. இந்நோய்கள் யாவும் மழைபெய்து மண் குளிர்ந்த பின்பே மக்களிடமிருந்து நீக்கியதாக சிலப்பதிகாரத்தில் இளகோவடிகள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

உள்ளப் பிணி

நெஞ்சையள்ளும் சிலம்பில் உள்ளப்பிணியும் உள்ளவாறே பல நிலைகளில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒருவரின் உள்ளத்தில் எழும் உணர்வு மயக்கத்தால் தோன்றுவது உளநோயாகும் என்றும், அகவிலக்கியங்கள் இத்தகு நோயினைப் பசலைநோய் என்றும் காமநோய் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளன. சிலப்பதிகாரக் கானல் வரியில்,

“தாண்டா நோய் மாதர்தலைத் தருதி”⁸

என உண்டவரை அடிமையாக்கும் கள்ளைப் போன்றது மடந்தையரால் வரும் காமநோய் என்கிறார்.

“பலவுற் றொருநோய் துணியாத படர்நோய் மடவாள் தனியுழப்ப”⁹

எனத் தலைவி யாராலும் உறுதியாகத் கூறவியலாத மனநோயினை (காமநோய்) உடையவளாகத் தனித்துத் துன்பப்படுகிறாள் என இளங்கோவடிகள் காமநோய் ஆண்-பெண் இருவர்க்கும் பொதுவான துன்பத்தினை மிகுவிக்கும் தன்மையது எனச் சுட்டியுள்ளார். வேனிற் காதையில்,

“அந்திமாலை வந்தற் கிரங்கிச் சிந்தை நோய் கூருமென் சிறுமை நோக்கி”¹⁰

என இந்நோய் மாலைப்பொழுதில் மிகுந்த துன்பத்தை மிகுவிக்கும் என்கிறார். வேட்டுவ வரியில்,

“ஐயை தோட்டத் தெய்யா வொருசிறை வருந்தும் நோய் துணிய இரந்தனர் உப்பால்”¹¹

எனக் காமநோயினைத் தணிக்கும் பொருட்டுக் கொற்றவைக் கோயிலில் அமர்ந்து வேண்டியதாகவும் சிலம்பில் இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுவதன்மூலம் காமம் மிகுபடர்கிளவியால் எழும் இவ் உளநோயைக் கொற்றவை வழிபாட்டினால் முற்றிலும் தணிக்கலாம் என்ற செய்தியும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

சிலப்பதிகாரக் கானல்வரியில் அகநோயினை உய்யாநோய், அவலநோய், தண்டாநோய், ஒருநோய், படர்நோய் அறியாநோய், உறுநோய் என பல சொற்றொடர்களால் அடிகளார் குறிப்பிடுகின்றனர்.

நீர் மருத்துவம்

தமிழர் பண்பாட்டு மருந்துவமான பாட்டி வைத்தியம் முதல் பாரம்பரிய வைத்தியம் வரை அனைத்தும் உள்ளடங்கிய மருத்துவ முறையான முன்னோர்கள் எடுத்தியம்பியுள்ளனர். சுவடிகளில் உள்ளவை நீக்கமற உள்ளங்களில் பதிப்பிக்க இலக்கியங்கள் வழி அவை ஏற்றம் பெற்றன. நோய்க் கண்டோருக்கு நோய் நீங்கும் உபாயங்களை உண்மையுறச் சொல்லிவைத்துள்ளனர். குறிப்பாக நீர் மருத்துவம் என்பது ஒருவகையான மருத்துவமுறையாகும். புண்ணிய நதிகளிலோ மூலிகை கலந்த நீர்களிலோ நீராடுவதின் மூலம் உடலும் உள்ளமும் ஆரோக்கியம் அடையும். சிலம்பின் இந்திரவிழாவூரெடுத்தக் காதையில்,

“கூனும் குறளும் ஊனமும் செவிடும் அழகு மெய்யாளரும் முழுகினர் ஆடிப் பழுது இல் காட்சி நல்திறம் பெற்று வலம் செயாக் கழியும் இலஞ்சி மன்றமும்”¹²

எனக் கூன், குருடு, செவிடு, ஊமை போன்றவர்களும் தொழுநோயாளிகளும் இலஞ்சி மன்றம் என்றப் பொய்கையில் நீராடி நோய் நீங்கினார்கள். காடுகண் காதையில்,

“புண்ணிய சரவணம் பவகாரணியோடு
இட்டசித்தி எனும் பெயர் போகி
புண்ணிய சரவணம் பொருந்துவி ராயின்
விண்ணவர் கோமான் விழுநூல் எய்துவர்”¹³

எனப் புண்ணிய சரவணம், பவகாரணி, இட்டசித்தி என்ற மூன்று பொய்கையில் புண்ணிய சரவணத்தில் மூழ்கினால் இந்திரன் எழுதிய ஐந்திரம் என்னும் இலக்கணத்தைக் கற்று உணரமுடியும். இட்டசித்தியில் நீராடினால் உயர்வு அடைய முடியும் எனக் கூறுவதின் மூலம் புனித நீராடிப் பிறவித் துன்பத்தைப் போக்கியதனைக் காணமுடிகிறது.

நிறைவுரை

“மந்திரம் தந்திரமாகாமல்
மருத்துவம் எந்திரமானதோ!
மகத்துவம் மாட்சியமையாய்
சிலம்பினுள் நிலையாய்
மாற்றத்தை விளைவித்ததோ!”

தமிழ்க்காப்பியத்தின் உயர்நிலைப் பண்பாட்டுச் சித்திரிப்புச் சிலம்பினுள் அமைந்துள்ள பாங்கு காணவியலுகிறது. காப்பிய மாளிகையான சிலப்பதிகாரத்தில் மருத்துவக் குறிப்புகளை இளங்கோவடிகள் ஆங்கங்கே தெளித்துள்ளார். ஆயினும் மருந்து என்னும் சொல் உருவகமாக அழுத்தினைக் குறிக்கும் சொல்லாட்சியாக விளங்குகிறது. இவ்வாறு நோய், பிணி முதலாகச் சொற்கள் இருபத்திரண்டு இடங்களில் பயின்று வந்துள்ளன. அச்சொற்கள் உடல் நோய்களில் வெப்புநோய், குருகுநோய் எனப்படும் கொப்பளத்தைக் குறிப்பதொடு, அகநோயான காமநோயைப் பலவிடங்களில் சுட்டுகின்றது. புனித நீராடுவதும், கொற்றவையை வேண்டுவதும் விழா எடுத்துக் கொண்டாடுவதும் பல்வேறு பிணி மற்றும் வறுமையிலிருந்து மக்கள் தங்களை விடுவித்துக் கொள்வதற்கும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலானப் பண்பாட்டுக் கூறுகளாக மருத்துவக் கூறுகள் காணப்படுகின்றன.

குறிப்புகள்

1. சுப்பிரமணியன், ச. வே., “தமிழ்ச் செவ்வியல் நூல்கள் மூலம்முழுவதும்” ப. 966.
2. மேலது, ப. 972.
3. மேலது, ப. 975.
4. மேலது, ப. 998.
5. மேலது, ப. 1020.
6. மேலது, ப. 965.
7. மேலது, ப. 970.
8. மேலது, ப. 976.
9. மேலது, ப. 977.
10. மேலது, ப. 979.
11. மேலது, ப. 986.
12. மேலது, ப. 971.
13. மேலது, ப. 985.

எனக்கு பிடித்ததெல்லாம்!

கம்மாய்...

காட்டுக்கருவேலி...

வயக்காட்டு வரப்பு...

ஒத்தையடிப்பாதை...

பாறையில் அமர்ந்து

பறவையை அன்னாந்து பார்ப்பது...

செடி கொடிகளையும்...

பூக்கும் பூக்களையும்...

ஓடும் பாம்புகளையும்...

ஊறும் நத்தைகளையும்

என் கேமராவில் படமெடுக்க...

மழையில் சைக்கிள் ஓட்ட...

மலைகளில் நடக்க

காட்டுக்குள் தங்க...

மல்லிகைப்பூ வாசம்...

மழைத்துளிகளில் பெயரெழுத...

புல்லில் படுத்தறங்க...

ஆசிரியர். கவி முத்து

தமிழ் இலக்கியம் கற்பிக்கும் நெறிமுறைகள்

மு.சதீஸ்குமார், தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை

கே.எஸ்.ரங்கசாமி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்செங்கோடு

“தமிழிற் சிறந்ததோர் தாய்மொழி யில்லை

இமிழ்கடல் ஞாலத் தெமக்கு” - வ.சுப.மாணிக்கம்

காலந்தோறும் தமிழ்மொழியின் தேவையும் பயன்பாடும் பெருகி வருகின்றது. இதனை நிறைவுசெய்யும் வகையில் தமிழ்மொழியின் கற்பித்தல்முறை அமைய வேண்டும். கற்போர் உள்ளத்தையும் உணர்வையும் இன்புறச்செய்யும் தன்மை தமிழ்மொழிக்கே உரிய தனித்தன்மையாகும். தமிழ் தமிழ் தமிழ் என்று தொடர்ந்து சொன்னால் “அமிழ்து அமிழ்து அமிழ்து” என்றாகுமென்று தமிழ் மக்கள் தாங்கள் தாய் மொழியும் தமிழ் மொழியின் இனிமைத் தன்மையைச் சிறப்பித்துக் கூறிப் பெருமை கொள்வர். “ஆயுந்தோறும் தொறும் இன்பம்தரும் தமிழ்” என்று அந்நாளில் ஆன்றோர் ஒருவர் பாடிச் சென்றார். தமிழ் மொழியில் இலக்கியங்களைக் கற்பிக்கும் முறைகள் பற்றிய கருத்துகள் காலந்தோறும் கல்வியாளர்களாலும் அறிஞர்களாலும் உருவாக்கப் பெற்றுள்ளன. பெரும்பான்மையும் இதன் கருத்துகள் சமூகத்தேவைகள், பயன்பாடு, வளர்ச்சி, வாழ்வியல், நோக்கம், அழகியல், அனுபவம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் எழுந்துள்ளன. இலக்கியங்களைப் பயிலுதற்கும், பயிற்றுதற்கும் உரிய விதிமுறைகளை மரபுவழியும் அண்மைக் காலத் திறனாய்வு நெறியும் நமக்குக் கொடுத்துள்ளன. இலக்கியம் விளக்கம், இலக்கியக் கல்வியின் தேவை, இலக்கிய வகைமை, ஆசிரியர், மாணாக்கர் உறவு, கற்பிக்கும் நெறிமுறைகள் பற்றிய அடிப்படையிலான சில உண்மைகளைப் புரிந்து

கொள்ளும் வகையில் பயன் தரும் விதமாக இக்கட்டுரை ஆராயமுற்படுகிறது.

தமிழ் மொழி – தாய் மொழி

பிறப்பிலிருந்து இறக்கும் வரை ஒரு குழந்தை பேசும் மொழியே அதன் தாய்மொழி. தாய்மொழியே குழந்தைக்கு இயல்பானது. ஒரு குழந்தைக்கு அக்குழந்தையின் தாய், பாலூட்டும் பொழுதும், தாலாட்டும் பொழுதும், பாராட்டிச் சீராட்டும் பொழுதும் பேசும் மொழி தாய்மொழி ஆகும். ஊனோடும் உணர்வுகளோடும் உயிர் மூச்சோடும் கலந்து நிற்கும் மொழியே தாய்மொழியான நம் தமிழ் மொழி ஆகும். தமிழ் என்ற பெயர் எவ்வாறு தோன்றிற்று என்பதைப் பற்றி பாவாணர் இரு கருத்துகளைக் கூறியுள்ளார்.

வெய்யில் என்பது வெயில் என்றானது போல, தமிழர் தம் இல்லங்களில் பேசிய மொழி தம்+இல் = தமிழ் - தமிழ் - தமிழ் என்றாகி இருக்கலாம். மற்றொன்று உலகில் உள்ள ஏனைய மொழிகளை ஒப்பு நோக்கிய தமிழர் தம் மொழியில் மட்டும் “ழ” என்ற ழ கரம் சிறப்பாய் அமைந்து இருப்பதை நோக்கி தமிழ்+ழ=தமிழ் என்று ஆனது. தமிழ்=தனி, தனிமையான என்பது பொருள். பாவணரின் கருத்து ஏனையோரை விட சாலப் பொருந்துவதாய் உள்ளது.

தமிழ் என்பதற்கு இனிமை, நீர்மை என்னும் பொருள்கள் உண்மை. நிகண்டுகளாலும், இலக்கியச்சான்றுகளாலும் வெளிப்படும், “இனிமையும் நீர்மையும் தமிழெனலாகும்” என்பது பிங்கலம், “தமிழென்ப

தினிமை நீர்மை”என்பது சூடாமணி என்று சொற்பொருள் விளக்கம் தருகிறது.

நல்லாசிரியரே நாட்டுக்கு அணிகலன்

ஆசிரியர் தொழில் தியாகத்தின் சின்னமாகும். மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. அத்தகைய ஒரு சிறந்த நல்லாசிரியரைத் தெய்வத்திற்கு மேலானவர் எனக் கருதினர்.

“ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்” என்பதற்கு இணங்க கல்வி கற்பிக்கும் ஒரு நல்லாசிரியரே நாட்டுக்கு அணிகலனாக விளங்குவார்.

ஓர் ஆசிரியர் சிறந்த கல்வி அறிவு உடையவராகவும் பரந்துபட்ட பல்கலை அறிவும், நூல்களில் புலமையும் பெற்றவராக இருத்தல் வேண்டும். மாணவர்களின் நிலை அறிந்து பாடங்களைப் புகட்டுதல் வேண்டும். “குலன், அருள், தெய்வக்கொள்கை என்பனவற்றால் உண்டான மேன்மையும், கலைபயில் தெளிவும், கட்டுரை வன்மையும், நிலம், மலை, நிறைகோல், மலர் என்பவற்றை ஒத்த சிறந்த குணங்களும், உலகியல் அறிவும் இவைபோன்ற ஏனைய உயர்குணங்களும் உடையவராக இருத்தல் நல்லாசிரியர் இயல்புகளாகும் என்று நன்னூலார் குறிப்பிடுகின்றார்.

தமிழிலக்கிய வகைமை

தமிழிலக்கியம் ஈராயிரத்து ஐந்நூறு ஆண்டுகட்குக் குறையாத தொடர்ந்து வரும் நீண்ட வரலாற்றினைக் கொண்டது. உலக இலக்கியங்களுடன் உழந்து ஆராயப்பெறும் சிறப்புக்குரியது. தமிழர் நாகரிகத்தின் அடையாளமாக அமைவது பொருண்மை, காலம் என்ற அடிப்படையில் சங்க இலக்கியம், நீதி இலக்கியம், காப்பியம், பக்தி இலக்கியம், சிற்றிலக்கியம், இக்காலஇலக்கியம் என்று

வகைமை செய்தற்கு உரியது. தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலிய வளமிக்க இலக்கணங்களையும், பாட்டியல் பனுவல்களையும் சுட்டுதல் தரும். வடமொழியாளரின் வருகைக்குப் பின்னர் அணியியல், மெய்யியல் என்ற துறைகளில் சில புதுமைகள் தமிழில் தோன்றின.

ஐரோப்பியர் வருகையினால் புதினம், சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, நாடகம் என்ற புதுப்புது இலக்கிய வகைகள் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஆக்கம் சேர்த்தன. தமிழின் தனித்தன்மையையும் தமிழரின் சால்பும் பண்பாட்டு மரபும் இற்றுவிடாமல் புதுமைகளைச் செரித்துக் கொண்டு படைப்பாளர் உருவாக்கும் இலக்கியங்கள் தொல்காப்பியர் சுட்டிய விருந்து என்ற வகைமைக்குச் சான்றாக விளங்குகிறது.

ஆசிரியர், மாணவர் – சொல்லாட்சி

நன்னூல் பாயிரச் சூத்திரங்களில் ஆசிரியர் மாணாக்கர் என்ற சொல்லாட்சி காணப்பெறும். ஆசிரியரை அடிகள் என்றும், மாணாக்கரை அறவோர் என்றும் குமரகுருபரர் நீதிநெறி விளக்கத்தில் குறித்துள்ளார். ஆசான், ஆசிரியர், இளம்பாலாசான், கணக்காயர் என்ற சொற்கள் தொழில் வழிப்பட்ட கல்வியாளரைக் குறித்தன. பரிபாடலில் வரும் மழபுலவர் என்ற சொல் மாணாக்கரைக் குறித்தது. இவர்கள் மாணி என்று பெருங்கதையில் சுட்டப்பெற்றனர். உவாத்தி, உவாத்தியான், ஆசாரியான் என்ற வட சொற்களினாலும் கற்பிப்போர் சுட்டப்பெற்றனர். ஆசு என்ற சொல் பற்றுக்கோடு என்ற பொருள் தருவது. மாணாக்கரின் அறிவு வளர்ச்சிக்குப் பற்றுக்கோடாகத் திகழ்பவர் என்ற கருத்தில் ஆசிரியர், ஆசான் என்ற சொற்கள் வந்திருத்தல் வேண்டும். ஆசு என்ற சொல்லிற்கு குற்றம், குறை என்ற பொருளும் உண்டு. மாணாக்கரின் அறியாமைக் குறையைப் போக்குபவர் ஆசிரியர் எனப் போற்றப்பெற்றார்.

நல்லாசிரியர் இயல்பு

பண்பாடு, கடவுள் நம்பிக்கை, மேன்மை, கலைபயில் தெளிவு, எழுத்தாற்றல், சொல்லாற்றல் உடையவராக ஆசிரியர் இருத்தல்வேண்டும். உலகியல் அறிவும் உயர்ந்த குணங்களும் பெற்றவராக இருத்தல்வேண்டும். நிலத்தைப் போலப் பெருமையும் திண்மையும் பொறையும் உடையவராய் இருத்தல்வேண்டும். மலையினைப் போல நிலையில் திரியாது அடங்கி நின்றலும் வளந்தருதலும் சிறப்பு, உரையாடுங்கால் துலாக் கோலைப் போல நடுநின்று உண்மையினை உணர்த்தும் திறனாய்வாளராக ஆசிரியர் திகழ்தல்வேண்டும். பாடம் கேட்பவரின் ஆர்வத்திற்கு ஏற்பப் பயிற்றுவரை வித்தகர் என்று பழமொழி நானூறு பகர்ந்துள்ளது.

“கேட்பாரை நாடிக் கிளக்கப் படும்பொருட்கள்
வேட்கை அறிந்துரைப்பர் வித்தகர்”

மாணாக்கன் கிணற்றுத் தவளை போல் குறுகிய நூல் எல்லைக்குள் தங்கி விடாது பயிலுதற்குரிய பனுவலை முழுநேரமும் இனிதாகப் படித்தல் வேண்டும். கற்பதுடன் அமையாது கேள்வி ஞானத்தைப் பெறும்பொருட்டு எங்கெல்லாம் அறிஞர்கள் உரையாற்றுகிறார்களோ, அங்கெல்லாம் சென்று கேட்டு அறிவினைப் பெருக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது முன்றுறையரையனாரின் கருத்து ஆகும்.

கற்பிக்கும் நெறிமுறைகள்

பயிற்றுதல் என்பது ஆசிரியர் மட்டும் பேசுவதாக அமையாமல் மாணவர்களும் கலந்துரையாடும் பாங்கில் அமைதல்வேண்டும் என்பது எஸ்.கே.கொச்சார் என்ற அறிஞரின் கருத்து. மேலும், இதற்கு அரணாக டாக்டர் சோ.ந.கந்தசாமி

1. ஆசிரியர் பண்புடையவராகவும் படிப்பில் தேர்ச்சிப் பெற்றவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
2. பாடங்களை நன்றாகப் படித்துப் படித்துச் சிந்தித்துக் கற்பிப்பதற்கு வரன்முறைகளை மனத்தில் அமைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.
3. மாணாக்கர் மனங்கொள்ளுமாறு பயிற்றுதல் வேண்டும்.
4. விரைந்து பாடம் புகட்டக் கூடாது.
5. சீற்றம் அறவே கூடாது.
6. கலந்துரையாடலை ஊக்குவித்தல் வேண்டும்.
7. சமுதாயத்தில் போற்றத்தக்கவராக ஆசிரியர் ஆற்றும் பணி சிறப்பாய் அமைதல் வேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

மாணாக்கரிடம் காணப்படும் தனித்திறங்களை ஊக்கப்படுத்தி வளர்ப்பது நல்லாசிரியரின் பொறுப்பு.

எடுத்துரைத்தல்

பயன் தரத்தக்க பயிற்று முறைகளில் எடுத்துரைத்தல் சிறந்த முறையாக எண்ணப் பெறுகிறது. கதைப்பாடல்கள், காவியங்கள், புதினங்கள், சிறுகதைகள் முதலியவற்றைப் போதிக்கும் போது இம்முறை பயன்தரும்.

விளக்கிக்காட்டுதல்

‘Exposition’ என்ற சொல்லிற்குத் திறத்தல், வெளிப்படுத்துதல், காட்சிப்படுத்துதல், விளக்கிக்காட்டுதல், தெரியப்படுத்துதல் எனப் பலபொருள்கள் கூறப்படுகின்றன. எனவே, ஆசிரியர் கற்பிக்கும் இலக்கியத்தின் பொருண்மையினையும், கற்பனை அழகினையும் அணிநலத்தையும் மாணாக்கர்க்குத் தெளிவாகப் புலப்படுத்தும் திறம் இவ்வகைப் பயிற்று முறையில் அடங்கும்.

வினா விடை முறைகள்

படிப்பது, பயிற்றுவது, சோதிப்பது என்ற முத்திறங்களிலும் வினாமுறை முக்கியப் பங்காற்றுகின்றது. போதிப்பதின் வெற்றியும், வினாக்களின் வழி மாணாக்கரின் திறன்களை அறிந்து நடுநின்று மதிப்பீடு செய்வதில் அடங்கியுள்ளன.

வினா-விடை முறை கிரேக்கச் சிந்தனையாளரிடமும், புத்த நெறியிலும் காணப் பெற்றமை போலவே தமிழிலக்கண நெறியிலும் காணப்பட்டது. மாணாக்கன் ஐயம் எழுப்பினால் நன்று சொன்னாய் என்று தட்டிக்கொடுத்து விடை சொல்லும் முறையினைத் தமிழிலக்கண உரைகளில் காணலாம். அவனிடமிருந்து தக்க விடையினைத் தருவிக்க அடியெடுத்துக் கொடுத்தலும் நல்லாசிரியரின் கடமையாகும்.

எடுத்துக்காட்டு முறை

இக்காலக் கல்விமுறையில் எதையும் காட்சிப்படுத்திக் காட்டுதல் சிறப்புடையதாகக் கருதப்பெறுகிறது. ஆதலின் இலக்கியங்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் இம்முறையினைப் பயன்படுத்தலாம். சிலப்பதிகாரத்தில் வழக்குரை காதையினை நடத்தும்பொழுது கண்ணகி, வாயிற் காப்பான், திருவோலக்கம், பாண்டியன், கோப்பெருந்தேவி ஆகியோரை ஓவியமாக எழுதிக்காட்டி விளக்கலாம். அன்றேல், மாணவர்களையே கதைமாந்தராகப் பங்கேற்கச் செய்து நடித்துக் காட்டச் செய்யலாம். அக்காட்சியைப் பார்த்தும், கேட்டும், சுவைத்தும் இலக்கியப்பயன் பெறலாம். நீதி இலக்கியங்களைப் புகட்டும்பொழுது அறக்கருத்துகளைக் கதைகள், வரலாற்றுச் செய்திகள் வாயிலாக விளக்கிச் சொல்லவேண்டும்.

பயிற்சி தருதல்

வகுப்பில் சொல்லிக் கொடுப்பதுடன் பாடம் நிறைவுறுவதில்லை, எழுத்துப்பிழை, தொடர்பிழை, கருத்துப்பிழைகளைத் திருத்தித் தருதல் வேண்டும். ஒலிப்புப் பயிற்சி தருதல் கட்டாயம் வேண்டும். பாடல்களை ஆசிரியர் உரைநடைபோல் படிக்காமல் முடிந்தால் பாடி விளக்கம் கூறுதல் நன்று. சிறுகதை, நாடகம், புதினம், கவிதை என்பனவற்றைப் படித்துப் புரிந்துகொண்டு கதைச் சுருக்கம், நிகழ்ச்சிக்கோவை, பொருள் முதலியவற்றை ஆசிரியர் கற்பித்த வழி உருவாக்கி எழுதும் பயிற்சியும் மாணாக்கர் பெறுதல் வேண்டும். இதனால் மொழியின் புலப்பாட்டுத்திறம், ஆற்றல், சிந்தனை, வளர்ச்சி என்பனவும் பெறுகின்றனர்.

நூலகப்பயன்பாடு

பாடப் புத்தகங்களை மட்டும் படிப்பதுடன் கல்வி முழுமை பெறுவதில்லை, பாட நூல்களுடன் தொடர்புடைய புத்தகங்களையும், கட்டுரைகள், திறனாய்வு நூல்கள், முதலியவற்றையும் நூலகத்தில் படிக்கும் வழக்கத்தை ஆசிரியர் மாணவர்களிடையே வளர்த்தல் வேண்டும். பூக்கள் தோறும் தேடிச்சென்று தேனைத்தொகுத்து அடைகட்டும் தேனீயைப் போல மாணவர்கள் பல நூல்களையும் பயின்று அறிவுத் தேந்துளிகளை உள்ளம் என்னும் கூட்டில் தொகுத்து வைத்துக் கொள்ளுதல் கல்வி வாழ்க்கையில் ஆற்ற வேண்டிய அருஞ்சாதனையாக எண்ணப்பெறும்.

சுற்றுலா

சமயம் தொடர்பான இலக்கியங்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களைத் திருக்கோயில் சுற்றுலாவுக்கு அழைத்துச் செல்லலாம். வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க இடங்கள் அருங்காட்சியகம் முதலியவற்றைப் பார்வையிடுவதால் இலக்கியத்தின் வழி பெற்ற

அறிவு நேரில் காண்பதன் வாயிலாக மேலும், உறுதி பெறுதல் திண்ணம்.

மதிப்பீடு

மாணாக்கர் வகுப்பறையில் பாடம்கேட்டல், கலந்துரையாடலில் பங்குபெறுதல், வீட்டுப்பயிற்சி எழுதுதல், எழுத்து, பேச்சு, படைப்புத்துறை முதலியவற்றில் காட்டும் திறம், வினாக்களுக்கு விடை எழுதும்பாங்கு முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடுநிலைநின்று மதிப்பீடுசெய்தல் ஆசிரியரின் அறப்பணி. மதிப்பீடு செய்யும்போது மாணவரின் நடத்தை, தொண்டுள்ளம், நேர்மை முதலியவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

நிறைவுரை

“தெள்ளும் தமிழின் இசைத்தேனைப் பிழிந்தெடுத்துத் தின்னும் தமிழ் மறவர்யாம்” - பாரதிதாசன்

மாணவர்களுக்கு கல்வி என்ற விளக்கு கொண்டு அறியாமை என்ற இருளை நீக்க வேண்டும். துள்ளும் இளமைத்துடிப்பினை அடக்கி, விள்ளும் அறிவெல்லாம் விளங்கக் கற்பிக்கும் கல்விச்சாலைகள் கலைக்கோயில்களாக மதிக்கத்தக்க மாண்புடையன. அகவொழுக்கத்தையும் புறவொழுக்கத்தையும், திறம்பட கற்பித்து மாணவர்களை மாண்புமிகு மனிதர்களாக்கும் பெரும்பணி ஆசிரியரையே சாரும்.

*****

மதுரையில்

மதுரை உலகத்தமிழ்ச் சங்க வளாகத்தில் அமையவுள்ள தமிழ் பண்பாட்டு, கலை அருங்காட்சியக முன்பகுதி மாநிலத் தேர்ந்றம்

தமிழ் கலை, பண்பாட்டு அருங்காட்சியகம்

வ. ஜெயபாண்டி

மதுரை, மே 13: தமிழகத்திலேயே முதன்முறையாக மதுரை உலகத்தமிழ்ச் சங்கவளாகத்தில் தமிழர்களின் கலை, பண்பாட்டு வரலாற்றை விளக்கும் வகையில் ரூ. 50 கோடியில் அருங்காட்சியகம் அமைக்கப்பட உள்ளது. தமிழ் பண்பாட்டு தலைநகராகக் கருதப்படும் மதுரையில் உலகத் தமிழ்ச்சங்கம் அமைக்கப்படும் என மறைந்த முதல்வர் எம். ஜி.ஆர். கடந்த 1985 ஆம் ஆண்டு அறிவித்தார். அதற்காக தல்லாசூன் அரக சட்டக் கல்லூரி அருகே 14.25 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது. கடந்த 2011 ஆம் ஆண்டு அப்போதைய முதல்வர் ஜெயலலிதாவின் உத்தரவுபடி ரூ.25 கோடியில் உலகத் தமிழ்ச்சங்கம் கட்டப்பட்டு, கடந்த 2016 ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. சங்கத்துக்கு என ஒதுக்கப்பட்ட மொத்தம் 14.25 ஏக்கரில் தற்போது 4 ஏக்கரில் மட்டுமே உலகத்தமிழ்ச்சங்கம் கட்டப்பட உள்ளது.

உலக அளவிலான தமிழ்ச்சங்கங்களை ஒருங்கிணைத்தல், தமிழ் மொழி குறித்து சர்வதேச ஆய்வுகளை முன்னெடுத்துச்செல்

லுதல், தமிழர் அதிகம் வசிக்கும் வெளிநாடுகளில் ஆய்வரங்கம், கருத்தரங்குகள் நடத்துதல் ஆகிய பணிகளை மதுரை உலகத்தமிழ்ச்சங்கம் மூலம் செயல்படுத்தும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

தற்போது மதுரை உலகத்தமிழ்ச் சங்க வளாகத்தில் தமிழகத்திலேயே முதன்முறையாக தமிழர் கலை, பண்பாட்டு அருங்காட்சியகம் அமைக்க தமிழ் வளர்ச்சித்துறை சார்பில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அருங்காட்சியக முகப்பில் தமிழரின் பாரம்பரியத்தை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் ஐஸ்லீக்கட்டு மற்றும் உழவுக்கானகளின் சிலைகள் இடம் பெற உள்ளன. அதற்கடுத்துதாக ரூ.16 கோடி மதிப்பீட்டில் தமிழன்னை சிலையும் அமைக்கப்படவுள்ளது. இச்சிலையை ரோம் நகர சலவைக்கல்லில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அருங்காட்சியகத்தின் உள்ளே மொத்தம் 328 அம்சங்கள் அமையவுள்ளன.

ரோம் நகர சலவைக்கல்லில் தமிழன்னை சிலை

தமிழ் இலக்கியம், தமிழர் வீரம், தமிழர் புகழ், பெருமை, தமிழர் பண்பாடு என வரிசைப்படுத்தப்பட்டு அருங்காட்சியக அரங்குகள் அமைக்கப்படவுள்ளன. தொல்காப்பியர், திருவள்ளுவர், கம்பர் மற்றும் இளங்கோவடிகள் முதல் பாரதி படைப்புகள், நவீன இலக்கியவாதிகள் வரை அதில் இடம் பெறும் வகையில் அரங்குகள் அமையவுள்ளன.

புடைப்புச் சிற்பங்களாக கடையேழு வள்ளல்கள் சிற்பங்களும் இடம்பெற உள்ளன. தமிழ் இலக்கிய பெண்பாற்புலவர்கள் சிலைகளும் இடம் பெறுகின்றன. பெண்பாற்புலவர்களுக்கு தனி அரங்கம் அமைக்கப்பட்டு, அதில் ஓளவையார் முதல் அனைத்து பெண்பாற்புலவர்களின் வரலாறு, படைப்புகள் இடம் பெறவுள்ளன. அருங்காட்சியகத்தில் பழந்தமிழ் இலக்கிய ஓலைச்சுவடிகள், பழமையான அச்ச நூல்கள் உள்ளிட்ட தமிழ்

ஆவணங்கள் பலவும் பாதுகாக்கப்படவுள்ளன. அருங்காட்சியகம் அமைக்க தமிழ் வளர்ச்சித்துறை அமைச்சரவை தலைவராகக் கொண்டு சிறப்புக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பூம்புகார் நிறுவனம் அருங்காட்சியக கலைப்பொருள்களை அமைக்கவுள்ளது.

மதுரை உலகத்தமிழ்ச் சங்க வளாகத்தில் அமையவுள்ள அருங்காட்சியகம் குறித்து சங்க இயக்குநர் கா.மு.சேகர் கூறியதாவது மதுரை உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தமிழ் அருங்காட்சியகம் அமைக்க கடந்த மே 9 ஆம் தேதி தமிழ் வளர்ச்சித்துறை சார்பில் அரசாணை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதன் படி ரூ.50 கோடியில் ஓரிரு மாதங்களில் அருங்காட்சியகத்துக்கான கட்டடப் பணிகள் தொடங்கி முன்னெடுக்கவில்லை நிறைவடையும் என்றார்.

தமிழுக்கென்று தனி அருங்காட்சியகம் இதுவரை தமிழகத்தின் எந்தப் பகுதியிலும் இல்லாத நிலையில், மதுரை உலகத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் அந்த அருங்காட்சியகம் அமைக்கப்படுவதை தமிழ் ஆர்வலர்கள் வரவேற்றுள்ளனர்.

தாய்மொழி...! அதுநம் உயிர்மொழி...!!

அ.பா. கலீல்அஹ்மத்பாகவீ, குவைத்தமிழ், இஸ்லாமியச்சங்கம் (K-Tic)

ஒருவருக்கு ஒருவர், தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ள உதவியமொழி, பின்னாளில் இனத்தின் அடையாளமாக மாறியது. உலகளவில் மொழியானது நாட்டுக்கு நாடு, மாநிலத்துக்கு மாநிலம், சமூகத்துக்குச் சமூகம் மாறுபடுகிறது. உலகில் பேசப்படும் மொழிகள் பொதுமொழி, தாய்மொழி என இரண்டுவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மொழி என்பது வெறும் வார்த்தைகளால் மட்டும் ஆனதல்ல. அதுவே நமது வாழ்க்கை, நமது அடையாளம். ஓர் இனத்தின் தனித்துவமாக விளங்குவது மொழி. மொழியின்றி மனித குலத்துக்குச் சிந்தனை கிடையாது. சிந்தனை இல்லாமல் மனிதன் இல்லை.

உலக அளவில் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன் சுமார் 7,000 ஆக இருந்த மொழிகள் இன்று 3,000க்கும் குறைவாக குறைந்துள்ளதாக மொழியியல் அறிஞர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான மொழிகள் வார்த்தைவடிவம் பெறாமல் வெறும் பேச்சுமொழியாகவே மட்டுமே உள்ளன. வளமான மொழிகளிலும் ஆயிரக்கணக்கான மொழிகள் இன்னும் கல்விமொழியாக, ஊடகமொழியாக, கணினிமொழியாக ஆக்கப்படவில்லை. அத்துடன் இப்போது பேச்சு வழக்கிலுள்ள சுமார் 7,000 மொழிகளில் சரிபாதி அடுத்த இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளுக்குள்ளேயே காணாமல் போய்விடும் ஆபத்து உள்ளது என்று கவலைப்படுகிறார்கள் மொழியியல் நிபுணர்கள்.

உலகில் எந்தவொரு மொழியும் சாதாரணமாக உருவானது அல்ல. ஒவ்வொரு மொழியும் பல நூற்றாண்டுகளாக மக்களின் வாழ்க்கையில் கலந்து அவர்களின் அனுபவங்களால் வார்த்தைகளைப் பெற்று இலக்கணங்களால் நேர்த்திகொண்டு பாடல்களால் ஆராதிக்கப்பட்டு இலக்கியங்களால் செழுமை சேர்க்கப்பட்டு அந்த இனத்தின் பிரித்துப்பார்க்கமுடியாத அங்கமாகிறது. அவற்றினை நாம் கற்றுக்கொள்ளவும் அடுத்ததலைமுறைக்குக்

கற்றுத்தரவும் மொழியே கருவியாக இருக்கிறது. தாய்மொழியைப் போற்றி வீழ்ந்த நாடும் இல்லை. தாய்மொழியைப் புறக்கணித்து வாழ்ந்த நாடும் இல்லை.

காலத்துக்கேற்ப ஒரு மொழி தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொண்டு வந்தால் தான் அதன் ஆயுள் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும். அப்படி தன்னை புதுப்பித்துக் கொள்ளாத பல மொழிகள் இருந்த தடம்தெரியாமல் மறைந்து போய்விட்டன. உலகத்தில் வழக்கில் இருக்கும் அத்தனை மொழிகளிலும் வரும் ஆறேமொழிகள் தான். உலகிற்கு நாகரிகம் சொல்லிக் கொடுத்தவை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட இலக்கிய வரலாறு உள்ளவை என்று ஆய்வாளர்கள் நிரூபித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆறுமொழிகளில் தமிழுக்குத் தனிஇடம் உண்டு. இதில் தமிழும் சீனமும் மட்டுமே நவீன அறிவியல் யுகத்துக்கு ஈடுகொடுத்து வளர்ந்த மொழிகள். கிரேக்கம், லத்தீன், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மூன்று செம்மொழிகள் வழக்கத்தில் இல்லை. இவற்றில் தமிழ்மொழி மட்டுமே மனித சிந்தனைகளையும் நுண்ணிய ஆற்றல் கொண்டமொழி என்று மொழியியல் தந்தை 'எமினோ' கூறியிருக்கிறார். அவ்வாறான மொழியில் மூத்த தமிழ்மொழியைப் பேசுவதே பெருமையான விஷயம். அதுவே தாய்மொழியாய் நமக்கு அமைந்தது பெரும்பேறு. உச்சரிக்க இனிதான நமது மொழியின் அருமை தெரியாமல் பிறமொழி மோகத்தில் தமிழைத் தள்ளிவைத்து வேடிக்கை பார்க்கிறோம். பிறமொழிகள் நமது அறிவுக்கு வழிகோலும் இன்னல்கள் மட்டுமே. ஆனால் தாய்மொழியோ எமது அறிவுக்கு வழிகோலும் வாயிற்கதவாகும். எனவே ஒவ்வொருவருக்கும் தத்தமது தாய்மொழியின் அருமையை இனிமையை மேன்மையை உளமார உணரவேண்டும்.

ஒழுக்கத்தையும், பண்பாட்டையும், விருந்தோம்பலையும் ஆதிகாலம் முதலே கற்றுக்கொடுத்து வந்த மூத்தமொழி தமிழ்மொழி, மூத்த இனம் தமிழ் இனம். கல்தோன்றி மண்தோன்றாக்காலத்தே முண்தோன்றிய

மூத்தகுடி வழி வந்தநாம், மிக அவசரமாக,
 அவசியமாகச் செய்யவேண்டியது,
 நம்பிள்ளைகளுக்கு தாய்மொழி தமிழ்மேல்
 சிதறாத ஆர்வத்தைத் தூண்டுவது. அதுவே
 மொழியை, மொழிசார்ந்தவனை, இனத்தைக்
 காப்பாற்றும். இனம்வாழ, நாம் வாழ செந்தமிழை
 வாழவைப்போம்! அதற்காகச் செயல்படுவோம்!!
 உலகெங்கும் வாழும் புலம்பெயர் தமிழர்கள்
 தமிழ்மொழியை அடுத்த தலை முறைக்கு
 எடுத்துச்செல்லும் முயற்சியில் பல்வேறு
 முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அந்தவகையில்
 குவைத் நாட்டிலும் பல்வேறு அமைப்புகள் தமிழ்
 வகுப்புகளை நடத்தி வருகின்றன. கடந்த
 பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக குவைத்
 வாழ்தமிழ்மக்கள் மட்டுமின்றி உலகெங்கும்
 வாழும் தமிழ் உறவுகளுக்கும், விளிம்புநிலை
 மக்களுக்கும் பல்வேறு தளங்களில்
 சேவையாற்றிக் கொண்டிருக்கும் குவைத்தமிழ்
 இஸ்லாமியச் சங்கம் சிறப்பு தமிழ்வகுப்புகளை
 நடத்தி தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழிக்குச் சிறப்புச்
 சேர்ப்பதும் இங்குக் குறிப்பிடுவது அவசியம்.

*****

எது?

ஆடையை குறைத்து
 தன் அழகைக் காட்டும்
 ஒரு கூட்டம்

ஆடையால்
 உடலையே போர்த்தி
 தன் அழகைக் காட்டும்
 மற்றொரு கூட்டம்

அதில் எது
 எனது தமிழ்க் கலாச்சாரம்?

கவி முத்து

*****

நிலமெல்லாம் நடுகல்

அவலக்குரல் கேட்டு
 அமுதம் சுரக்கின்றாள்
 மலை அன்னை...

***

தாய்மொழியில் பேசினால்
 துக்கமென எண்ணும்
 தமிழன், தமிழ்ச்சி...

***

உதிர்ந்த பின்பும்
 உயிர் வாழ்கிறது
 நினைவுகள்...

பி.வேல்முருகன்

உதிரும் மௌனம்

வயல்வெளி வறண்டது
 விளைச்சல் மறந்தது
 போகவரப் புதுப்பாதை.

***

இலைகளின் மீட்டலில் உதிர்கிறது
 பறவை விட்டுச் சென்ற
 பாடல்...

***

உயரும் நூதனக் கட்டடங்கள்
 வியர்த்தது மரத்துக்கு
 விஞ்சுவதே அடுத்த இலக்கு...

சந்திரா மனோகரன்

பழந்தமிழராடை

முனைவர் செ.பொன்மலர், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
விவேகானந்தா கல்லூரி, அகஸ்தீஸ்வரம்.

முன்னுரை

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளுள் ஆடையும் ஒன்று. இவ்வாடை மனிதனின் பண்பாட்டுச்சின்னமாகவும், அணிகலன்களில் ஒன்றாகவும் விளங்குவது சிறப்பானதாகும். ஆடை என்ற சொல் சங்ககாலம் முதலே வழக்கில் இருந்துள்ளது. இது உடம்பை அடுத்து ஒட்டியிருப்பதால் ஆடை என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. மனிதனின் ஆளுமைப்பண்புகளை வளர்க்கும் காரணிகளுள் ஆடைகள் முக்கியப்பங்கினை வகிக்கின்றன. மனிதனை முழுமைபெற்ற மனிதனாக மாற்றுவது ஆடை என்பதன் அடிப்படையிலேயே ஆடையில்லா மனிதன் அரைமனிதன் என்னும் பழமொழி உருவானது. தமிழர்கள் முதலில் இயற்கையாகக் கிடைத்த மரத்தழைகளையே ஆடைகளாக அணிந்தனர். இதனை,

“துவர்செய் ஆடை” (நற்: 33)

“கொடுத்திரை ஆடை” (புறம்: 275)

என்னும் பாடலடிகள் கூறுகின்றன. மேலும், சங்ககால மக்கள் ஆடையின் தன்மை, நிறம், உறுப்பு பண்புகளுக்கு ஏற்ப பல்வேறு பெயர்களில் ஆடையைப் பெயரிட்டு அழைத்தனர்.

தழையாடை

சங்ககால மக்கள் தழையாடையைத் தழையுடை (குறு. 125) பகைத்தழை (நற். 96, மடிவை (பதி. 27, குழை (அகம். 269) எனப்பல பெயரிட்டுள்ளனர். பெரும்பாலும் தழை என்ற சொல்லே வழக்கில் இருந்துள்ளது. ஞாழல், ஆம்பல், குவளை, நொச்சி போன்றவற்றின் தழைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை,

“கானல் ஞாழற் கவின் பெருதழை”(ஐங். 190: 3)

“சிறுகரு நெய்தல் கண்போன் மாமலர்ப்

பெருந்தண் மாத்தழை யிருந்த அல்குல்”(கலி. 130)

“சிறு வெள்ளாம்பல் இளையமாகத் தழையாயினனே” (புறம். 248)

“செயல்பகைத் தழை வாடும்” (ஐங். 211)

எனும் பாடலடிகள் இதனை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இவ்வுடையினை மக்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. இது நீண்டகால உழைப்பின்மை மற்றும் பிறதுணிகளின் பயன்பாட்டினாலும் தழையாடையின் பயன்பாடு குறைந்து இருக்கலாம் என்று கூறுவதற்கு இடமுண்டு.

நாருடை

“மரல்நார் உடுக்கை மலை உறை குறவர்” (நற். 64: 4)

தழையாடையினைப் போன்று சங்ககால மக்கள் நாருடைகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இவை மரத்தின் பட்டையிலிருந்து உரித்த நார்களைக் கொண்டு செய்யப்பட்டிருந்தன. இதனை, “மானாருடுக்கை, சீரை, பக்கு, நார்ப்பட்டு, நார்நூல், வெண்குடில், சீரம், வற்கலை” என்று பலவாறு குறிப்பிடப்படுகிறது என்று பகவதி குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாடையினை உயர்ந்தோர் அதிகமாகப் பயன்படுத்தியதற்கான சான்றுகள் இல்லை. குறவர்(நற்.64), புலவன்(புறம்.194) போன்றோர் நாருடையினைப் பயன்படுத்தியுள்ளமைக்கான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.

சீரை என்ற சொல்லிலிருந்து சீலை, சேலை என்ற சொற்கள் திரிந்திருக்கக் கூடும். கம்பர், சீரை, சீலை என்ற இருசொற்களுக்கும் வேறுபட்ட பொருட்களில் விளக்கம் அளித்துள்ளார். அவை, துறந்தாரின் உடையாகச் சீரை(சுந்தர.114-4) யமனின் உடை

சீலை(ஆரணிய-570) என்பதாகும். எனினும் இஃது ஆய்வதற்குரியதாகும்.

கலிங்கம்

கலிங்கம் என்பது ஒரு நாட்டின் பெயரைக் குறிப்பதாகும். எனவே கலிங்க நாட்டில் உருவான ஆடையினை அதன் பெயராலே அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். சங்ககால மணமக்கள் கலிங்க ஆடையினையே அணிந்து உள்ளனர் என்பதைப் புறநானூறு(86) குறிப்பிடுகிறது. இது அக்காலத்தில் சிறந்த ஆடையாகக் கருதப்படுவது இவ்வுடையே. இதன் சிறப்புகளை,

“கழைபடு சொலியினிழையணி வாரா ஒண்பூங் கலிங்கம்” (புறம். 38:3)

இவ்வாறு புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர் என்பதைப் பாடலடி மூலம் அறிய முடிகிறது. இக்கலிங்கம் பல்வேறு விதங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவை, உடையாகவும் (குறு-167), போர்வையாகவும் (புறம்-136) விரிப்பாகவும் (நெடுநல்.134-135), பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமைக்கான குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

சிதார்

சங்ககாலத்தில் வறுமையில் வாடியவர்கள் பயன்படுத்திய ஆடையினைச் சிதார் என்பர். சிதைந்த ஆடையினைக் குறிப்பதாகும். சங்ககாலத்தில் வறுமையில் வாடிய புலவர்கள் (புறம்-400), பாணர்கள் (புறம்-138) இவ்வாடையினை அணிந்துள்ளமைக்குச் சான்று உள்ளது. சிதார், சிதர்வை என்பனச் சிதைந்த ஆடையினைக் குறிக்கிறது.

“தொன்றுபடு சிதா அர் மருங்கு நீக்கி” (புறம்: 400)

“சிதாஅர் உடுக்கை முறாஅரிப் பாரை” (புறம். 138: 5)

பட்டாடை

பட்டு பெண்கள் விரும்பி அணியும் ஆடைகளில் ஒன்று. இப்பட்டானது பட்டுப் புழுக்களிலிருந்து பட்டு இழைகளினால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். சங்ககால மக்கள் பல்வேறு விதமான பட்டுகளை அணிந்துள்ளனர். இதனை,

“அணிகிளர் சாந்தின் அம்பட்டு இமைப்ப” (அகம்:236)

என்னும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

புட்டகம்

பரிபாடலில் ஆடை புட்டகம் ஆகும். இது நீராடுவதற்கேற்ற உடை (1966:242) என்று சுப்பிரமணியன் குறிப்பிடுகிறார். இதனை,

“புட்டகம் பொருந்துவ புனைகுவாரும்” (பரி. 12:17)

என்றப் பாடலடி மூலம் அறியமுடிகிறது. இதிலிருந்து பண்டையத் தமிழர்கள் நீராடுவதற்கு என்று தனி ஆடையினைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பதை அறியமுடிகிறது.

கச்சு

சங்ககால பெண்களின் ஆடைகளில் கச்சு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இது பெண்களின் மார்பு ஆடையாகும். இதனை விரிந்துகட்டிய ஆடைக் கச்சை என்று அழைக்கப்பட, மார்பிலும் வயிற்றிலும் இறுக்க கட்டப்பட்டதன் காரணமாகக் கச்சு என வழங்கப்பட்டிருக்கலாம். மலையாள மொழியிலும் இச்சொல் வழக்குண்டு (1966. 921) என திராவிடன் அகராதி விளக்கம் தருகின்றது.

கச்சானது பொன் மற்றும் துணி ஆகியவற்றில் செய்யப்பட்டிருந்தன. இடையில் அதாவது வயிற்று பகுதியில் கச்சு கட்டப்பட்டிருந்ததை,

“கருங்கச்சு யாத்த காண்பின் அவ்வயிற்று”

(அகம். 376)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியமுடிகிறது. இது ஆண்கள் இடுப்பில் வார் (பெல்ட்) அணிவது போன்ற அணியாகக் கொள்ளலாம்.

போர்வை

போர்வை என்பது உடல் முழுவதையும் மூடிக்கொள்ளும் பெரிய துணியினைக் குறிப்பதாகும். இதனைத் தமிழர்கள் போர்வை, படாம், கம்பலம் என்ற சொற்களால் குறித்தனர். தமிழர்கள் படாம் என்ற சொல்லையே அதிகமாகப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். எனினும், பின்னர் போர்வை என்ற சொல்லே பெரும் செல்வாக்குப் பெற்று இன்றும் வழக்கில் காணப்படுகின்றமைக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

படாம் என்பது படர்ந்து இருத்தல் காரணமாக இப்பெயர் பெற்றது எனலாம். பின்னைய இலக்கியங்கள் போர்த்தல் என்ற பொருளில் இதனைக் கட்டினாலும், யானையின் முகபடாம் (சீவக. 182), விரிப்பு (பெருங். 147:179) என்பனவற்றைச் சுட்டப் பயன்படுத்துகின்றனரே தவிர மக்கள் போர்த்தியமையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தவில்லை. இதனை,

“உடாஅ யோரா வாகுதலறிந்தும்

படாஅ மஞ்சைக்கு ஈந்த எங்கே” (புறம். 141)

என்ற பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது. படாம் என்ற சொல்லுக்குப் பாவாடை என்று வழங்கிய நிலையும், பரவிய ஆடை என்றும் இதன் பொருள் உணர்த்தவல்லது.

நிறைவுரை

பரதவர்கள் தழையாடை, நூலாடை ஆகியவற்றை பயன்படுத்தியுள்ளனர். பரதவர் பெண்கள் தங்கள் தோழியருடன் இணைந்து அங்குக் கிடைக்கப்பெறும் நெய்தல் பூ, வெவ்வேறு நிறமுடைய பூக்கள், தளிர்கள் போன்றவற்றை பறித்துத் தொடுத்து அணிந்துள்ளனர். குறவரின மக்கள் சந்தன மரப்பட்டையை உரித்து ஆடையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு பிரிவினரும் தத்தம் பொருள் வளத்திற்கும் மரபிற்கும் ஏற்ப வெவ்வேறு வகையான ஆடைகள் அணிந்தனர். தலைவி தலைவனுடன் இருக்கும் பொழுது மெல்லிய ஆடையையும், பிரிவு நிகழும் காலத்தில் கானலில் வளரும் ஞாழலின் தழையால் செய்த உடையை அணிந்திருந்தாள். சங்ககால மக்கள் பருத்தியாலும் பட்டாலும் ஆடை நெய்யக் கற்றிருந்தனர். பெண்கள் நீண்ட ஒற்றை ஆடைகளை நிலத்தைத் தொடும்படியாகத் தழைய உடுத்தியுள்ளனர். ஆடைகளில் பூவேலைகள் செய்வதும், நிறமூட்டுவதும் அக்காலத்தில் வழக்கத்திலிருந்ததை அறியமுடிகிறது.

*****

வாழ்வின் பொருள் என்ன...

வேதா. இலங்காதிலகம். டென்மார்க்.

அன்னை தந்தையின் உறவால் நாமறியாமலொரு
சின்னக் கருவாகியிருட்டுலகில் முதிர்ந்து
பிறந்தோம்.

என்ன பொருளில் வாழ்விற்கென்றால் ஒரு
உன்னதக் கேள்விக்குப் பதில் உண்டோ!

வாழ்வு ஒரு முறையாம் தெளிவாயுணர்வோம்.
வாழ்வு பல புள்ளிகளுடைய அமைப்பம்.
தாழ்ந்திடாது அவற்றை ஒன்றாய் இணைத்தல்
வீழ்ந்திடாது வாழ்ந்து உயர்தல் பெருமை.

அருத்தமாக வாழ்ந்திட அதற்கென சீரான
ஒரு குறிக்கோளோடு பயணித்தல் மேலும்
ஒரு இலக்கு வைத்து முன்னேறுதல் எம்
அற்புதப் படைப்பின் மேன்மை நோக்கமாகும்

நம்பிக்கை என்னும் கொழு கொம்போடு
எம்பியெழுந்து முன்னேறினால் உலகினொரு
பகுதியாக
செம்மையாய் உணரப்படுவோம். புறவுலகின்
அன்பிணையும்.
வெம்மையாமெதிர்ப்பின் தொல்லை தாங்கும்
வலுவிணையும்.

கோபம், ஏமாற்றம் தோன்றினுமுடன் மறையும்
தீபமான அறிவுத் தெளிதல் புரிதலான
சங்கமமாகும்.
பாபமான ஆசையால் துன்பம் அடைகிறோம்.
சாபமற்ற அன்பு, கருணையுண்மை,
நேர்மையுயர்வாக்கும்.

கண்டு, கேட்டு, பெற்றடைதல் வாழ்வு.
உண்டு, தேடி, ஆராய்தல் வாழ்வு
தண்டெனும் ஒருமைப்பாடு பசையாக
இணைக்கும்
அன்பு வாழ்வின் மிகப்பெரும் பொருள்.

உழைப்பு சிகரமேற்றும் சோம்பல் பொருளழிக்கும்
அழைப்பில்லா வஞ்சனை, பொறாமை, சூது
தளிர்க்கின்ற பண்பை வாழ்வின்
பொருளையழிக்கும்.
பிழைக்கின்ற அருளே வாழ்வின் பொருள்.

இறைபக்தியால் நல்லோரிணக்கம், மூத்தோர்
வார்த்தைகளாம்;
கறையற்ற ஊன்றுகோல்களால் நற்பொருள்
உணர்வோம்.

நிறையற்றவுலகில் நிலையாமை வாழ்வு இது.
குறையான மனக்குழப்பமின்றி கேள்வியற்று
மனஅமைதியாவோம்.

*****

நிலமெல்லாம் நடுகல்

விழுதுகளுக்கு
பாலிறக்கியே
பழுதாகிறது
தாய்மரம்...

*****

காலக்கரையான்கள்
அரித்து முடித்தன
ஏர்க்கலப்பைளை...

*****

யாரோ
கல்லெறிகிறார்கள்
அந்தக் குளத்திற்குள்...

*****

ஆயுதங்கள்
பதுக்கி வைத்திருக்கிறது
காகிதங்கள்...

பி.வேல்முருகன்

வானுயர்ந்து நிற்கிறது !

எம். ஜெயராமசர்மா, மெல்பேன் - அவுஸ்திரேலியா.

சங்கம் வைத்துத் தமிழ்வளர்த்த
எங்களது தமிழ்மொழியில்
இங்கிதத்தை இலக்கியங்கள்
எடுத்தியம்பி நிற்கிறது
மங்காத புகழுடனே
மாநிலத்தில் இருப்பதனால்
செம்மொழியாய் உயர்வுபெற்று
சிறந்தோங்கி நிற்கிறது !

மூவேந்தர் ஆட்சிதனில்
முடிசூடி நின்றமொழி
பாவேந்தர் பலராலும்
பக்குவமாய் காத்தமொழி
காவியங்கள் கண்டமொழி
கருத்துப்பல பகன்றமொழி
ஆதியென நிற்குதெங்கள்
அமுதமொழி தமிழன்றோ !

கம்பனது காவியமும்
கருத்துநிறை திருக்குறளும்
எம்மனமும் உருகவைக்கும்
ஏற்ற திருவாசகமும்
பொய்மையிலா அடியாரால்
புகன்றபக்தித் திருமுறையும்
உண்மையிலே தமிழ்மொழிக்கு
உறுதுணையாய் இருக்குதன்றோ !

பக்தியினை இலக்கியமாய்
பகர்ந்ததுவும் தமிழ்மொழியே
பண்புநிறை இலக்கியங்கள்
தந்ததுவும் தமிழ்மொழியே
நித்தமும்நாம் நெறிபிறழா
வாழுதற்கு இலக்கியத்தை
சொத்தாகத் தந்ததுவும்
சுந்தரமாம் தமிழ்மொழியே !

மேல்நாட்டார் பலருமே
விரும்பிவந்து கற்றமொழி
மேல்நாட்டார் பலரையும்
வியந்துபார்க்க வைத்தமொழி
விண்பற்றி மண்பற்றி
விஞ்ஞானம் சொன்னமொழி
விரிவடைந்து உலகெங்கும்
வியாபித்தே நிற்கிறது !

இலக்கியங்கள் கண்டமொழி
இலக்கணங்கள் ஈந்தமொழி
நிலத்தியல்பை வாழ்வாக்கி
நிறைவாகச் சொன்னமொழி
வழக்கொழிந்து போகாமல்
வாழுகின்ற மொழியாக
வையகத்தில் தமிழிப்போ
வானுயர்ந்து நிற்கிறது !

*****

பெருங்காட்டுச் சுவை

ஊதாநிற அட்டை
தேய்ந்து போன அழிப்பான்
விதவிதமாய் வர்ணக்கலவைகள்
போதுமானதாயிருக்கிறது

வனம் முழுவதையும்
வீட்டுக்குள்
கொண்டு வருவதற்கு

ஆசிரியர். கூடல் தாரிக்

என் காதலே

அனு பாசில், ஹாங்காங்

பூக்களின் முகத்திரை. பாவை உடுத்திருக்கும் பச்சை வண்ண புடவை. வண்ண கோலங்கள் நிறைந்த கைகள். மெட்டிக்கு காத்திருக்கும் தண்டை அணிந்த கால்கள், சுற்றிலும் சிரிப்பும், ஆனந்த கண்ணீரும் நிறைந்த சொந்தங்களும், நண்பர்களும்!!!. மணமகன் அறையில் காத்து கிடக்கும் நானும், என் மாலையும் அவளை சேர.....

என் காதலி எனக்கு மனைவி, இன்னும் சற்றே நேரத்தில், முதல் வார்த்தை என்ன பேச போகிறேன், என் மனைவியிடம் என்ற யோசனை என்னுள்.....

“சரியான படிப்பு, சரியான வேலை, சரியான நேரத்தில் என் வாழ்க்கையை தொடங்கினேன். நல்ல பெயர், நல்ல சம்பளம் எனக்கு. எனக்கென்று வாழ்க்கையின் லட்சியமாக ஒரு வீடு, அம்மா அப்பா சந்தோஷம், தம்பி தங்கையுடன் பொழுதுபோக்கு. என் வாழ்க்கை துணையை பற்றி சற்றும் சிந்திக்காத நேரம் அது.....”

“நீங்க என்ன ப்ராஜெக்ட் வொர்க்(project work) பண்ணுறீங்க” என் காதலி பேசிய முதல் வார்த்தை... அப்போது எனக்கு தெரியாது, அவள் என் வாழ்வில் இத்தகைய முக்கியத்துவத்தை பெற்றிருவாள் என்று... எனக்கு ஜூனியராக என் ப்ராஜெக்ட்டில் பணிபுரிய வந்தாள். சொல்லிக் கொடுத்ததும் வேலையை புரிந்து கொள்ளும் திறமை அவளின் சிறப்பு. எனினும், தவறுகள் செய்து என் திட்டுக்களையும் பெற்றாள் சில நேரங்களில் (சிரிப்பு)....

“அமைதி” என்ற சொல்லுக்கு எதிர்மறை அவள்!!! அவள் இருக்கும் இடத்தில் சிரிப்பும், சத்தமும், ஆனந்தமும் நிறைந்திருக்கும்.

“தாங்ஸ் (Thanks), சாரி (Sorry), எக்ஸ்கியூஸ் மீ (Excuse me), ப்ளீஸ் (Please)”, அவள் பேசும் முக்கிய வார்த்தைகள்.

மற்றவர்களின் மதிப்பும், மரியாதையும் குறையாமல் மனதை புண் படுத்தாமல் மிக நேர்த்தியாக பேசுவள். எளிமையான உடை, அணிகலன்களை கொண்ட அவளை, பேரழகி என்பதை விட மனதழகி என்பேன்.

நாட்கள் ஓடியது. அவளிடம் வேலையை பற்றி தவிர வேறு எதுவும் பேச தொடங்கவில்லை...

என் லட்சியமான வீடு கட்டுதல், ஒரு புறம் தொடங்கியது. மிக ஆழ்ந்த சந்தோஷத்தில் நானும் என் குடும்பமும்.... புது வீட்டிற்கு கிரஹப்பிரவேச நாள் குறிக்கப்பட்டது. நான் அனைவரையும் விழாவிற்கு அழைத்தேன், அவளையும் சேர்த்து.

ஒரு அழகிய மீன் தொட்டியுடன், மிகவும் சாதாரணமான வெள்ளை நிற சுடிதாரில் (Chuddar) வந்த அவளை கண்டு மெய் மறந்து போனேன். என் அருகில் வந்து கங்ராடுலேஷன்ஸ்(Congratulations) என்று மீன் தொட்டியை கொடுத்தாள். அதை பெற்று கொண்ட நான், இந்த வீட்டில் மீன் தொட்டியை எங்கே வைக்க வேண்டும் நீயே சொல் என்றேன்.

அவளும் அங்கும் இங்குமாக சென்று, சற்று யோசித்து, ஒரு இடத்தை காட்டினாள். துளியும் யோசிக்காமல், சாரி என்றேன் நான்(சிரிப்பு) பெருமிதத்தில் அவள் முகம்.... மறுநாள் ஆஃபீஸில்(Office) பற்த்டே பார்ட்டி(Birthday Party) ஏற்பாடு நடைபெற்றது. யாருக்கு என்றெல்லாம் கேட்க எனக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. “சார் வாங்க, இன்னைக்கு என் பிறந்தநாள். எல்லாரும் கேக் கட்டுக்கு

வெய்ட்(Wait) பண்ணுறாங்க, நீங்களும் வாங்க” என்ற அவள் குரல்.

அய்யோ! அவள் பிறந்தநாளை எப்படி மறந்தேன் என்று என்னை நானே மனதில் தட்டி கொண்டே கேக் கட்டுக்கு சென்றேன். அனைவரும் கிஃப்ட்ஸ், விஷ்ஷஸ்(Gifts, Wishes) சொல்லி அவளை வாழ்த்தினார்கள்.

நான் என்ன சொல்ல போகிறேன் என்று தெரியவில்லை, கையில் எந்த கிஃப்ட்டும் இல்லை. என் அருகில் வந்தாள். “சாரி, நான் கிஃப்ட் ஏதும் கொண்டு வரவில்லை” என்றேன்.

ட்ஸ் ஓகே(It's Okay), என்ன உங்க பைக்ல(Bike) ஒரு ரவுண்டு கூட்டு போங்க என்றாள். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. இருந்தாலும், வண்டியை ஸ்டார்ட் செய்து அவளை அமரச் சொன்னேன். ஏதும் பேசவில்லை நாங்கள் இருவருமே. ஒரு ரவுண்டு சென்றோம். ஆஃபீஸில் வந்து இறங்கிய அவள், தாங்ஸ் என்று சென்றுவிட்டாள்... அந்த சில துளி பயணத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, மிகுந்த ஆனந்தத்துடன், என் பைக்கில் வீட்டை நோக்கி பயணித்து கொண்டிருந்தேன்.

சற்றும் எதிர்பாராத நொடி அது. நான் செத்துப் பிழைத்த நேரம். ஆம், என் பைக் மீது லாரி மோதியது.... ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகளாக, என் சுய நினைவை இழந்தேன். மிகுந்த சிரமப்பட்டு, என் அப்பா, அம்மா மற்றும் குடும்பத்தினர் என்னையும் என் நினைவுகளையும் மீட்டனர். கிட்டத்தட்ட இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆயிற்று. அவளை எங்கே தேடி செல்ல போகிறேன், எப்போது என் காதலை சொல்ல போகிறேன் என்று என்னுள் ஆயிரம் கேள்விகள். மறுபுறம், வீட்டில் என் கல்யாண ஏற்பாடுகள். என்னை பெரும் ஆபத்திலிருந்து மீட்ட என் குடும்பத்தை எதிர்த்து, “எனக்கு கல்யாணம் வேண்டாம், இந்த பெண் வேண்டாம்” என்று மறுத்து பேச முடியவில்லை. அதே சமயம் என் முதல் காதலையும் மறக்க முடியவில்லை. என் நிலைமையை எடுத்து

சொல்ல, மணப்பெண்ணிடம் பார்த்து பேச வாய்ப்பும் அமையவில்லை.. வீட்டில் கல்யாண ஏற்பாடுகள் வெகு மும்முரமாக நடைபெற்று.

மறுநாள் என் கல்யாணம். இரவு, மாடியில் பலவித யோசனைகளுடன் நின்று கொண்டிருந்தேன். “எக்ஸ்கியூஸ் மீ”, நான் கேட்டு ரசித்த அதே வார்த்தை, அதே இனிமையான குரலில். திகைத்து திருப்பி நின்றேன். என் முன்னே புது மணப்பெண். “ஹலோ” என்றேன் நானும்... எனக்கும் தூக்கம் வரவில்லை என்று பேச தொடங்கினாள்.

தன் வேலை பற்றி, தன் விருப்பு வெறுப்பான விஷயங்கள் பற்றியும் பேசினாள். என்னையும் மெய் மறந்து பேச வைத்தாள்... நடந்த அந்த விபத்தில், என் முதல் காதல் நினைவுகளை பெற்ற நான், என் முதல் காதலியின் முகத்தை மறந்து பல குழப்பத்திலிருந்தேன். என் மணப்பெண் பேசிய சில மணித்துளிகளில், நான் என் முதல் காதலை இந்த பெண்ணிடம் தான் உணர்ந்திருப்பேன் என்ற எண்ணம் எழுந்தது.

“நேரமாச்சி தூங்க வா மா” என்று அவள் தாயின் குரல். சட்டென்று குட்டைச் சொல்லி விட்டு சென்றுவிட்டாள். என் இதழில் என்னை அறியாமல் புன்னகை எழுந்தது... என் மனதிற்குள் கடவுளுக்கும், என் குடும்பத்தினருக்கும் நன்றி சொல்லி கொண்டேன். என் மனதை பொறுத்தவரை, “நான் என் காதலை கண்டுக்கொண்டேன்”... இன்று, என் திருமணம் நாள். என் முதல் காதலையும், அவள் என் முதல் காதலியாகவும், நான் உணர்ந்ததை சொல்ல காத்து கொண்டிருக்கின்றேன், ஒரு கவிதையுடன்.

“மறுபடியும் உனக்காக நான், என்ற சொல்லுக்கு இடமே இல்லை!!! என் உயிர் பிரியும் வரை உன் ஒருவருக்கு மட்டும் தான்”.

பிரிந்தவர் கூடினால்..

ரமணி, சென்னை

வழக்கம் போல் நீதிமன்றம் காலையிலிருந்தே பரபரப்பாக இருந்தது. அதிலும், குடும்ப நல நீதிமன்ற வளாகத்தில் கேட்கவே வேண்டாம், கூட்டம் நிரம்பி வழிந்தது. சேர்ந்து வாழ்வார்கள் என்றெண்ணி சேர்த்து வைக்கப்பட்டவர்களில் சிலர் ஒரே இடத்தில் தனித்தனியாக நின்று கொண்டிருந்தனர். ஒருவர் மற்றவரைப் பார்க்காதபோது, ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். கிட்டதட்ட எல்லோர் முகத்திலும் ஒருவித இறுக்கம் குடிகொண்டிருந்தது.

அதோ, சரவணன் தன் தாய் சாரதாவுடன் வந்து கொண்டிருக்கிறான். முன் பின் பழக்கமில்லாத விஷயம் என்பதலோ என்னவோ, தன்னை யாரும் பார்த்து விடக்கூடாது என்பது போல் அவன் தாய் தன் முகத்தை முந்தானையால் மூடியபடி தலை குனிந்தவாறே சரவணனை பின் தொடர்ந்து வந்தான். சரவணன் சுற்றுமுற்றும் நோட்டமிட்டான், மனைவியும் குழந்தை தீபாவும் வந்திருக்கிறார்களா என்றறிய. குழந்தையைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவலில் அவன் பார்வை கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை அலசியது. “கொழந்தை வந்துட்டாளா?” என்று அம்மாவும் மெல்லிய குரலில் கேட்டாள். இல்லை, என்று சொல்ல வாயெடுத்தவன் தொலைவில் அவர்கள் வருவதைக் கண்டு “அதோ வாராங்கம்மா” என்றான்.

காலையிலேயே வெய்யிலின் தாக்கம் அதிகமாக இருந்தது. விஜி தன் முகத்தில் வழிந்த வியர்வையை முந்தானையால் துடைத்துக் கொண்டவாறே குழந்தையின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு சற்று வேகமாக வந்து கொண்டிருந்தான். ஓட்டமும், நடையுமாக அவர்கள் வருவதைப் பார்த்த சரவணனின் தாயார் கண் கலங்கியப்படியே சரவணனைப் பார்த்து, “என்னடா இதெல்லாம், ஏண்டா உங்களுக்கு இந்த தலையெழுத்து?” என்று

கேட்டாள். அவர்கள் அருகில் வந்ததும், குழந்தை தன் தாயின் கையை விலக்கிக் கொண்டு “பாட்டி” என்றபடி ஓடி வந்து சாரதாவை அணைத்துக் கொண்டாள். சற்று தள்ளியே நின்ற விஜி, தீபாவை பார்த்த ஒரு பார்வையிலேயே, தன் பாட்டியிடமிருந்து மெல்ல விலகி திரும்பிப் பார்த்தப்படியே அம்மாவிடம் திரும்பச் சென்றான். நீதிமன்ற மணி ஒலித்ததால் மெல்ல அனைவரும் உள்ளே செல்ல எத்தனித்தனர்.

“ஸைலன்ஸ்” என்ற ஸ்பேதாரின் குரல் ஒலிக்க, நீதிபதி வந்து தன் இருக்கையில் அமர்ந்தார். வழக்குகள் ஒவ்வொன்றாக அழைக்கப்பட்டு விசாரணைக்காக நீதிபதியின் உத்தரவுப்படி சமரச முயற்சிக்காக வேறு வேறு தேதிகளில் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. சரவணன், விஜி வழக்கு இன்று சமரச முயற்சிக்காக வருவதால் இருவரையும் நீதிபதியின் அறையில் அழைத்து விசாரிப்பதற்காக காத்திருக்கும்படி அறிவுறுத்தப்பட்டனர்.

“சரவணன்” என்றழைத்த சபேதார், அவனை நீதிபதி அழைப்பதாகக் கூறி அவர் அறைக்குள் அழைத்துச் சென்றான்.

கனத்த இதயத்துடன் அமர்ந்திருந்த சாரதா மெல்லத் தலை நிமிர்ந்து தன் மருமகளையும், பேத்தியையும் பரிதாபமாகப் பார்த்தாள். அவர் பார்வையைத் தவிர்த்த விஜி, வேறு பக்கமாக திரும்பிக் கொண்டாள். சிறிது நேரத்தில் சரவணன் நீதிபதியின் அறையிலிருந்து வெளியே வந்தான். விஜியிடம் வந்த ஸ்பேதார், ‘உங்கள் ஐயா கூப்பிடராம்மா’ என்று கூற, குழந்தையுடன் அவள் நீதிபதியின் அறைக்குச் சென்றாள்.

நீதிபதியின் அறையிலிருந்து வெளியே வந்த சரவணன் மௌனமாக தன் தாயின் அருகில் வந்து அமர்ந்தான். தீபா தன் பாட்டியை திருப்பிப் பார்த்தபடியே விஜியுடன் சென்றாள். கண்களைத்

துடைத்தவாறே “போதும்டா இனிமே நான் இங்கெல்லாம் வரமாட்டேன்” என்று கூறிய தன் தாயின் கரத்தை ஆதரவாகப் பற்றினான் சரவணன்.

சிறிது நேரம் சென்ற பின் ஸபேதார்; வந்த சரவணனை மீண்டும் அழைப்பதாக கூற, சரவணன் மட்டும் நீதிபதியின் அறைக்குள் சென்றான். தீபாவை வெளியே அழைத்துச் செல்லும்படி ஸபேதாரிடம் நீதிபதி சைகை மூலம் அறிவுறுத்த “பாட்டி கிட்ட போகலாம், வா” என்று கூறிபடி வெளியே அழைத்துச் சென்று சாரதாவிடம் குழந்தையை விட்டார் ஸபேதார்.

சிறிது நேர மௌனத்திற்குப் பின் நீதிபதி சரவணனையும், விஜியையும், பார்த்து “நீங்க ரெண்டு பேரும் சேர்ந்து விவாகரத்து கேட்டு மனுப்போட்டிருக்கீங்க. உங்களிடம் பேசினதிலும், நீங்க இந்த மனுவில் சொல்லியிருக்கிற காரணங்களும். விவாகரத்துக்கான நியாயமான, உண்மையான காரணமாக எனக்குப் பட்டவில்லை. உண்மையான காரணம் வெறும் ஈகோ தாங்கறது எனக்குத் தெரியும்”. சில நொடிகள் அமைதிக்குப் பின் நீதிபதி மீண்டும் தொடர்ந்தார். “ரெண்டு பேருமே அவசரப்பட்டு இந்த முடிவை எடுத்திருக்கீங்கன்னு தான் நான் நினைக்கிறேன். பிரிந்து வாழறது என்ற முடிவுக்கு நீங்க ரெண்டு பேரும் இன்னைக்கே வரவேண்டும் என்று அவசியமில்லை. அதை கொஞ்ச நாள் தள்ளிப்போடலாம். ரெண்டு பேரும் மறுபடியும் சேர்ந்து வாழ முடியுமானால் நல்லா யோசிச்சுப் பாருங்களேன். வழக்கை இன்னொரு நாளைக்கு தள்ளி வைக்கட்டுமா?” என்றார் நீதிபதி.

சொல்லி வைத்தாற்போல் இருவரும் ஒரே நேரத்தில் “வேண்டாம் ஸார்” என்றனர். இன்னைக்கே முடிச்சுடுங்க ஸார்” என்றான் சரவணன், நீ என்னம்மா சொல்கிறாய்?” எனக்கேட்ட நீதிபதியிடம் விஜியும், ‘ஆம்’ என்பது போல் தலையசைத்தாள். காலிங் பெல்லை அழுத்தி ஸபேதாரை அழைத்த நீதிபதி “அந்த

பெரியம்மாவையும், குழந்தையையும், உள்ளே வரச்சொல்” என்றார்.

சாரதாவும் குழந்தையும், நீதிபதியின் அறைக்குள் சென்றனர். சற்றே கலவரத்தோடும் கண் கலங்கிய நிலையிலும் இருந்த சாரதாவைப் பார்த்த நீதிபதி இருக்கையைக் காட்டி “நீங்க அங்க உக்காருங்கம்மா” என்றார்.

ஆதரவாக குழந்தையைப் பார்த்துக் கேட்டார் நீதிபதி, “உன் பேர் என்ன?”, “தீபா”, “எந்த க்ளாஸ் படிக்கிறாய்?” “ஸெகண்ட் ஸ்டாண்டார்ட்”

குழந்தையின் தோளைத் தொட்டணைத்தப்படி மெல்லிய குரலில் கேட்டார் நீதிபதி, “நீ அம்மா கூட இருக்கப் போறியா, இல்லை அப்பா கூட இருக்கப் போறியா?”

இந்தக் கேள்வியை சற்றும் எதிர்பாராத தீபா, மெல்ல தலை குனிந்தபடி முகத்தை மூடிக் கொண்டு கேவிக்வேவி அழ ஆரம்பித்தாள். பதறிப்போன சாரதா மெல்லத் தன் இருக்கையில் இருந்து எழுந்து கண்ணீரைத் துடைத்தபடியே குழந்தை இருக்கும் பக்கமாக வந்தாள். தீபாவும் தன்னை நீதிபதியிடமிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு, தன் பாட்டியிடம் வந்து ஒட்டிக் கொண்டாள். விஜியும், சரவணனும். எந்தவிதச் சலனமும் இல்லாமல் தலை குனிந்தபடியே அமர்ந்திருந்தனர்.

சற்று நேரம் அமைதியாக இருந்த நீதிபதி சாரதாவைப் பார்த்து “கொழந்தையை கூட்டுக்கிட்டு நீங்க கொஞ்ச நேரம் வெளியே இருங்கம்மா” என்றார். வெளியே வரும் போது குழந்தை தன் பாட்டியிடம் மெல்ல அழுது கொண்டே, “நாம எல்லாரும் ஒண்ணா இருக்கலாம் பாட்டி” என்று சொன்னது நீதிபதிக்கும் கேட்டது. விரக்தியோடு சிரித்தவாறு நீதிபதி தன் முன் அமர்ந்திருந்த சரவணனையும்

விஜியையும் சிறது நேரம் பார்த்தவாறு அமைதியாக இருந்தார்.

நீதிபதி இருவரையும் பார்த்துப் பேசலானார். “ஒரு நீதிபதியா உங்களுக்கு விவாகரத்து தரமாட்டேன்னு சொல்ல எனக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஆனா ஒரு சராசரி மனிதனா யோசிச்சா என் மனசு அதுக்கு ஒப்பவில்லை. விட்டுக் கொடுத்து வாழறது தான் வாழ்க்கை. மியூச்சுவல் அண்டர்ஸ்டாண்டிங் என்பது ஒருத்தரை ஒருத்தர் புரிந்துக் கொள்வது மட்டுமில்லை, அதுவரைக்கும் ரெண்டு பேருமே பொறுமையா இருக்கறதும் கூடத் தான். அதிலும், கணவன் மனைவிக்குள்ள இந்த உணர்வு கூட இல்லாம இருந்தா அந்த வாழ்க்கைக்கு அர்த்தமே கிடையாது. நீங்க ஒருத்தருக்காக இன்னொருத்தரும், ரெண்டு பேருமே அந்தக் கொழந்தைக்காவும் வாழ்ந்தால் தான் அத வாழ்க்கை. ‘எல்லோரும் ஒண்ணா இருக்கணும்னு’ அந்த கொழந்தை சொல்லியும் உங்க ரெண்டு பேருக்கும் புரியலைன்னா இதுக்கு மேல் நான் சொல்லறதுக்கு ஒண்ணும் இல்லை” என்றார்.

சிறிது மௌனத்திற்குப் பின் மீண்டும் தொடர்ந்தார் நீதிபதி, “இதுக்கப்புறமும் நீங்க ரெண்டு பேரும் விவாகரத்து தான் வேண்மனு நினைச்சா அதற்கான உத்தரவு போட நான் தயார். ஆனா இந்த மனநிலையில் இருக்கிற நீங்க ரெண்டு பேருமே இன்னொரு வாழ்க்கைக்கு தகுதியில்லாதவங்க என்பதை மட்டும் ஞாபகம் வெச்சுக்குங்க” என்றார் சற்று கடுமையாக. “என்ன சொல்றீங்க, உத்தரவு போடவா?” என வினவினார்.

“இப்ப வேண்டாம் ஸார்” என்றான் சரவணன். அதை ஆமோதிப்பது போல் விஜியும் மௌனமாக இருந்தார்.

வழக்கு வேறேறு தேதிக்கு தள்ளி வைக்கப்பட்டது. நீதிபதியின் அறையிலிருந்து விஜியும், சரவணனும் வெளியே வந்தனர். விஜியிடம் சென்ற குழந்தை தன் தாயின் கையைப்பற்றிக்கொண்டு அவன் முகத்தைப் பார்த்தது. சரவணன் தன் தாயிடம் வந்து

“போலாம், வா” என்றான். அவர்கள் முன் வர, விஜியும், தீபாவும் அவர்களுக்கு சற்றே பின் தங்கி நீதிமன்றத்திலிருந்து வெளியே வந்தனர்.

“என்னப்பா ஆச்சு:” என்ற சரவணனின் தாய் சாரதாவிடம் “சொல்றேன், வாம்மா” என்றவன், தன் தாயுடன் மெல்ல நடக்கலானான்.

“சீக்கிரம் வாம்மா, போலாம்” என்று விஜியின் கையைப்பிடித்து இழுத்தப்படி வேகமாக நடக்க முற்பட்ட தீபா தந்தையை நெருங்கியதும், தன் வலது கையால் சரவணனின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டாள். இருவர் முகத்தையும் மாறி மாறி பார்த்தவாறே முகத்தில் மகிழ்ச்சி தாண்டவமாட வேகமாக நடக்க ஆரம்பித்தாள். அவர்கள் வேகத்திற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாத சாரதா பின் தொடர்ந்து வந்தாள்.

இருவர் கைகளையும் விடமால் நடந்து கொண்டே திரும்பிப் பார்த்த தீபா, “சீக்கிரம் வாங்க பாட்டி, போலாம்” என்றாள். குழந்தையின் சந்தோஷத்தைக் கண்டு விஜியின் கண்கள் ஆனந்தத்தில் குளமானது. சரவணன் தன் கைக்குட்டையை எடுத்து அவளிடம் கொடுத்தான். அதை வாங்கி கண்களை துடைத்துக் கொண்ட விஜி, குழந்தையையும், சரவணனையும் பார்த்து மெல்லச் சிரித்தவாறே நடந்தாள்.

இதையெல்லாம் கவனித்தவாறே வந்து கொண்டிருந்த சாரதா, மானசீகமாய் மனதுக்குள் எதோ கடவுளிடம் வேண்டுவதைப் போல் கன்னத்தில் போட்டுக்கொண்டபடி அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தார்.

வானுயர நிற்கின்ற நீதிமன்ற கட்டிடங்கள் அந்தத் தாயின் மனக்கண்களில் கோயில்களாக காட்சியளித்தன போலும்.

*****

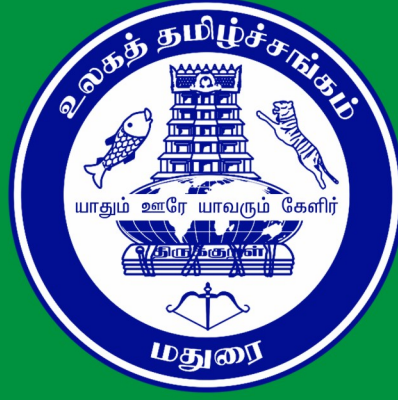

தமிழ்நாடு அரசு
மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அம்மா
 அவர்களின் நல்லாசியுடன்
 மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்
திரு. எடப்பாடி கே.பழனிசாமி அவர்கள்

மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் திரு.எடப்பாடி கே. பழனிசாமி அவர்கள் இன்று (5.4.2018) தலைமைச் செயலகத்தில், 2016-ஆம் ஆண்டுக்கான உலகத் தமிழ்ச் சங்க விருதுகளான இலக்கிய விருதினை சிங்கப்பூர் நாட்டைச் சேர்ந்த திரு.நா. ஆண்டியப்பன் அவர்களுக்கும், இலக்கண விருதினை பிரான்க நாட்டைச் சேர்ந்த திரு.பெஞ்சமின் லெபோ அவர்களுக்கும், மொழியியல் விருதினை ஜெர்மனி நாட்டைச் சேர்ந்த முனைவர் சுபாஷினி அவர்களுக்கும், மற்றும் 2017-ஆம் ஆண்டுக்கான உலகத் தமிழ்ச் சங்க விருதுகளான இலக்கிய விருதினை ஆகதிரேலியா நாட்டைச் சேர்ந்த முனைவர் சந்திரிகா சப்ரமணியன் அவர்களுக்கும், இலக்கண விருதினை ஜெர்மனி நாட்டைச் சேர்ந்த முனைவர் உல்ரிகே நிகோலஸ் அவர்களுக்கும், மொழியியல் விருதினை ஆகதிரேலியா நாட்டைச் சேர்ந்த திரு. மகாதேவ ஜயர் ஜெயராமசர்யா அவர்களுக்கும் வழங்கி சிறப்பித்தார்கள். உடன் மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் திரு.ஒ. பன்னீர்செல்வம், மாண்புமிகு உயர்கல்வித் துறை அமைச்சர் திரு.கே.பி. அன்பழகன், மாண்புமிகு தமிழ் ஆட்சிமொழி மற்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் திரு.க. பாண்டியராஜன், தலைமைச் செயலாளர் முனைவர் கிரிஜா வைத்தியநாதன், இ.ஆ.ப., தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித்துறைச் செயலாளர் திரு. இரா. வெங்கடேசன், இ.ஆ.ப., ஆகியோர் உள்ளனர்.

சங்க வாழ்த்து

பொன்னும் துகிரும் முத்தும் மணியும்
மாமலை பயந்த காமரு மணியும்
இடைபாடச் சேய வாயினும் தொடைபுணர்ந்து
அருவிலை நன்கலம் அமைக்கும் காலை
ஒருவழித் தோன்றியாங்கு உலகுவாழ் தமிழர்
தண்ணிய உறவால் தலைத்தனர்
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் உண்மை யானே?

- உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை